Tamsaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi
● Aralık 2018 ● Sayı 169

UEFA EURO2020

Yeni hedef yeni ufuk yeni umut

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize 2.541 adet yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize 15 Milyar 480 Miyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI
www.sportoto.gov.tr

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı.
O günden bugüne tam 21 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık.
Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

/MercedesMilliTakimlar
/MBMilliTakimlar

Türk Milli Futbol Takımları Ana Sponsoru
21. YIL

Mercedes Benz

TamSaha

Türkiye Futbol Federasyonu Adına Sahibi
Yıldırım Demiröreni

Sorumlu Yazışleri Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
Barış Tarık Mutlu
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Rasim Artagan
Görkem Demir
Görkem Kırgız
Ege Ersöz

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol Federasyonu İletişim Müdürlüğü Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Riva–Beykoz İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletişim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

ARALIK

içindekiler

UEFA EURO 2020
6
Rakipler belli oluyor

10
UEFA Uluslar Ligi
Kâbusun adı İsveç

18
Türkiye–Ukrayna
Gençlerin sessizliği

26
UEFA Uluslar Ligi
Zirvedeki dörtlü

36

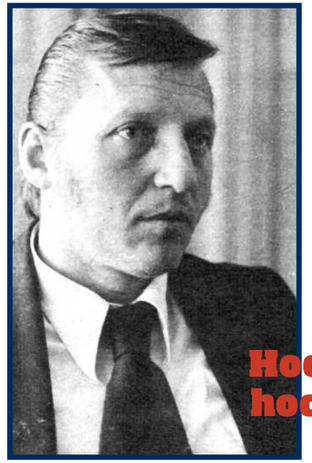
46
2018 böyle geçti

52
Bundesliga
Bavyera Krallığı'na sarı-siyah başkaldırı

Metin Türel
106
Hocaların hocasıydı

Ege Ersöz

Rakipler belli oluyor

2020 UEFA Avrupa Futbol Şampiyonası grup eleme kuraları, 2 Aralık 2018'de İrlanda'nın başkenti Dublin'de çekilecek. Türkiye'nin 3. Torbadan katılacağı kura çekimi, saat 14.00'da başlayacak. UEFA Uluslar Ligi finallerinde boy göstermeye hak kazanan dört takımın (İngiltere, Portekiz, Hollanda, İsviçre) UEFA Uluslar Ligi torbası adı verilen ayrı bir torbada yer alacağı kura çekiminde diğer takımlar, UEFA Uluslar Ligi genel sıralamasındaki yerleri temel alınarak altı farklı torbaya ayrılmış durumda. Toplam on gruptan oluşan elemelerde, beş grupta beşer (A–E), diğer beş grupta (F–J) ise altışar takım yer alacak. Gruplarını ilk iki sırada bitirmeyi başaran takımlar UEFA EURO 2020'ye katılma hakkını elde edecek.

Maç Takvimi

1. Hafta: 21–23 Mart 2019
2. Hafta: 24–26 Mart 2019
(UEFA Uluslar Ligi Yarı Finalleri:
5–6 Haziran 2019)
3. Hafta: 7–8 Haziran 2019
(UEFA Uluslar Ligi
Final/Üçüncülük Maçı: 9 Haziran 2019)
4. Hafta: 10–11 Haziran 2019
5. Hafta: 5–7 Eylül 2019
6. Hafta: 8–10 Eylül 2019
7. Hafta: 10–12 Ekim 2019
8. Hafta: 13–15 Ekim 2019
9. Hafta: 14–16 Kasım 2019
10. Hafta: 17–19 Kasım 2019
Play-off Kuraları: 22 Kasım 2019
Final Kuraları: 1 Aralık 2019
Play-off Yarı Finalleri: 26–28 Mart 2020
Play-off Finalleri: 29–31 Mart 2020
UEFA EURO 2020: 12 Haziran–12 Temmuz 2020

Gruplar nasıl oluşacak?

UEFA Uluslar Ligi torbasında yer alan dört takım (İsviçre, Portekiz, Hollanda, İngiltere), 5–9 Haziran tarihinde oynayacakları UEFA Uluslar Ligi finallerinin 7–8 ve 10–11 Haziran'daki grup eleme üçüncü maçlarıyla çakışmaması adına beş takımdan oluşacak grupların dördü olan A, B, C, D gruplarına yerleştirilecek. Böylece UEFA Uluslar Ligi finalistleri, Uluslar Ligi Finallerini oynayacakları hafta grup eleme maçlarını bay geçecek. 1. Torbadaki takımlar E, F, G, H, I, J gruplarında yer alacak. 2. Torbada yer alan takımlar ise 10 gruba ikinci sıradan giriş yapacak. 3, 4 ve 5. Torbalarda yer alan takımlar, ikinci torbaya benzer şekilde on grupta da yerini alabilecek. 6. Torbada yer alan beş takım ise altı takımlı gruplardan oluşacak olan F, G, H, I, J gruplarında mücadele edecek.

UEFA EURO 2020 vizesi nasıl alınacak?

Grup elemelerini ilk iki sırada bitiren 20 takım, UEFA EURO 2020'de mücadele etme hakkını doğrudan elde edecek. Kalan dört takım ise 2020'nin Mart ayında oynanacak UEFA Uluslar Ligi play-off müsabakalarıyla belirlenecek. Bu play-off müsabakalarına katılma hakkını, UEFA Uluslar Ligi'nde kendi liglerindeki gruplarını birinci bitiren 16 takım elde etmiş durumda. Ancak bu takımlardan grup elemeleri yoluyla UEFA EURO 2020'ye doğrudan katılma hakkını elde edenler olduğu takdirde, yerlerini kendi liglerinde en iyi sıralamaya sahip bir sonraki takım alacak. Bir ligden play-off oynayacak yeterli takım sayısına ulaşılamadığı takdirde başka ligde yer alan ve UEFA Uluslar Ligi genel sıralamasında en iyi sıraya sahip ülke, yeterli sayıyı oluşturamayan play-off maçlarında boy gösterme hakkı kazanacak.

UEFA Uluslar Ligi Torbası (4 Takım)

İsviçre*
Portekiz*
Hollanda*
İngiltere*

1. Torba (6 Takım)

Belçika
Fransa
İspanya
İtalya
Hırvatistan
Polonya

2. Torba (10 Takım)

Almanya
İzlanda
Bosna-Hersek*
Ukrayna*
Danimarka*
İsveç*
Rusya
Avusturya
Galler
Çek Cumhuriyeti

1. Torba (10 Takım)

Slovakya
Türkiye
İrlanda Cum.
Kuzey İrlanda
İskoçya*
Norveç*
Sırbistan*
Finlandiya*
Bulgaristan
İsrail

4. Torba (10 Takım)

Macaristan
Romanya
Yunanistan
Arnavutluk
Karadağ
Kıbrıs RK
Estonya
Slovenya
Litvanya
Gürcistan*

5. Torba (10 Takım)

Makedonya*
Kosova*
Belarus*
Lüksemburg
Ermenistan
Azerbaycan
Kazakistan
Moldova
Cebelitarık
Faroe Adaları

6. Torba (10 Takım)

Letonya
Liechtenstein
Andorra
Malta
San Marino

* UEFA Uluslar Ligi'nde yer aldıkları grupları birinci sırada bitirerek play-off oynama hakkını kazanan takımlar.

Teşekkürler Konya

Konya'da oynanan Türkiye–İsveç karşılaşmasını, Gençlik ve Spor Bakanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu da Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve TFF Yönetim Kurulu üyeleri ile izledi. Tribünleri tamamen dolan stadın çatısına 45 Türk bayrağı asılırken, seyirciler için de koltuklara 42 bin Türk bayrağı bırakıldı. Stadın dışındaki aydınlatma direklerinde de 50 Türk bayrağı kullanıldı. Yaklaşık 150 İsveçli taraftar da takımlarını desteklemek için tribündeki yerlerini aldı. TFF, maçın ardından yaptığı yazılı açıklamayla Konya'ya teşekkür etti. Açıklamada şu ifadelere yer verildi: "A Millî Takımımızın İsveç'le oynadığı UEFA Uluslar Ligi müsabakasında Büyükşehir Belediye Stadyumu'nu kırmızı-beyaz renklerle donatıp tribünleri dolduran futbolseverlere teşekkür ederiz. Tek yürek olup coşkusuyla ay-yıldızlıların yanında olan, görsel şovlarıyla müsabakaya ayrı bir renk katan 42 bin futbolseverimiz, Millî Takım taraftarlığının en güzel örneklerinden birisini sergiledi. Bir millî maça daha mükemmel şekilde ev sahipliği yapan tüm Konya halkına şükranlarımızı sunar; başta Konya Valiliği, Büyükşehir Belediyesi ve İl Emniyet Müdürlüğü olmak üzere tüm resmi kurum ve kuruluşlar ile Millî Takımımız için her türlü imkânı sağlayan Atiker Konyaspor Kulübü ve taraftar derneklerine destekleri ve misafirperverlikleri için teşekkürlerimizi iletiriz."

Kâbusun adı İsveç

Millî Takımımız, UEFA Uluslar B Ligi'ndeki son maçında Konya'da ağırladığı İsveç'e penaltı golüyle yenilerek C Ligi'ne düştü. İlk iki maçından tek puanla ayrılan İsveç, Millî Takımımızdan sonra Rusya'yı da Solna'da 2-0 mağlup ederek grubu birinci bitirdi ve A Ligi'ne yükseldi.

UEFA'nın yeni organizasyonu Uluslar Ligi'nde Rusya ve İsveç'le mücadele eden Millî Takımımız, gruptaki son maçında Vikinglere 1-0 yenildi ve son sırada kalarak C Ligi'ne düştü. Gruptaki ilk karşılaşmasında Trabzon'da Rusya'ya yenildikten sonra İsveç'i deplasmanda 3-2 yenerek ümitlenen Millî Takımımız, deplasmandaki 2-0'lık Rusya mağlubiyetiyle birincilik şansını yitirmiş, son İsveç müsabakasına B Ligi'nde tutunabilme hedefiyle çıkmıştı. Konya'da alınacak bir galibiyet, millîlerimizi B Ligi'nde bırakacak, muhtemel bir beraberlik halinde ise İsveç'in evinde Rusya karşısında puan kaybetmesini bekleyecektik. Ancak bu hesaplarımız Konya'daki İsveç yenilgisiyle tamamen bozuldu ve Millî Takımımız kendini C Ligi'nde buldu. İlk iki maçından tek puanla ayrılan İsveç ise bu galibiyetin ardından Solna'da ağırladığı Rusya'yı da 2-0 yenerek grubu birinci sırada tamamladı ve A Ligi'ne yükselmeyi başardı.

İsveç maçının bir gün öncesinde basın toplantısına çıkan teknik direktörümüz Mircea Lucescu oldukça ümitvâr görünüyordu. Rumen teknik adam, elindeki kadronun maçın önemini bildiğini ve iyi bir sonuç alınacağını umduğunu söylüyordu. Yeni ve genç bir ekip oluşturduklarını belirten Lucescu, "Oyuncularımızın tecrübelerini yükseltmeye çalışıyoruz. Zannediyorum Avrupa'nın en genç millî takımına sahibiz. Gelecek bu ekibin olacak. Tabiî iyi sonuçlar almamız gerekiyor. Sonuçlar performansınızı yukarı çeker. Bu da takımın iyi olduğunu gösterir. Yarınki maçın bilincindeyiz. Bazı oyuncularımız müsait olmasa da elimizdeki kadro, işin önemini biliyor. Bu yüzden umuyorum ki yarın iyi bir sonuç elde edeceğiz. Deplasmanda İsveç'le yaptığımız maçtaki gibi seyirci desteği bekliyoruz. Çünkü bu gençlerin seyirci desteğine ihtiyacı var" diyordu.

Yaklaşık bir yıldır kadroda şu an yer alan oyuncularla çalıştığını vurgulayan Lucescu, hepsinin performanslarının daha üst seviyelere geldiğini belirtiyor ve "Birçok oyuncumuz gözle görülür iyi bir pozisyona çıktı ve bunu da çalışmaları sayesinde gerçekleştirdiler. Bundan önceki ekip, tabiî ki Türk Millî Takımı'nı bir yerlere getirdi. Ancak bir orta yaş söz konusuydu. Şimdi gençlerle Millî Takım'i biraz daha ileriye taşımak istiyoruz" değerlendirmesinde bulunuyordu.

Lucescu, Emre Akbaba'nın kendileri için

2. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsveç	4	2	1	1	5	3	7
Rusya	4	2	1	1	4	3	7
Türkiye	4	1	0	3	4	7	3

Oynanan Maçlar
Türkiye-Rusya: 1-2
İsveç-Türkiye: 2-3
Rusya-İsveç: 0-0
Rusya-Türkiye: 2-0
Türkiye-İsveç: 0-1
İsveç-Rusya: 2-0

UEFA Uluslar B Ligi Maçı - 17 Kasım 2018
Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu

Hakemler
István Kovács, Vasile Florin Marinescu, Ovidiu Artene, Alexandru Cerei, Marius Avram, Horatiu Fesnic (Romanya)

Gol
Andreas Granqvist (dk. 71 penaltıdan)

Türkiye: 0

Sinan Bolat
Kaan Ayhan — Çağlar Söyüncü
Zeki Çelik — Hasan Ali Kaldırım
Okay Yokuşlu — 87' Ömer Bayram
Mahmut Tekdemir — 72' İrfan Can Kahveci
Yunus Mallı — 83' Oğuzhan Özyakup
Cengiz Ünder — Cenk Tosun — Hakan Çalhanoğlu
Viktor Claesson — 90' Isaac Kiese Thelin
Marcus Berg
Martin Olsson — Sebastian Larsson
Albin Ekdal — 81' Gustav Svensson
Jakob Johansson
Ludwig Augustinsson — Mikael Lustig
Andreas Granqvist — Victor Lindelöf — 46' Filip Helander
Robin Olsen

İsveç: 1

önemli bir oyuncu olduğunu ve şu anki kadroda bulunmamasının üzüntüsünü yaşadıklarını kaydederek, ''Emre'nin oyun anlayışımızda önemli bir pozisyonu vardı. Mehmet Topal da yeni ameliyattan çıktığı için böyle bir maça hazırlıklı olamayacak. Ama şu anda bizimle beraber. Enes'in biraz sağlık problemi var. Burak Yılmaz'ı almak istiyordum. Lâkin son yaşanan olaylar, gelişmeler ve kulübüyle yaşadığı olaylardan dolayı mümkün olmadı. Bir santrfor arıyordum. Umut Bulut var. Ancak Umut Bulut 34 yaşında. Bulamadım. Ama çok iyi bir ekibim var'' ifadelerini kullanıyordu.

Mert Günok'a kapılarını kapatmadığını da aktaran Lucescu, ''Mert'i ilk başta almayı düşünüyorduk. Ama kariyerine iyi bir takımda 28-29 yaşında başladı. Doğal olarak bir kaç hata yaptığı için şimdilik onu öngörmedik. Ama Sinan Bolat, Belçika Ligi'nin şu anda en iyi kalecisi. Kendi takımı da iyi bir pozisyonda. Serkan Kırıntılı, zaten bilindiği gibi senelerdir Süper Lig'de takımının banko oynayan oyuncusu. Üçüncü kalecimiz ise de Bursaspor'un kalesini koruyor. Mert Günok'a da kapıyı kapamadık. Böyle devam ederse onu da Millî Takım'a alacağız tabiî ki'' diye konuşuyordu.

Lucescu, bütün olumsuzluklara rağmen iyi bir ekibe sahip olduğunu belirtiyor ve ''Bu tarz oyunlar için tecrübe lâzım. Genç bir ekibim var. Ama ekibimden çok memnunum. Oynadığımız bütün maçlarda oyunun hâkimi bizdik. Tabiî ki hatalar yapıyoruz. Hatalardan dolayı goller yiyoruz. Bireysel hatalar. Oyunun prensiplerine bağlı kalmamaktan kaynaklı veya o an oyunun prensiplerini uygulamamaktan dolayı goller yiyoruz. Ama sonuca ihtiyacımız var. Sonuçları aldığımız zaman bu ekip çok daha yukarılarda olacaktır. Hırvatistan, İzlanda ve Ukrayna maçlarına bakarsanız onları farklı ekiplerle yani daha tecrübeli oyuncularla oynadık. O maçlardan sonra tamamen yeni bir ekip denemesine girdik. Değişik oyuncuları denemeye baktık. Aslında bahardan itibaren bu yeni ekibi kurmaya başladık. Sonuçlardan çok yeni ekip oluşturmak gibi bir meşguliyetimiz, düşüncemiz vardı. Nitekim bunu oluşturduk. Artık bundan sonra bu ekiple devam edeceğiz. Çünkü her toplandığımızda iki-üç gün sonra bir maçımız oluyor. Resmî maçlar. Asıl hedefimiz bu gruptan bir yerlere gitmek. Önümüzdeki Avrupa Şampiyonası elemelerinde bir sonuç elde etmek istiyoruz'' diyordu.

Biz kaçırdık, İsveç attı

Solna'da müthiş bir geri dönüşle 2-1 yenilgiden 3-2 galibiyete ulaştığımız İsveç karşısında Konya Büyükşehir Belediye Stadyumu'ndaki maça, o günün kahramanı Emre Akbaba'dan mahrum bir kadroyla çıktık. Isınma sırasında sakatlanan Serdar Aziz'in yerine Kaan Ayhan'ın forma giydiği Millî Takımımızın kalesini Sinan Bolat koruyor, savunma dörtlüsünü Zeki Çelik, Kaan Ayhan, Çağlar Söyüncü, Hasan Ali Kaldırım oluşturuyor, tek ön libero olarak görev yapan Okay Yokuşlu'nun önünde Cengiz Ünder, Mahmut Tekdemir, Yunus Mallı, Hakan Çalhanoğlu dörtlüsü yer alıyor, santrfor olarak da Cenk Tosun forma giyiyordu. Kaptanlığını Hakan Çalhanoğlu'nun yaptığı Millî Takımımızda Hasan Ali Kaldırım ve Mahmut Tekdemir dışındaki dokuz oyuncumuz Avrupa liglerinde top koşturuyordu. İsveç ise klasik 4-4-2 dizilişiyle karşımızdaydı. Kalelerini Cengiz Ünder'in Roma'dan takım arkadaşı Robin Olsen koruyor, savunma dörtlülerinde Mikael Lustig, Victor Lindelöf, Andreas Granqvist ve Ludwig Augustinsson yer alıyor, orta saha dörtlüsü Sebastian Larsson, Jakob Johansson, Albin Ekdal, Martin Olsson'dan oluşurken, forvet ikilisinde de Marcus Berg ve Viktor Claesson gol arıyordu.

Millî Takımımız, Lucescu'nun beklentisine uygun bir seyirci desteğiyle oyuna başladı. Tribünleri dolduran 40 bin futbolsever, kırmızı-beyazla bezenmiş stadyumu coşkuyla ayağa kaldırırken, ay-yıldızlılar da daha ilk dakika dolmadan gole yaklaşıyordu. Hakan Çalhanoğlu'nun pasıyla sağ kanatta buluşan Cengiz Ünder, artık klasik hale geldiği biçimde, kaleye paralel olarak içeriye dönüyor ve sol ayağının içiyle sert bir şutu İsveç kalesine gönderiyor, kaleci Olsson bu topu güçlükle kornere çelebiliyordu.

Bir süre sonra İsveç oyunu dengeleyip bir orta saha mücadelesine döndürse de Millî Takımımız pozisyon bulmaya devam edecekti. Nitekim 7'nci dakikada ceza sahası dışında topla buluşan Hakan Çalhanoğlu sol çaprazdan içeri girdikten sonra şutunu atıyor, meşin yuvarlak kalenin üzerinden auta çıkıyordu.

İsveç ise ilk tehlikesi 24'üncü dakikada bir hata anımızda üretecekti. Bu dakikada, Forsberg'in yerine sol kanatta görev yapan Martin Olsson'un ceza sahamıza ortasına çok kolay yükselen kalecimiz Sinan Bolat beklenmedik bir biçimde topu elinden kaçırıyor, ancak Marcus Berg'den önce davranan Çağlar Söyüncü tam zamanında bir müdahaleyle gol tehlikesini önlüyordu.

26'ncı dakikada Cengiz Ünder harika bir pasla Yunus Mallı'yı İsveç savunmasının arkasında buluyor, ancak Yunus'un vuruşunda top kaleyi bulamıyordu. 38'inci dakikada ceza sahası dışında sağ çaprazdan sert şutu uzak köşeden dışarı çıkan Hakan Çalhanoğlu, ilk yarının en net gol pozisyonunu 44'üncü dakikada yakalayacaktı. Bu dakikada sağdan Cengiz Ünder'in kestiği topu Cenk Tosun kafayla indiriyor, Hakan Çalhanoğlu'nun karşı karşıya vuruşunu ise kaleci Martin Olsson başarılı bir reaksiyonla engelliyor ve devre golsüz sona eriyordu.

İkinci yarıda ise ibre giderek İsveç'ten yana dönecekti. Bir yandan ligde kalmak için kaybetmemeye, diğer yandan da birincilik şansını zorlamak için kazanmaya ihtiyacı olan İsveç, yavaş yavaş oyuna ağırlığını koyuyor ve orta alanda sağladığı üstünlükle üzerimize gelmeye başlıyordu. 53'üncü dakikada Sebastian Larsson'un sol kanattan

kullandığı serbest vuruşta savunmadan dönen top Jakob Johansson'un önünde kalmış, bu oyuncunun ceza yayı önünden vuruşuna savunmamız etten duvar örerek gole izin vermemişti. 55'inci dakikada ise Cengiz Ünder'in kullandığı köşe vuruşunda ceza sahası içinde topla buluşan Hakan Çalhanoğlu'nun şutu yandan dışarı çıkacaktı. 57'nci dakikada sağ kanattan Mikael Lustig'in yaptığı ortada Viktor Claesson'un kafa vuruşuyla gole yaklaşan ancak iyi yer tutan Sinan Bolat'ı aşamayan İsveç, 71'inci dakikada aradığı golü bulacaktı. Üstelik hiç de olmayacak bir pozisyonda... Bu dakikada savunmadan topla çıkmak isteyen Çağlar Söyüncü'ye baskı yaparak hızlı bir atağa kalkan İsveçliler topu ceza sahası içindeki Marcus Berg'e aktarıyor, Berg de Okay Yokuşlu'nun müdahalesiyle yerde kalınca Rumen hakem István Kovács tereddütsüz penaltı noktasını gösteriyordu. Penaltı atışı için topun başına geçen isim, ilk maçta cezası

sebebiyle oynayamayan kaptan Andreas Granqvist'ti. 18 gollü Marcus Berg'den sonra 8 golle İsveç Millî Takımı kadrosundaki en golcü ikinci oyuncu unvanını taşıyan ve bu unvanını da attığı penaltılara borçlu olan Granqvist, topu Sinan Bolat'ın sağından ağlarımıza göndererek skoru 1-0 yapıyordu. 74'üncü dakikada sağ kanattan ceza sahasına giren Cengiz Ünder'in şutunu Romalı arkadaşı Robin Olsen dışarı çelince maç da İsveç'in 1-0'lık üstünlüğüyle sona eriyordu.

Lucescu ekibinden memnun

Teknik direktörümüz Mircea Lucescu, İsveç yenilgisiyle C Ligi'ne düşmemize rağmen takımdan umutlu olduğunu söylüyordu. Basın toplantısında, "İlk yarı çok iyi oynadık. Şansa değil, gerçekten hazırlanmış üç pozisyonumuz var" diyen Rumen teknik adam, "İkinci yarıda, kendi kulüplerinde oynamayan

oyuncuların tutunamadığını gördük. Kendi kulüplerinde oynasalardı bu hataları yapmazdık. Genç oyunculardan bir ekip kurmaya devam ediyoruz. Bir yere varmaya çalışıyoruz ve varacağız. Genç bir ekibi baştan oluşturmak çok kolay değil" ifadelerini kullanıyordu.

Çok kötü bir gol yediklerini belirten Lucescu, "Fizik gücüne bakarsanız biz tutunamadık. Oyuncularımızın artık kendi kulüplerinde ilk 11'de oynamaları lâzım. Yediğimiz gol inanılmaz kötüydü. Bu ekipten umutluyum, inançlarından dolayı. Rekabetçi bir ekip olacaklar" diyor, orta sahada top taşıyabilecek Emre Akbaba'ya ihtiyaçları olduğunu söylüyordu.

Usta teknik direktör, defansta Ertuğrul'la oynamaya çalışacaklarını ve yeni oyuncular aramaya devam edeceklerini de belirterek, "Avrupa elemelerine hazır olacak bir takım kurmaya çalışıyoruz. Biraz sabra ihtiyacımız olacak" diyordu.

Son gülen İsveç

Millî Takımımızın da yer aldığı UEFA Uluslar B Ligi 2. Grup'ta birinci sırayı İsveç elde etti. Gruptaki ilk maçında evinde Millî Takımımıza 3-2 yenildikten sonra Rusya deplasmanından beraberlikle dönen ve iki maçın ardından en iddiasız takım konumunda bulunan İsveç, 17 Kasım'da Konya'daki 1-0'lık Türkiye galibiyetinin ardından yakaladığı şansı Rusya karşısında da iyi kullandı. Grubun son maçına gelindiğinde Rusya 7 puanla ilk sırada yer alıyor, İsveç ise 4 puanla ikinci basamakta oturuyordu. Averajı da iyi olan Rusya, Solna'dan 1-0'lık yenilgiyle dönse bile grup birincisi olarak A Ligi'ne yükselecekti. Ancak oyun boyunca topa yüzde 60 oranında sahip olan ve Rusya'nın yüzde 76'lık pas isabetine karşılık paslarda yüzde 87'lik isabet sağlayan İsveç, 41'inci dakikada Victor Lindelöf ve 72'nci dakikada Marcus Berg'in attığı gollerle 2-0 kazanarak grubu ilk sırada bitirmeyi başardı ve A Ligi'ne yükseldi.

İsveç: 2 - Rusya: 0

Friends Arena - Solna
20 Kasım 2018
Hakem
Benoît Bastien (Fransa)
İsveç
Robin Olsen - Mikael Lustig, Victor Lindelöf , Andreas Granqvist, Ludwig Augustinsson - Sebastian Larsson, Jakob Johansson, Kristoffer Olsson (John Guidetti dk. 89), Martin Olsson (Isaac Kiese Thelin dk. 70) - Marcus Berg, Victor Claesson (Gustav Svensson dk. 80)
Rusya
Andrei Lunev - Vladislav Ignatyev, Roman Neustaedter, Georgi Dzhikiya, Kirill Nababkin - Aleksei Ionov (Anton Zabolotny dk. 69), Daler Kuzyaev, Yuri Gazinski, Aleksandr Erokhin (Ari dk. 77) - Dmitri Poloz (Ruslan Kambolov dk. 46), Artem Dzyuba
Goller
Victor Lindelöf (dk. 41), Marcus Berg (dk. 72)

Türkiye-İsveç dostluğu

Millî Takımımızın İsveç'le oynadığı maç öncesinde resmi yemek organizasyonu yapıldı. Konya'da gerçekleşen yemeğe, Türkiye Futbol Federasyonu adına 1. Başkanvekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar, Yedek Yönetim Kurulu Üyesi Ali Özdoğan ve Genel Sekreter Kadir Kardaş, İsveç Futbol Federasyonu'ndan ise Başkan Karl-Erik Nilsson, Yönetim Kurulu Üyeleri Jörgen Erikkson, Annika Gralls ve Genel Sekreter Hakan Sjöstrand ile yetkililer katıldı. Türkiye ile İsveç heyetlerinin karşılıklı başarı dileğinde bulunduğu yemek, hediye takdimleriyle son buldu.

Gençlerin sessizliği

Millî Takımımız, 2018 yılının son maçında Ukrayna ile Antalya'da golsüz berabere kaldı. UEFA Uluslar B Ligi'ndeki grubunu ilk sırada tamamlayarak A Ligi'ne yükselen Ukrayna bu özel maçı 23.5 yaş ortalamasına sahip bir takımla oynarken, ay-yıldızlılar da yaş ortalaması 24 olan bir on birle mücadele etti.

UEFA Uluslar B Ligi'ndeki son maçını Konya'da oynayan ve İsveç'e 1-0 yenilerek C Ligi'ne düşen Millî Takımımız, 2018 yılının son maçını ise Antalya'da Ukrayna ile oynadı. Bizim gibi B Ligi'nde mücadele eden Ukrayna, ilk üç maçından 9 puan çıkartarak A Ligi'ne yükselmeyi garantilemiş, gruptaki son maçını ise alışılmışın dışında bir kadroyla oynayarak Slovakya'ya 4-1 yenilmişti. Antalya'ya da bu kadroyla gelen ve sahaya 23 yaş ortalamasına sahip bir ekiple çıkan Ukrayna karşısında Millî Takımımız da yaş ortalaması 24 olan genç bir kadroyla mücadele etti ve 90 dakika bol pozisyonlu ancak golsüz sona erdi.
Maç öncesi düzenlediği basın toplantısında, elindeki gruba yeni oyuncular katabilmek için Türkiye ve yurt dışındaki bütün maçları izlediğini anlatan teknik direktörümüz Mircea Lucescu, "Genç ve birbirini seven bir takım oluşturduk. Burası bir prestij meselesi. İyi bir grup kurduğumuza inanıyorum. Bu seviyeye gelmek benim hatam değil. Türk Millî Takımı'nda daha önce oynamış olan Tolga Ciğerci, şu anda takımında oynamıyor. Ozan Tufan, Volkan Şen, Arda Turan ve Burak Yılmaz gibi iyi oyuncular var ama kendi takımlarında oynamıyorlar. Çözüm bulmak zorundaydım. Sonuçta bir gençleştirme operasyonuna gittik ama bu diğer arkadaşlarımıza kapımızı kapattığımız anlamına gelmiyor. Kendi kurduğum ekipten memnunum. Son oynadığımız dört maçın dördünde de harika şeyler yaptık. İyi oynadık. Konsantrasyon eksikliği ya da konsantrasyonu 90 dakikaya yayamamaktan kaynaklanan mağlubiyetler aldık. Şans güçten yana ama bu güç bize gelecek ve biz de o şanslılar grubuna gireceğiz" ifadelerini kullandı.

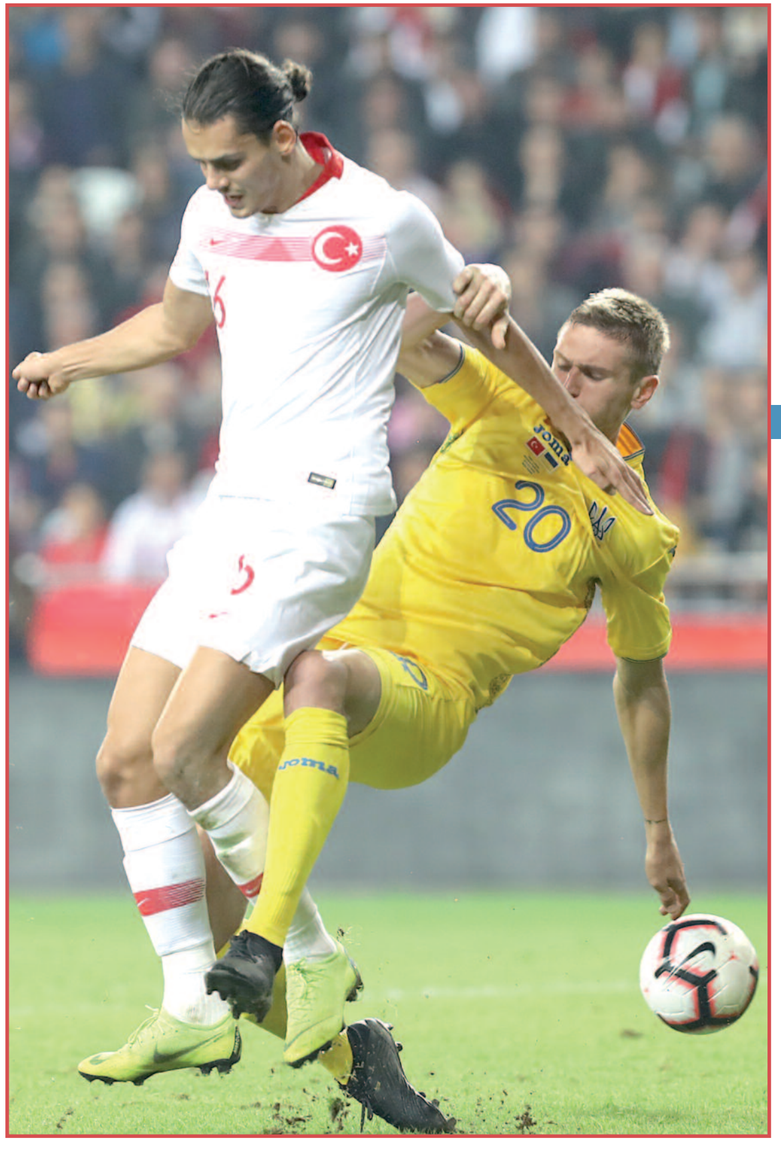
Kadroda beş değişiklik

Hasan Ali Kaldırım, Serdar Aziz ve Hakan Çalhanoğlu sakatlıkları sebebiyle kamptan ayrılırken, Millî Takımımız, Ukrayna karşısına, İsveç maçının on birinden beş değişiklikle çıktı. Kaleyi Sinan Bolat koruyor, savunmanın ortasında yine Kaan Ayhan ile Çağlar Söyüncü yer alıyordu. İki bekimiz ise değişmişti. Sağda Zeki Çelik'in yerine Mert Müldür, solda ise Hasan Ali Kaldırım'ın yerine Ömer Bayram forma giyiyordu. Bu maçta tek yerine çift ön libero tercih edilmiş, Okay Yokuşlu'nun yanında Mahmut Tekdemir'in yerine forma giyen İrfan Can Kahveci'ye şans verilmişti. Forvetin sağ kanadında Cengiz Ünder yerini koruyor, Yunus Mallı, Hakan Çalhanoğlu'ndan boşalan sol kanada kaydırılırken, forvet arkasındaki görevi de maça kaptan çıkan Oğuzhan Özyakup'a veriliyordu. Santrfor olarak da Cenk Tosun'un yerine 21 yaşındaki Enes Ünal şans buluyordu. Sahaya çıkan on birimizde Oğuzhan Özyakup ve İrfan Can Kahveci, Süper Lig takımlarında oynarken, diğer dokuz oyuncumuz Avrupa'nın farklı liglerinde top koşturuyordu.
Kadronun en yaşlı oyuncusu 30 yaşındaki kalecimiz Sinan Bolat, en genci ise 19 yaşındaki sağ bekimiz Mert Müldür'dü.
Ukrayna'da da teknik direktör Andriy Shevchenko köklü bir değişime gitmiş ve kadrosunu çok genç oyunculardan oluşturmuştu. UEFA Uluslar Ligi'nin ilk üç maçında yer bulan oyunculardan sadece üçü sahadaydı. Sağ bekte Oleksandr Karavaev ve sol açıkta Yevhen Konoplyanka yerlerini korurken, sol bek oynamasına alıştığımız Mykola Matviyenko ise bu defa savunmanın ortasında görev yapıyordu. Diğer sekiz oyundan 19 yaşındaki kaleci Lunin ve sol bek Mykolenko ilk kez millî olurken, orta alanda 20 yaşındaki Shaparenko dördüncü, sağ kanatta 21 yaşındaki Tsygankov 10'uncu maçlarına çıkıyordu. 23 yaş ortalamalı takımın en yaşlı oyuncusu 29 yaşındaki kaptan Yevhen Konoplyanka'ydı.

Pozisyon var, gol yok

İki genç takımın mücadelesine hızlı ve tempolu başlayan, Millî Takımımız oldu. Bu karşılaşmaya da iyi başlayan Cengiz Ünder'in sağdan ters kanada gönderdiği uzun pasla buluşan Ömer Bayram'ın ön direğe kestiği topa rakip stoperle hamle yapan Enes Ünal'ın vuruşunda top az farkla dışarı çıktı.
Cengiz Ünder, 9'uncu dakikada yine sağ kanattan sol kanada gönderdiği uzun pasla Yunus Mallı'yı buluşturdu. Önündeki rakibinden sıyrılıp bulduğu açıdan sert bir şut çıkartan Yunus'un gönderdiği top da uzak direğin yanından auta gitti.
Millî Takımımızın oyunun başındaki hızını kesen Ukraynalılar, özellikle kendi sol kanatlarından tehlikeli ataklar geliştirmeye başladı.
O kanatta geniş boşluklar bulan Konaplyanka'nın başlattığı bu tehlikeli ataklar karşısında kalesinde büyüyen Sinan Bolat, ilk yarı boyunca skoru 0-0'da tutan adam oldu. Dakikalar 18'i gösterirken, sağ kanattan ceza sahasına giren Mykolenko'nun yerden pasında, penaltı noktası civarında topla buluşan Kovalenko'nun vuruşunda top yandan auta çıktı. 24'üncü dakikada ise Kovalenko'nun ara pasıyla ceza sahasına giren Tsygankov'un vuruşunda, kaleci Sinan Bolat meşin yuvarlağı kornere çelmeyi başardı. 35'inci dakikada Zinchenko ceza sahası son çizgisine inerek topu yerden dışarıya çıkardı ancak Sinan Bolat topa son anda müdahale ederek bir gol tehlikesini daha önledi. 41'inci dakikada Millî Takımımızın kazandığı serbest vuruşu Cengiz Ünder kullandı. Cengiz'in ceza sahasına kestiği topa İrfan Can Kahveci kafayı vurup topu ağlara gönderdi ama o sırada yan hakemin ofsayt bayrağı çoktan havaya kalkmıştı ve ilk yarı golsüz sona erdi.
Millî Takımımız ikinci yarıya iki oyuncu değişikliğiyle başladı. Enes Ünal ve Oğuzhan Özyakup kenara alınırken, Cenk Tosun ve Serdar Gürler oyuna giriyor, Serdar sol kanada geçerken, Yunus Mallı da forvet arkasına sürülüyordu.
Bu değişikler Millî Takımımıza kısa süreli de olsa bir hareket getirdi. Nitekim 50'nci dakikada Cenk Tosun'un verdiği pasla sol çaprazdan ceza sahasına giren Serdar Gürler topu kale önüne çeviriyor, oraya çok başarılı bir koşu yapan Cengiz Ünder'in yakın mesafeden vuruşunu 19 yaşındaki kaleci Lunin son anda ayağıyla müdahale ederek kornere çelince, takımımız mutlak bir golden oluyordu.
Kısa süre sonra gelişen bir atakta Serdar Gürler, Cengiz Ünder'in derinlemesine oynadığı topu ceza sahası içinde göğsüyle önüne alıyor ancak Ukrayna savunması son anda araya girip tehlikeyi kornerle önlüyor, 55'inci dakikada ise Serdar Gürler'in şutu etkili olmayınca kaleci Lunin'in topu kontrol etmesi kolaylaşıyordu.
İlerleyen bölümde Yunus Mallı oyundan alınıp Mehmet Topal sahaya sürülürken forvet arkasına İrfan Can Kahveci geçecek, ancak bu değişiklik de üst üste dördüncü maçımızda artık sona erdirmek istediğimiz golsüzlüğümüze çözüm üretmeyecekti.
Son bölümde Ukrayna'nın Malinovskiy ve Zinchenko'nun şutlarıyla gol arayışlarına günün adamı Sinan Bolat set çekecek, 85'te Mert Müldür'ün yerine oyuna giren Merih Demiral ilk kez A millî olacak ve 90 dakika da 0-0'lık skora bağlanacaktı.
Maçın ardından düzenlenen basın toplantısında teknik direktör Lu-

cescu kendisini eleştirenlere cevap veriyor ve "Bunların bildiği tek şey polemik oluşturmak. Yardımcı olmaktan ziyade bu tür konuları konuşuyorlar. Bu tür konuşan insanların beni beğenmesine ihtiyacım yok. Benim arkamda gerçekler var. Yaptığım bir tarih var ve bu tarihte başarılar var. Benim mesleğime, insanlığa saygım var. Gençlere yardım edeceklerine, kendi kulüplerinde oynamaları için motive edeceklerine, onları daha ileriye taşımak için yazılar yazmaları ve konuşmaları gerekirken sadece kritik yapıyorlar ve çözüm bulmuyorlar" diyerek yakınıyordu.

Lucescu, nasıl bir millî takım kurmayı planladığı ve 2019'da nasıl bir millî takımın oluşacağı yönündeki soru üzerine Millî Takım'daki futbolcuların Mart ayına kadarki 3-3.5 aylık süreçte kendi kulüp takımlarında nasıl bir performans göstereceklerinin önemli olduğunu ifade ediyor ve "Bu sene hep sağlık problemleri oldu. Sakatlanmalar oldu. Bu yüzden mecburen gençlerle yola çıktık. Ukrayna da üç-dört sene önce bunun aynısını yaptı. Bütün takımı gençleştirdi. Ukrayna Millî Takımı'nda Shakhtar Donetsk'ten benim sekiz eski oyuncum vardı. Şu an bizdeki gibi 17-18-19 yaşında elime gelmişlerdi. Bugün A millî takımda oynuyorlar. Çok iyi bir takımları var. İyi oynadılar. Kendi bulundukları ligde birinci oldular. Bunu da hak ettiler. Bizde de Ukrayna gibi gençleri aynı seviyeye getirmeyi umut ediyorum. Ukrayna ekibinde oynayan oyuncuların hepsi UEFA'da Şampiyonlar Ligi'nde takımlarında ilk 11 oynayan düzgün oyuncular. Biz de Mart ayında İsveç ve Rusya maçlarında oynadığımız gibi aynı tip oynamaya devam ederiz. Millî Takım'da kontrast yok, kulüp gibi değil. Futbolcu ülke aşkı, ülke sevgisi, forma ve futbol sevgisi adına, ülkedeki insanların sevgisi adına millî takıma gelmeli. Yoksa bir kere gel, bir kere gelme; bir kere geldim, diğerinde gelemedim gibi durumlar söz konusu olmamalı. Bu işi ülke adına yapmak için bu ruha sahip olmak lâzım. Bu ruha sahip arkadaşlarla yolumuza devam edeceğiz" diyordu.

TFF ve Ukrayna Federasyonu bir araya geldi

A Millî Futbol Takımımızın Antalya'da Ukrayna ile oynadığı özel maç öncesinde iki ülkenin Futbol Federasyonu heyetleri bir araya geldi. Antalya Stadyumu'nda gerçekleşen buluşmada; Türkiye Futbol Federasyonu Başkanvekili Ali Dürüst, Yönetim Kurulu Üyeleri Mustafa Çağlar, Alaattin Aykaç, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile Ukrayna Futbol Federasyonu Başkan Yardımcısı Oleg Protasov ve Genel Sekreter Yuriy Zapisotskiy yer aldı. Türkiye ve Ukrayna heyetlerinin karşılıklı başarı dileklerinde bulunduğu organizasyon hediye takdimleriyle sona erdi.

Bülent Korkmaz'dan Millî Takım'a ziyaret

Antalyaspor Teknik Direktörü Bülent Korkmaz, millîlerin Belek Turizm Merkezi'nde bulunan kampını ziyaret etti. Millî Takım'ın unutulmaz isimlerinden olan Korkmaz, teknik direktör Mircea Lucescu, teknik heyet ve futbolcularla görüşüp, Ukrayna karşılaşması için başarılar diledi.

Onur Erdem

Hollanda Portekiz Zirvedeki dörtlü İsviçre İngiltere

Bu sezon ilki düzenlenmekte olan UEFA Uluslar Ligi'nde grup aşaması sona erdi. A Ligi'ndeki dört grubu zirvede tamamlayan Hollanda, İsviçre, Portekiz ve İngiltere, Haziran ayında da şampiyonu belirlemek için birbirleriyle kozlarını paylaşacak.

A Ligi

1. Grup — Portakallar son nefeste

2014'te Dünya şampiyonluğuna uzanan Almanya, geçen yaz Rusya'da düzenlenen son Dünya Kupası'ndaysa unvanını korumayı bırakın, ilk turda turnuvaya veda ederek tarihinin en büyük şoklarından birini yaşamıştı. Öyle ki Almanlar, 80 yıl sonra ilk defa bir Dünya Kupası'nda ilk turdan ötesini görememişti. Bu şokun yarattığı etkiden olsa gerek, Panzerler UEFA Uluslar Ligi'nde de istedikleri performansı sergileyemedi ve henüz Kasım ayındaki maçlar öncesinde A Ligi 1. Grup'u zirvede bitirme şansını tüketti. Hal böyle olunca, grup liderliği son dünya şampiyonu Fransa veya Hollanda'dan birinin olacaktı. 2016 Avrupa Şampiyonası ve 2018 Dünya Kupası'na katılamayarak kendi adına son 30 yılın en başarısız dönemini geçiren Hollanda'nın, bir yerde tekrar ayağa kalkması bekleniyordu ancak bunun bu kadar çabuk olabileceğini kaç kişi kestirebilmişti, işte orası meçhul.

Hollanda, 16 Kasım'da Rotterdam'da Fransa'yı konuk ettiğinde iki maçta üç puana sahipti. Rakibininse üç maçta yedi puanı bulunuyordu. İddiasını son maça taşıyabilmesi için mutlaka kazanması gereken Portakallar, ilk yarının sonlarında aradıkları golü buluyor ve Ryan Babel'in kaleci Hugo Lloris'ten dönen şutunu Georginio Wijnaldum'un tamamlamasıyla 1-0 öne geçiyordu. Hollanda, maçın ikinci yarısında da rakibine oranla daha etkili ataklara imza atarken, duraklama dakikalarında Frenkie de Jong'un on sekiz içinde düşürülmesi neticesinde kazanılan penaltıyı Memphis Depay'ın "Panenka usulü" gole çevirmesiyle birlikte mücadeleden 2-0'lık galibiyetle ayrılıyordu. Böylece Hollanda ile Fransa arasındaki puan farkı bire inmişti ve Portakallar, üç gün sonra çıkacakları Almanya deplasmanında bir beraberlik almaları halinde bile Fransa'yı averajla geçip grubu lider tamamlayacaktı. Ancak Gelsenkirchen'deki maç, hiç de Hollanda'nın istediği gibi başlamıyordu. Almanya henüz dokuzuncu dakikada Timo Werner'in golüyle 1-0 öne geçiyor, yaklaşık 10 dakika sonra da Leroy Sane farkı ikiye çıkartıyordu. Almanya maçın bundan sonraki büyük bölümünde de bu üstünlüğünü koruyordu ve görünüşe göre Fransa, grubu lider bitirecekti. Bitime beş dakika kala Quincy Promes'in yarım yuvarlak içinden çektiği şutta fileleri bulmasıyla birlikteyse Hollanda yeniden umutlanıyordu. İlk duraklama dakikasına geçildiği esnada da sağ kanattan Tonny Vilhena'nın yaptığı ortaya arka direkte Virgil van Dijk dokunup bir kez daha ağları havalandırıyor ve bu golle Hollanda, 2-2'lik beraberliği, dolayısıyla da grup liderliğini elde etmeyi başarıyordu.

1. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hollanda	4	2	1	1	8	4	7
Fransa	4	2	1	1	4	4	7
Almanya	4	0	2	2	3	7	2

2. Grup — İsviçre, Belçika'yı şaşkına çevirdi

Belçika, İsviçre ve İzlanda'dan oluşan A Ligi 2. Grup'ta hemen hemen herkesin mutlak favorisi, Belçika'ydı. Kırmızı Şeytanlar, son Dünya Kupası'nda üçüncü olurken çoğu kişiye göre turnuvanın en pozitif futbolunu da oynamışlardı ve bir sonraki Avrupa Şampiyonası ile Dünya Kupası'nın da başlıca favorileri arasındalardı. Belçika, grupta Eylül ve Ekim ayında oynadığı ilk iki maçı kazanırken, 15 Kasım'da İzlanda'yı ağırladığı mücadeleyi de Michy Batshuayi'nin golleriyle 2-0 galip tamamlıyordu. Buna rağmen Belçika, son maça girilirken grup liderliğini henüz garantileyebilmiş de değildi. İsviçre de grupta İzlanda ile yaptığı iki maçtan da üçer puanla ayrılmıştı ve onların da altı puanı bulunuyordu. İki ekibin Belçika'daki ilk randevusunu ise Kırmızı Şeytanlar 2-1 kazanmıştı. Dolayısıyla İsviçre'nin son maçta Belçika'ya karşı ikili averajda 2-1'in altından kalkabileceği bir galibiyet elde etmesi halinde grubu lider bitirmesi söz konusuydu.

18 Kasım'da Luzern'de oynanan bu final niteliğindeki maçta çeyreğe bakıldığında, Belçika işi erkenden bitirmişe benziyordu. 2 ve 17'nci dakikalarda Thorgan Hazard peş peşe attığı gollerle takımını iki farklı üstünlüğe taşımıştı ve bu noktadan sonra İsviçre'nin istediğini alabilmesi için yemeden en az dört gol atması gerekmekteydi. 26'ncı dakikada Ricardo Rodriguez penaltıdan farkı bire indirdiğinde bile ev sahibi ekip adına ümit verici bir durum olduğunu iddia etmek güçtü. Ancak beş dakika sonra Haris Seferovic'in beraberlik golünü kaydetmesiyle birlikte tansiyon bir anda yükselecekti. Seferovic, ilk yarının sonlarında bir kez daha kendini gösterdiğindeyse sağ kanattan Edimilson Fernandes'in getirdiği topu ağlara yollamayı başarıyor ve böylece İsviçre, ilk yarıyı 3-2'lik üstünlükle kapatıyordu. İsviçre ile liderlik koltuğu arasında artık sadece tek gollük bir mesafe kalmıştı. 62'nci dakikada Xherdan Shaqiri'nin sağ kanattan yaptığı ortaya ceza sahası içinde Nico Elvedi'nin kafayı vurup fileleri havalandırmasıyla da İsviçre müthiş bir geri dönüşe imzasını atıyor ve liderlik için kendisine gereken skoru yakalıyordu: 4-2. İsviçre'de günün baş kahramanı olan Seferovic'in bitime altı dakika kala son kez sahne alıp hat-trick yapmasıyla da mücadele 5-2 ev sahibi ekibin lehine sona eriyor ve İsviçre, grubu lider tamamlayarak Haziran ayındaki dörtlü finaller için gerekli vizeyi alıyordu.

2. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	4	3	0	1	14	5	9
Belçika	4	3	0	1	9	6	9
İzlanda	4	0	0	4	1	13	0

3. Grup

Portekiz fazla zorlanmadı

EURO 2016'da tarihinin ilk Avrupa şampiyonluğunu elde eden fakat son Dünya Kupası'nda pek de beklediğini bulamayan Portekiz, A Ligi 3. Grup'ta, son yıllarda büyük bir düşüş içinde olan İtalya ile zirve mücadelesi vermekteydi. 60 yıl aradan sonra bir Dünya Kupası'na katılamayan İtalya'nın önünde, yeniden doğrulabilmek için Uluslar Ligi önemli bir fırsattı belki ama Gök Mavililer, Eylül ayında evinde Polonya ile berabere kalıp ardından Portekiz deplasmanından da tek gollü bir yenilgiyle dönünce işi daha baştan zora sokmuştu. İtalya, Ekim ayındaysa Polonya deplasmanında duraklama dakikalarında bulduğu golle 1-0 galip gelmişti. Portekiz ise İtalya haricinde Polonya'yı da deplasmanda mağlup etmişti ve 17 Kasım'da İtalya ile Milano'da oynayacağı maçtan beraberlikle ayrılması halinde bile liderliği garantileyecekti. Kaldı ki Portekiz, İtalya'ya kaybetse dahi evindeki son maçta Polonya'yı yenmesi durumunda yine grupta zirveyi alacaktı.

Bu şartlar altında oynanan İtalya-Portekiz maçındaysa Gök Mavililer beklenen eforu sergileyemeyince 'gol' sesi çıkmadı ve 0-0'lık beraberlik neticesinde de istediğini alan taraf, konuk Portekiz oldu. Portekiz, üç gün sonra evinde Polonya ile oynadığı son maçta da Andre Silva ve Arkadiusz Milik'in karşılıklı golleri neticesinde 1-1'lik beraberlik elde etti ve grubu sekiz puanla zirvede tamamladı.

Portekiz'in bu puanları toplarken, en önemli yıldızı Cristiano Ronaldo'nun millî takımdan süresiz izin istemiş olması nedeniyle mahrum olduğunun da ayrıca altını çizmek lâzım.

3. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Portekiz	4	2	2	0	5	3	8
İtalya	4	1	2	1	2	2	5
Polonya	4	0	2	2	4	6	2

4. Grup

İngiltere'yi Harry Kane zirveye taşıdı

A Ligi'ndeki dört grup içerisinde sonucunu kestirmenin belki de en zor olduğu grup, 4. Grup'tu. Fransa, Almanya, Hollandalı 1. Grup'ta bile maçlar başlamadan evvel en azından çoğunluğun tahmini, Fransa ile Almanya'nın ilk iki sırayı alacağı yönündeydi (her ne kadar bu tahminlerin tam tersi bir netice ortaya çıksa da). Ancak 4. Grup için üç takımın da liderlik veya sonunculuk ihtimali birbirine denk görünüyordu. Eylül ayındaki maçlardaysa İspanya'nın önce İngiltere'yi deplasmanda 2-1 yenmesi, ardından da son Dünya Kupası finalisti Hırvatistan'ı 6-0'la bozguna uğratması, Matadorların bu grupta beklenenden daha kolay bir zafer elde edebileceği izlenimini yaratmıştı. Ne var ki Ekim ayına gelindiğinde İngiltere'nin önce Hırvatistan deplasmanından golsüz beraberlikle dönmesi, ardından da İspanya'yı Sevilla'da 3-2 mağlup etmesiyle birlikte hesaplar yine arapsaçına dönmüştü. Kasım ayına İspanya üç maçta altı, İngiltere üç maçta dört, Hırvatistan ise iki maçta bir puanla giriyordu. Buna göre Hırvatistan'ın bile kalan iki maçını kazanması halinde grup lideri olması söz konusuydu.

Tabloyu netleştirecek son iki maçtan ilkinde Hırvatistan, Zagreb'de İspanya'yı ağırladı. Golsüz biten ilk yarının ardından 54'te Andrej Kramaric, Hırvatları 1-0 öne geçirirken, iki dakika sonra İspanya Dani Ceballos ile skora dengeyi getirdi. 63'üncü dakikada Iago Aspas'ın üst direkten dışarı giden şutuysa belki de İspanya'nın liderliği garantileme fırsatının da uçup gittiği anlamına geliyordu. Dakikalar 69'u gösterdiğindeyse sol kanattan Luka Modric'in arka direğe kestiği topu Tin Jedvaj düzgün bir kafa vuruşuyla ağlara göndererek Hırvatistan'ı yeniden öne geçiriyordu. İspanya bu gole 78'de Sergio Ramos'un penaltısıyla cevap verse de duraklama dakikalarında Josip Brekalo'nun kaleci David de Gea'dan dönen şutunu yine Jedvaj tamamlıyor ve bu golle Hırvatistan sahadan 3-2 galip ayrılarak şansını son maça taşıyordu.

18 Kasım'da Wembley'de oynanacak İngiltere-Hırvatistan maçı öncesinde iki takım da dörder puana gelmişti ve bu mücadeleyi kazanan taraf, yedi puanla grubu zirvede tamamlayacaktı. Beraberlik halindeyse bu iki ekip beşer puanda kalacak ve grubu lider bitiren taraf, altı puanlı İspanyollar olacaktı. Mücadelenin ilk yarısında golsüz eşitlik bozulmazken, 57'nci dakikaya gelindiğinde Kramaric, Hırvatları 1-0'lık üstünlüğe taşıyordu. Maçın böyle bitmesi halinde de Hırvatistan grup liderliğini elde edecekti. İngiltere, bu skorun altından kalkabilmek için baskıyı arttırırken, 78'de Hırvat ceza alanı içinde yaşanan karambolde Harry Kane'in kaleye gönderdiği topu çizgi üzerinde Jesse Lingard tamamlıyor ve skora denge geliyordu. Bu skor ise artık İspanya'ya yaramaktaydı. Liderlik koltuğu için adeta bir çarkıfelek dönmekteyken, bitime beş dakika kala Harry Kane sahneye çıktı ve attığı golle İngiltere'ye 2-1'lik galibiyeti ve grup liderliğini getiren isim oldu.

4. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	4	2	1	1	6	5	7
İspanya	4	2	0	2	12	7	6
Hırvatistan	4	1	1	2	4	10	4

1. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Ukrayna	4	3	0	1	5	5	9
Çek Cum.	4	2	0	2	4	4	6
Slovakya	4	1	0	3	5	5	3

1. Grup — Ukrayna erkenden tatile çıkmış

Ukrayna, B Ligi 1. Grup'ta Eylül ve Ekim aylarında oynadığı üç maçı da kazanarak, bitime bir maç kala liderliği garantilemişti. Ukrayna, son maçınaysa 16 Kasım'da Slovakya deplasmanında çıktı. Ancak belli ki Ukraynalı futbolcular, işi bitirmiş olmalarından dolayı ciddi bir rehavete kapılmıştı. Nitekim Slovakya, maçın ilk yarısını Albert Rusnak ve Trabzonsporlu Juraj Kucka'nın golleriyle 2-0 önde kapıyor, ikinci yarının başlarında Yevhen Konoplyanka, Ukrayna adına farkı bire indirse de sonrasında Adam Zrelak ve Robert Mak'ın da fileleri havalandırmasıyla ev sahibi ekip mücadeleden 4-1'lik galibiyetle ayrılıyordu.
Bu sonucun ardından, Slovakya da puanını üçe çıkarmıştı ve komşusu Çek Cumhuriyeti ile puan puana gelmişti. Dolayısıyla bu iki takım arasında 19 Kasım'da oynanacak son maç, C Ligi'ne düşecek tarafı belirlemeye yarayacaktı. Ancak iki ekibin aralarındaki ilk karşılaşmayı Çekler kazandığı için, bu maçta, ikili averaj hesabından ötürü, beraberlik de Çeklere yarayacaktı. Bu şartlar altında oynanan karşılaşmadaysa Çek Cumhuriyeti işi beraberliğe bağlamaya dahi tenezzül etmedi ve rakibini Patrick Schick'in tek golüyle mağlup ederek grupta ikinci sırayı aldı.

3. Grup — Bosna gayet rahat

Bosna-Hersek, Avusturya ve Kuzey İrlanda'yı bir araya getiren grupta Boşnaklar, ilk üç maçlarından da galibiyetle ayrılarak, Kasım ayına dokuz puanla girmişti. Fakat Bosna, henüz işi bitirmiş sayılmazdı zira son maçları, iki maçta üç puanı bulunan Avusturya ile deplasmandaydı. Bu karşılaşmayı Avusturya'nın kazanması halinde, en son oynanacak olan Kuzey İrlanda-Avusturya mücadelesi gruptaki neticeyi belirleyecekti. Bosna ile Avusturya arasında daha önce oynanan maçı Bosna tek golle kazandığı için, 15 Kasım'da Viyana'da oynanacak ikinci karşılaşmada Avusturya'nın, ikili averaj hesabını da göz önünde bulundurarak mümkünse iki farklı bir galibiyet alması dahi gerekebilirdi. Fakat söz konusu mücadele golsüz eşitlikle sona erdi ve böylece Bosna-Hersek, grubu lider tamamlamayı başardı.
Avusturya-Bosna maçının 0-0 sona ermesi, Kuzey İrlanda'nın grup sonuncusu olup C Ligi'ne düşmesini de kesinleştirmişti. Zira Avusturya puanını dörde çıkartmış ve puansız Kuzey İrlanda'nın, evindeki son maçı kazanması halinde bile rakibini yakalama ihtimali kalmamıştı.
18 Kasım'daki bu formalite maçındaysa Avusturya, Xaver Schlager ve Valentino Lazaro'nun golleriyle rakibini 2-1 mağlup ederken ev sahibi ekibin tek sayısı Chris Evans'tan geldi.

3. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Bosna-Hersek	4	3	1	0	5	1	10
Avusturya	4	2	1	1	3	2	7
K. İrlanda	4	0	0	4	2	7	0

4. Grup — Danimarka Cardiff'te işi bitirdi

Danimarka ile Galler, Eylül ve Ekim aylarını kârlı kapatan takımlardı. Galler üç maçta altı, Danimarka ise iki maçta dört puan toplamıştı ve bu iki ekibin 16 Kasım'da Cardiff'teki karşılaşması da grubun bir bakıma finali niteliğine bürünmüştü. Maçı kazanan taraf, grubu lider bitirecekti. Beraberlik halindeyse Danimarka'ya, evinde iddiasız İrlanda ile yapacağı son maçta galibiyet gerekecekti. Kritik mücadelede Galler daha baskılı oynamaya çalışan taraftı belki ama 42'nci dakikada çok hızlı bir biçimde kontratağa kalkan Danimarka, Nicolai Jörgensen'le maçtaki ilk golü bulan taraf oluyordu. Konuk ekip bu üstünlüğünü maçın sonlarına dek koruduğu gibi, 88'inci dakikada Martin Braithwaite'in güzel bir voleyle ağları havalandırması neticesinde de bir bakıma işi bitiriyordu. Bir dakika sonra Gareth Bale'dan gelen golse skoru belirledi ve 2-1 kazanan Danimarka, grupta zirveyi alarak A Ligi'ne yükselme hakkını elde etti. Danimarka'nın, bundan üç gün sonra evinde sonuncu İrlanda ile oynadığı maçsa, golsüz eşitlikle sona erdi.

4. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Danimarka	4	2	2	0	4	1	8
Galler	4	2	0	2	6	5	6
İrlanda Cum.	4	0	2	2	1	5	2

1. Grup

İskoçya'dan son düzlükte etkili atak

Arnavutluk, İskoçya ve İsrail'den meydana gelen grupta Kasım'a girilirken üç maçta altı puanı olan İsrail zirvedeydi. Onları, ilki iki, ikincisi de üç maçı geride bırakan üçer puanlı İskoçya ile Arnavutluk izlemekteydi ve son maçta alınacak sonuçlara göre üç takımın da grubu altışar puanla tamamlama ihtimalleri dahi mevcuttu. İlk olarak İskoçya, 17 Kasım'da Arnavutluk'u İşkodra'da 4-0 yendi. Golleri ilk yarıda Ryan Fraser, penaltıdan Steven Fletcher ve ikinci yarıda da iki kere ağları sarsan James Forrest atmıştı. Böylece Arnavutlar grubun son sırasına itilirken, İskoçya, İsrail'le Glasgow'da oynayacağı son maçı bir final niteliğine kavuşturmuştu.

20 Kasım'daki karşılaşmada İsrail'e beraberlik dahi yetecekti zira evindeki ilk maçı 2-1 kazanmıştı. Üstüne üstlük Ortadoğu temsilcisi henüz dokuzuncu dakikada Biram Kayal'ın golüyle 1-0 öne geçerek büyük bir avantaj elde ediyordu. İskoçya'yı ipten alan isimse sağ açıkları James Forrest oldu. 34'te skoru eşitleyen Forrest, 43'te bir kez daha fileleri havalandırarak takımını 2-1'lik üstünlüğe taşıyor, 64'teyse hat-trick yaparak skoru 3-1'e getiriyordu. Son çeyrek saate girilirken Eran Zahavi'nin attığı gol İsrail'i yeniden umutlandırdıysa da kalan süre başka gol getirmeyince İskoçya sahadan 3-2'lik galibiyetle ayrıldı ve B Ligi'ne yükselen taraf oldu.

1. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İskoçya	4	3	0	1	10	4	9
İsrail	4	2	0	2	6	5	6
Arnavutluk	4	1	0	3	1	8	3

2. Grup

Finlandiya'ya yetişemediler

Finlandiya, Eylül ve Ekim aylarında oynadığı dört maçı da kazanmayı başarmış ve grup liderliği için büyük avantaj yakalamıştı. Öyle ki Finlandiya'nın ardında altı puanlı Yunanistan ve dört puanlı Macaristan yer almaktaydı. Yani bir tek Yunanistan'ın Finlandiya'ya yetişme ihtimali kalmıştı. Dahası, iki ekip arasındaki ilk maçı Finlandiya 2-0 kazandığı için, Yunanların 15 Kasım'da rakipleriyle Atina'da oynayacakları maçı, ikili averajda bu skorun altından kalkacak şekilde kazanmaları gerekmekteydi. Ne var ki, söz konusu karşılaşmada, Finlandiya, 25'inci dakikada Albin Granlund'un kendi kalesine attığı golle 1-0 geri

düşmesine karşın sonrasında kalesinde başka gole müsaade etmiyor ve maç da bu skorla sona erince Kuzey ülkesi, grubu lider bitirmeyi garantiliyordu. Günün diğer maçındaysa Macaristan, Estonya'yı 2-0 mağlup etmiş ve böylece Estonya'nın da D Ligi'ne düşmesi kesinleşmişti. Pek bir anlamı kalmayan son maçlardaysa Macaristan, Finlandiya'yı da 2-0 yenip grupta ikinci sıraya yerleşirken, Estonya ise giderayak Yunanistan deplasmanından tek gollü galibiyetle dönmeyi başardı.

2. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Finlandiya	6	4	0	2	5	3	12
Macaristan	6	3	1	2	9	6	10
Yunanistan	6	3	0	3	4	5	9
Estonya	6	1	1	4	4	8	4

3. Grup

Bulgarların nefesi yetmedi

Norveç, Bulgaristan, Kıbrıs Rum Kesimi ve Slovenya'nın oluşturduğu C Ligi 3. Grup'ta Kasım ayı öncesinde Norveç ve Bulgaristan'ın dörder maçta dokuzar puanı bulunuyordu. İki takım da aralarındaki maçlarda evlerinde 1-0'lık galibiyetler aldıklarından, ikili averajda da bir denge durumu vardı ve Norveç genel averajda sadece bir farkla Bulgaristan'ın önündeydi. İşin ilginci, dört puanlı Kıbrıs Rum Kesimi'nin bile evinde Bulgaristan ve Norveç'i yenmesi halinde grubu üçlü averajda lider bitirme ihtimali bulunuyordu. Ancak 16 Kasım'da oynanan karşılaşmalarda Bulgaristan, Lefkoşa'da 1-0 geriye düşmesine karşın son dakikada Nikolay Dimitrov'un penaltısıyla 1-1'lik beraberliği yakalıyor ve Rumlar tamamen devre dışı kalıyordu. Norveç de Slovenya deplasmanında bitime beş dakika kala Björn Johnsen'in attığı golle yine 1-1

berabere kalmıştı. Son maçlardaysa Norveç, Kıbrıs'a giderken, Bulgaristan evinde Slovenya'yı ağırlayacaktı. Maçlardan evvel Bulgaristan ile Norveç'in şansları dengede gibi görünüyordu ama Norveç, 36 ve 48'inci dakikalarda Ola Kamara ile iki gol bulup durumu tamamen lehine çevirmeyi başarıyordu. Bulgaristan ise Slovenya önünde 68'de Galin İvanov ile 1-0 öne geçtiyse de yedi dakika sonra Miha Zajc'tan gelen gole engel olamadı ve böylece bu maç 1-1 biterken Kıbrıs'ta 2-0 kazanan Norveç, grubu lider tamamladı. Grupta, son sırada kalan Slovenya haricinde, en kötü üçüncü olan Kıbrıs Rum Kesimi de D Ligi'ne düştü.

3. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Norveç	6	4	1	1	7	2	13
Bulgaristan	6	3	2	1	7	5	11
Kıbrıs RK	6	1	2	3	5	9	5
Slovenya	6	0	3	3	5	8	3

4. Grup

Sırplar koştu, Rumenler yakalayamadı

Kasım ayına girilirken Sırbistan'ın sekiz, Karadağ'ın yedi ve Romanya'nın da altı puanı bulunmaktaydı. Kalan iki maçını da evinde oynayacak Sırbistan, bu üçlü içerisinde zirve için en avantajlı takım konumundaydı. 17 Kasım'da Sırbistan ile Karadağ arasındaki maçı Sırpların kazanması halinde düğüm hemen hemen çözülecekti zira Sırbistan son maçını grup sonuncusu, puansız Litvanya ile oynayacaktı. Romanya ise Sırbistan-Karadağ maçının berabere bitmesini bekleyecekti zira 2-2 ve 0-0 berabere kaldıkları Sırbistan'a karşı deplasman golü kuralı netisesinde ikili averajda bir üstünlükleri bulunuyordu. Ancak Sırbistan, komşusuyla oynadığı maçta hata yapmadı. İlk yarıda Adem Ljajic ve Aleksandar Mitroviç ile golleri bulan Sırplar, ikinci devrede Stefan Mugoşa'nın farkı bire indirmesine engel olamasa da mücadeleyi 2-1'lik üstünlükle tamamladı. Aynı gün Romanya ise evinde Litvanya'yı 3-0'lık skorla geçti. 20 Kasım'daki son maçlara gelindiğindeyse Sırbistan, beklendiği gibi Litvanya önünde de 4-1'lik rahat bir galibiyet elde etti ve B Ligi'ne yükselen taraf oldu. Romanya ise Karadağ deplasmanında 1-0 kazansa da Sırbistan'ın iki puan gerisinde ikinci sırada kaldı.

4. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Sırbistan	6	4	2	0	11	4	14
Romanya	6	3	3	0	8	3	12
Karadağ	6	2	1	3	7	6	7
Litvanya	6	0	0	6	3	16	0

1. Grup — Gürcistan rakiplerinin toplamını bile geçti

Gürcistan, oynadığı ilk dört maçı kazanarak, Kasım ayına girmeden grup liderliğini garantilemiş ve maçlar formaliteye dönüşmüştü. Ayın 15'indeki ilk maçlarda Gürcüler, gruptaki tek puan kayıplarını, Andora deplasmanında yaşadı ve öne geçmelerine karşın 1-1'lik beraberliğe razı oldu. Aynı gün Kazakistan ile Letonya'nın Astana'daki mücadelesi de aynı skorla tamamlandı. 19 Kasım'daki son maçlardaysa Gürcistan, evinde Kazakistan'ı 2-1 mağlup ederken, Andora-Letonya mücadelesinde 'gol' sesi çıkmadı. Böylece Gürcistan 16 puanla birinci olurken, Kazakistan altı puanla ikinci sırayı aldı. Dörder puanlı Letonya ve Andora ise üçüncü ve dördüncü sıralarda kaldı. Kazakistan, Letonya ve Andora'nın toplam puanının, Gürcistan'ın puanına yetişemiyor olması, grupta belki de en çok göze batan ayrıntıydı.

1. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Gürcistan	6	5	1	0	12	2	16
Kazakistan	6	1	3	2	8	7	6
Letonya	6	0	4	2	2	6	4
Andorra	6	0	4	2	2	9	4

2. Grup — Lüksemburg evinde teslim oldu

Belarus, Moldova, Lüksemburg ve San Marino'dan müteşekkil D Ligi 2. Grup'ta Kasım ayı öncesinde Lüksemburg, dokuz puanla zirvedeydi ve onları bir puan geriden Belarus takip ediyordu. Lüksemburg, 15 Kasım'da evinde Belarus'u yenmesi halinde liderliği garantileyecekti. Ancak Belarus, Stanislav Drahun'un golleriyle 2-0'lık galibiyete uzandığı gibi, liderlik koltuğunu da devraldı. Aynı gün Moldova ise San Marino'yu deplasmanda tek golle geçti. 18 Kasım'daki son maçlardaysa Belarus, bu grubu da puansız bitirme tehlikesiyle karşı karşıya olan San Marino'ya müsamaha göstermedi ve deplasmanda elde ettiği 2-0'lık galibiyetle grubu lider tamamladı. Moldova ile Lüksemburg'un Kişinev'deki randevusuysa 1-1'lik eşitlikle sona erdi.

2. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Belarus	6	4	2	0	10	0	14
Lüksemburg	6	3	1	2	11	4	10
Moldova	6	2	3	1	4	5	9
San Marino	6	0	0	6	0	16	0

3. Grup — Kosova'dan anlamlı zafer

Kosova ile Azerbaycan, Kasım ayına neredeyse kafa kafaya girmişlerdi. Kosova, iki puan farkla rakibinin önünde yer alıyordu ve son maçlarında da bu iki ekip, Priştina'da karşı karşıya gelecekti. İlk olarak 17 Kasım'da Azerbaycan, Faroe Adaları'nı 2-0, Kosova da Malta'yı deplasmanda 5-0 yenince iş, beklenildiği gibi iki ekibin birbirleriyle yapacakları son maça kaldı. Kritik mücadelede Kosova, Arber Zeneli'nin üç, Amir Rrahmani'nin de bir golüyle 4-0'lık etkileyici bir galibiyet alarak grubu lider tamamladı. Maçın kahramanı Zeneli'nin karşılaşma öncesinde dedesinin vefat etmesi ve bu haberin kendisinden 90 dakika sonuna dek saklanmasıysa, iç burkan bir ayrıntıydı. Henüz 2016 yılında FIFA ve UEFA üyesi olan ve ilk resmi maçına da aynı yılın Haziran ayında çıkan Kosova'nın, aradan geçen kısa süre içinde D Ligi'nde dahi olsa böylesine bir çıkış göstermesiyse hayli anlamlı. Balkan temsilcisi, 2018 yılında oynadığı dokuz maçta da yenilgi yüzü görmezken, toplamda da yenilmezlik serisini 10 maça çıkardı.

3. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Kosova	6	4	2	0	15	2	14
Azerbaycan	6	2	3	1	7	6	9
Faroe Adaları	6	1	2	3	5	10	5
Malta	6	0	3	3	5	14	3

4. Grup — Makedonya hata yapmadı

Grupta mücadelenin Makedonya ile Ermenistan arasında geçmesi bekleniyordu. Ancak Ekim ayında Cebelitarık'ın Ermenistan'ı deplasmanda tek golle devirmesi, ardından da evinde Liechtenstein'ı 2-1 mağlup etmesi, Ermenistan'ınsa bu şok mağlubiyetin ardından Makedonya'yı 4-0 yenmesi, hesapları biraz karıştırmıştı. Kasım ayına girerken Makedonya dokuz puanla liderdi ve onu altışar puanlı Ermenistan ile Cebelitarık takip ediyordu. 16 Kasım'da Ermenistan, Cebelitarık deplasmanında bu kez bir gol kaçırma yarışına girmeyince 6-2'lik galibiyete uzanıyordu. Makedonya ise Liechtenstein deplasmanından 2-0'lık galibiyetle dönüyordu. Böylece Makedonya, son maçlara büyük bir avantajla girmişti. Nitekim 19 Kasım'da da Cebelitarık karşısında zorlanmadan 4-0'lık galibiyete imza attılar ve 15 puanla grubu lider bitirdiler. Liechtenstein'ın Ermenistan'ı ağırladığı maçsa 2-2 sona erdi.

4. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Makedonya	6	5	0	1	14	5	15
Ermenistan	6	3	1	2	14	8	10
Cebelitarık	6	2	0	4	5	15	6
Liechtenstein	6	1	1	4	7	12	4

BAL'da pişti̇m...

Futbolcu fabrikası Altınordu'da yetişip A Millî Takımımızın formasını giydikten sonra Bundesliga'da Freiburg'da oynadı, ardından da İngiltere'nin sürpriz takımı Leicester'a rekor bir transfer yaptı. Çabukluğu, soğukkanlılığı, dinamizmi ve hücuma verdiği destekle basamakları çabuk tırmanan genç stoper, başarısının sırrını Bölgesel Amatör Lig'de yaşadığı iki yıllık tecrübeye bağlıyor ve "Ezilmeyi de gördüm, galibiyetin hazzını da yaşadım. Orada kafa olarak ayakta durabilmek herkesin harcı değildir. Benim için iyi bir okuldu" diye konuşuyor.

Rasim Artagan

Futbola Menemen Belediyespor'da başladın, Premier Lig'de Leicester City formasını giyiyorsun. Geriye dönüp baktığın zaman bugünlere ulaşabileceğini hayal ediyor muydun?
Futbola çok küçük yaşlarda başladığımda, aklımda sadece bulunduğum kulübün A takımında oynamak vardı. Tabiî hocalarımın tavsiyeleriyle bir yerlere gelmeye başladıktan sonra hedefler

> **Futbola başladığımda, aklımda sadece bulunduğum kulübün A takımında oynamak vardı. A takıma çıkınca hedefimi daha büyük bir takıma gidebilmek ve A Millî Takım'da oynamak olarak belirledim. Sonra Bundesliga'ya gittim; orada da hedefimi yüksek tuttum. Aslında gittiğim her yerde aynı şeyi yapıyorum. Bulunduğum yerle yetinmemeye çalışıyorum.**

de büyüdü. Bucaspor'a gittiğimde hedefim A takıma çıkmaktı. Bucaspor'dan ayrılıp Altınordu'ya geçtiğimde de hedefim A takımda oynamaktı. A takıma çıkınca hedefimi daha büyük bir takıma gidebilmek ve en önemlisi A Millî Takım'da oynamak olarak belirledim. A Millî Takım'da oynayabilmek her futbolcuya nasip olmuyor. Çok şükür, bana nasip oldu. Takımlar değişir, hocalar değişir, bizler değişiriz ama Millî Takım her zaman bâkîdir. Sonra Bundesliga'ya gittim; orada da hedefimi yüksek tuttum. Aslında gittiğim her yerde aynı şeyi yapıyorum. Bulunduğum yerle yetinmemeye çalışıyorum.

Altınordu'nun tüm Türkiye'ye örnek olması gereken harika bir sistemi var. Sen de Cengiz Ünder'le birlikte bu sistemin en değerli ürünlerinden birisin. Altınordu gelecek zamanlarda Türk futbolu için neler yapacak; nasıl hizmet edecek?

Başkanımız Seyit Mehmet Özkan ve hocalarımızın bir planı var. Tamamen kendi altyapımızdan yerli oyuncularla oynamak istiyorlar. Bunu gerçekleştirdiği zaman, kardeşlerimiz A takıma ulaştıkları zaman ilk plan tamamlanmış olacak. Ondan sonraki hedefleri şampiyonluk; sonra Süper Lig olacak. Sistemi bildiğimden, bunun için biraz daha zamanları var diye düşünüyorum. Çünkü tamamen altyapıdan 11 oyuncu oynatmak çok zor bir iş. Çok tecrübeli oyuncular da var ama Altınordu gençler için çok büyük bir fırsat.

Çok genç yaşta Freiburg'a transfer oldun. TFF 1. Lig'den A Millî Takım'a yükselip Bundesliga'ya transfer olarak gerçekten büyük bir işi başardın. Bu transfer nasıl gerçekleşti?

Freiburg'daki hocam Christian Streich beni transfer etmeden önce oynadığım bütün maçları analiz etmiş. İmza atmadan önce Almanya'ya gittiğimde bana da izletti. Çok şaşırdım. Genç Millî Takım'la Almanya turnuvası vardı. Sanırım beni orada görüyorlar. Altınordu'yu araştırdıklarında Türkiye'nin en iyi altyapısına sahip takımı olduğunu anlıyorlar. Bunun için dikkatlerini çekiyorum. O zamanlar Altınordu'da oynarken büyük takımlardan da teklif geliyordu. Fatih Terim hocam da beni Altınordu'dan A Millî Takım'a çağırmıştı. Bu da büyük bir şanstı benim için... İzmir'den uzun yıllar sonra A Millî Takım'a giden oyuncuydum. Sanıyorum son oyuncu, ben doğduğum zaman gitmiş. Fatih Tekke o zaman Altay'da oynarken 1997-1998 sezonunda A Millî Takım'a çağrılmış. Kariyerim sürpriz olarak ilerlemişti ama bir noktadan sonra kendime inanmıştım. Çocukluk dönemini geçtikten ve kendimi bilmeye başladıktan itibaren hedefler koymuştum. Bir genç oyuncu için bence en önemlisi bu zaten... Tabiî ki hayal kurmak güzel ama çok da uçmamak lâzım... Kendini ne iyi görecesin ne de kötü. Kendin hakkında her zaman doğru değerlendirmeler yapmaya çalışacaksın.

> **Freiburg'da benim dışımda A millî takımlarda forma giyen oyuncu yoktu. Bunun da takımda hemen ve sürekli şans bulmamda etkisi oldu. Teknik direktörümüz de ilk sezonumda çok net iki-üç hata yapmama rağmen bana şans vermeyi sürdürdü. Sonrasında net hatalarımdan kurtuldum ve bu sayede iki sezon istikrarlı bir biçimde oynadım.**

Bundesliga'da iki sezon forma giydin ve 55 maça çıktın. Uyum sorunu yaşamadan bu kadar istikrarlı oynamandaki en büyük etken neydi?

Freiburg'da o dönem A millî takımlarda forma giyen oyuncu yoktu. Genç millîler vardı ama A millî seviyesinde herhalde bir tek ben vardım. Bunun da takımda hemen ve sürekli şans bulmamda etkisi oldu. Tabiî teknik direktörümüz de bana çok destek verdi. İlk sezonumda çok net iki-üç hata yapmama rağmen bana şans vermeyi sürdürdü. Her zaman istatistiklere bakıyordu. "Hata yapmış olabilirsin ama istatistikler de çok önemlidir" diyordu. Sonrasında net hatalarımdan kurtuldum ve bu sayede iki sezon istikrarlı bir biçimde oynadım.

Süper Lig tecrübesi yaşamadan Bundesliga'ya gittin. Türkiye'den sonra Almanya'yı nasıl buldun? Ülkemizle Almanya arasında ne gibi farklar var?

> **Almanya'da her takımın kendisine göre yeterli olan bütçesi ve sürekli destek veren bir taraftar kitlesi var. Her takım maçlarını dolu tribünlere karşı oynuyor. Bir de herkesin bildiği gibi disiplinliler tabiî ki... İş ahlâkları çok yüksek. Mesela gece 01.00'de maçtan dönüyor, sabah 08.00'de rejenerasyon idmanına çıkıyorduk.**

> **Premier Lig'e transferim de çok araştırılarak gerçekleşti. Leicester'ın yetkili isimleri Bundesliga'daki her maçımı canlı olarak izlemiş. Önce scout ekipleri gelmişti. Onlar memnun kaldıktan sonra hocalar, sportif direktör gelmeye başladı. Sonrasında bizimle görüştüler. Transferim böyle gerçekleşti.**

Zor bir soru... Çünkü ben hiç Süper Lig'de oynamadığım için atmosfer nasıldır, maçlar nasıl geçer hiçbir yorum yapamıyorum. Türkiye şartlarıyla değerlendirirsek objektif de bakarsak Almanya'da futbol biraz daha ileride. Kalite konusunda biraz fark var. Her takımın kendisine göre yeterli olan bütçesi ve sürekli destek veren bir taraftar kitlesi var. Her takım maçlarını dolu tribünlere karşı oynuyor. Bu durum bir futbolcu için çok önemli. Çünkü taraftarın saha içine etkisi çok büyük. Bir de herkesin bildiği gibi disiplinliler tabiî ki... İş ahlâkları çok yüksek. Mesela gece 01.00'de maçtan dönüyor, sabah 08.00'de rejenerasyon idmanına çıkıyorduk.

Freiburg ile ilk sezonunda UEFA Avrupa Ligi'nde ön eleme oynadınız. İkinci sezonunda ise düşmekten neredeyse son anda kurtuldunuz. Ancak buna rağmen Premier Lig'e transferin gerçekleşti. Leicester City'ye transferini anlatır mısın?

Aslında Freiburg'daki ikinci sezonumda 10 maçlık bir yenilmezlik serisi yakalamıştık. Ligin ikinci devresiydi. Ancak yenilmediğimiz o maçların büyük bölümünde berabere kalarak puan kayıpları yaşadık. Büyük liglerde ligde kalıp kalamayacağınız kolay kesinleşmiyor. Son anda her şey değişebiliyor. İki-üç hafta puan alamayınca biraz stres yaşadık. Ama yine de ligde kalmayı başardık. Premier Lig'e transferim de yine çok araştırılarak gerçekleşti. Leicester City'nin yetkili isimleri Bundesliga'daki her maçımı canlı olarak izlemiş. Önce scout ekipleri gelmişti. Onlar memnun kaldıktan sonra hocalar, sportif direktör gelmeye başladı. Sonrasında bizimle görüştüler. Transferim böyle gerçekleşti.

Bundesliga tecrübesi futboluna ve oyuna bakışına neler kattı?

Bundesliga'da mücadele ruhu çok yüksek. Kaliteli oyuncular ve takımlar var. 90 dakika boyunca mücadele

bitmiyor. Her an, her şey olabiliyor. Onun yanında bana iyi bir tecrübe kattığını düşünüyorum. Çok iyi maçlarım da oldu. Büyük bir ligde oynama tecrübesi edindim. En önemlisi buydu.

Seninle beraber futbola başlayan birçok arkadaşın bugün futbolcu olamadı. Seni diğer arkadaşlarından farklı kılan ve bugünlere gelmeni sağlayan özelliklerin nelerdi?

Çok değil, dört-beş sene önce BAL'da (Bölgesel Amatör Lig) oynuyordum. Seyit Mehmet Özkan Başkanımla bir değerlendirme yapıp maç eksiğimi kapatmak için Altınordu'nun BAL'daki pilot takımı Aliağaspor'a gitmiştim. Çok yetenekli ve benden daha önce çıkan oyuncular vardı ama o takımda sadece iki kişi oynuyordu. Bazı arkadaşlarım, "BAL'da mı oynayacağım?" deyip bırakmıştı kulübü. Benim için enteresan bir durum çıkmıştı ortaya. Çünkü Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş'a giden arkadaşlarım vardı. Benim de önümde iki seçenek duruyordu; BAL Ligi mi, Süper Lig takımlarının altyapısı mı? Zor bir karardı. Duygusal davrandım ve başkanımıza, hocamıza olan sevgimden dolayı BAL'a gittim. İyi ki böyle davranmışım. Cengiz ve ben devam ettik. İki sezon BAL'da oynadım. Süper Lig tecrübesine sahip oyuncular da vardı orada. Ezilmeyi de gördüm, galibiyetin hazzını da yaşadım. Benim için çok iyi bir okul oldu. Dediğim gibi herkes bunu kaldıramadı. BAL'ı futbol olarak herkes kaldırır ama kafa olarak ayakta durabilmek herkesin harcı değildir. Gittiğimiz deplasmanlarda çıktığımız maçlar da çok zordu. İki bin polis, beş bin taraftar var. Siz düşünün... Karşı takım da tecrübeli. Benim için çok iyi olmuştu. BAL'da piştim yani. İlk sene tecrübeli ağabeyler vardı; ikinci sene takım biraz daha gençleşti. Seyit Mehmet Özkan'a, üstümde emeği olan hocalarıma çok saygım var. Hepsiyle halen

görüşüyorum. Çok güzel günlerdi.

Röportaj yaptığımız tarih itibarıyla Premier Lig'in ilk 12 haftasında Leicester formasını iki kez giyebildin. Forma şansı bu kadar az bulmanın sebepleri neler?

Leicester'a transferin son günü imza attım. O sırada Premier Lig'de üçüncü hafta geride kalmıştı. Almanya'da bir sakatlık yaşamış ve İngiltere'yi bir aylık antrenman eksikliğiyle gitmiştim. Üç hafta fizyoterapistle çalıştıktan sonra yavaş yavaş takım antrenmanlarına katılmaya başladım. Bu süreçte kendi isteğimle A2 takımında üç maça çıktım. Çünkü maç temposu kazanmalıydım. Aynı zamanda A Millî Takım'da oynuyordum. Hocalarımla konuştum ve A2 takımında oynamak istediğimi söyledim. Rekor transferle gittiğiniz kulüpte, A2 takımında oynuyorsunuz... Kendimi hazır tutmak için bunu yapmak zorundaydım. Yeni bir takıma gidiyorsunuz, orada oturmuş bir düzen ve o düzenin parçası olan eski oyuncular var. Buna saygı duyuyorum. Çok çalışarak şansımın gelmesini bekliyorum.

Çok akılcı bir karar olmuş.

Tamamen kendi isteğimle bu kararı aldım. Oradaki genç arkadaşlar da şaşırıyordu. A takımda düzen kurmamışken A2'de oynamak ilginç geldi herkese... A2'de maçlara kendi arabanla gidiyorsun. Çok uğraşmalı işler. Ama gittim işte... Sıkıntı yoktu benim için.

> **İngiltere'yi bir aylık antrenman eksikliğiyle gitmiştim. Maç temposu kazanmalıydım. Aynı zamanda A Millî Takım'da oynuyordum. Hocalarımla konuştum ve A2 takımında oynamak istediğimi söyledim. Orada üç maça çıktım. Rekor transferle gittiğiniz kulüpte A2 takımında oynuyorsunuz... Kendimi hazır tutmak için bunu yapmak zorundaydım.**

Teknik direktör Claude Puel ile nasıl bir ilişkin var?

Hocam bana çok destek oldu. Bunları konuştuk aslında. Geç geldiğimi, sakatlıktan yeni çıktığımı söyledi. Bugüne kadar benim için ağzından olumsuz tek kelime çıkmadı. Ben de elimden gelen her şeyi en iyi şekilde yapmaya çalışıyorum. Çünkü Millî Takım oyuncusuyum. Ülkemi temsil ediyorum. İngiltere'de Cenk ağabeyle ben varım. Onun için hiçbir zaman olumsuz bakmıyorum. Elimden geldiği sürece insanları mahcup etmemeye çalışıyorum.

Ekim ayında çok kötü bir olay yaşadınız. West Ham maçından hemen sonra takımın sahibi Vichai Srivaddhanaprabha, geçirdiği helikopter kazası sebebiyle yanındaki dört kişiyle birlikte hayatını kaybetti. Bu acı olay takımı nasıl etkiledi?

Oynadığım ilk maçımdı maalesef... Bu acı hadise sadece takımı değil, bütün şehri kökten etkiledi. Milyarder başkanlar genelde maçlara ya da takımın yanına sık sık gelmez. Diğer takımların başkanlarını futbolcular çok görmüyor. Senede belki bir

kere... Bense başkanımızı sezon başından beri dört-beş kez görmüştüm. Çoğu maça geliyordu. Gerçekten çok iyi bir insandı. "Bu kadar kısa sürede ne kadar tanıyabilirsin?" dersiniz ama yaptığı hareketlerden ve davranışlardan çok iyi bir insan olduğunu anlayabiliyorsunuz. Gönlü çok güzel bir insandı. Sadece kulübe değil, şehre de çok yardımı dokunuyordu. Onunla uzun yıllardır çalışanlar var takımda... Onlar için daha da zor. 8-10 yıl çalışıp kaybetmek çok üzücü... Ama hayat devam ediyor. Geride kalanlara Allah sabır versin.

Genç yaşına rağmen cesur ve kararlı adımlar atan, istikrarlı bir oyuncusun. Kariyerinin bundan sonraki planlamasını nasıl yapıyorsun?

İlk hedefim oynayabilmek... Hiçbir zaman isimlere ya da şöhrete aldırmıyorum. Zamanı gelince her şey olur. Millî Takım oyuncusuyum. Benim için en değerlisi ülkem için futbol oynayabilmek; burada devam edebilmek. Ülkemi en iyi yerlerde temsil etmek istiyorum. İlk önce Leicester'da devam etmem gerekiyor. Oynadıkça hedeflere ulaşacağım. Uzun vadeli planlar yapan birisi değilim. Hayat bu. Her şey olabilir. O hafta hangi takımla oynuyorsak, o maçın planını yaparım. Çok uzun vadeli planlar yaptığın zaman tutmayınca etkilenebiliyorsun. Yurt dışında oynuyorsun. Tek başınasın. Ailen yok. Arkadaşların yok. Üç senedir Avrupa'dayım ama yine yalnızım. Çünkü ailem yok. Vize sorunları nedeniyle yanıma gelemiyorlar. Onun için daha kısa hedeflerim var. Hafta hafta bakıyorum. O haftaki rakip kimse onların hücum oyuncularına odaklanıyorum. Gece yattığım zaman tabii ki kafamdan uzun vadeli planlar geçiyor ama bunun için kalpten oynamak daha iyi bence.

> **Premier Lig, yaşamadan anlatılmaz. Futbol daha hızlı oynanıyor. Atmosfer çok değişik. Taç atmaya gidiyorsun, taraftar hemen arkanda. Korner atmaya gidiyorsun, taraftar seni motive ediyor. Uzaklığın kol mesafesinde. Dokunabiliyorsun. Yanlışlıkla çarpabiliyorsun. Bunlar çok etkileyici. A2 takımında oynarken bile 3 bin seyircimiz vardı.**

Belirli bir süre Premier Lig'de devam edeceksin değil mi?

Evet, imkân olduğu sürece devam etmek isterim. Kabul etmeliyiz ki Premier Lig, en iyi liglerden birisi... Nasıl söyleyeyim; yaşamadan anlatılmaz. Duygularımı ifade edemiyorum şu an... Futbol daha hızlı oynanıyor. Atmosfer çok değişik. Taç atmaya gidiyorsun, taraftar hemen arkanda. Korner atmaya gidiyorsun, taraftar seni motive ediyor. Onlarla uzaklığın kol mesafesinde. Dokunabiliyorsun. Yanlışlıkla çarpabiliyorsun. Bunlar çok etkileyici. A2 takımında oynarken bile 3 bin seyircimiz vardı.

U18'den bu yana Millî Takımlarda görev yapan bir oyuncu olarak ay-yıldızlı formayı giymenin ayrıcalıklarını nasıl anlatırsın?

Millî Takım'a TFF 1. Lig'den geldim... Millî Takım'ın kariyerimde çok büyük etkisi var. Şan, şöhret değil ama futbol anlamında çok etkisi var. Burada çok tecrübeli insanlarla çalıştım. Fatih Hoca da Lucescu da çok tecrübeli teknik adamlar. Millî Takım oyuncusuyum ve herkes gibi sürekli burada olabilmeyi çok istiyorum. Adımlarımı da ona göre atıyorum. İnşallah bundan sonraki kulüp transferlerimde de önceliğim oynayabileceğim takımlar olacak.

Önümüzde 2020 Avrupa Şampiyonası var. Hırvatistan gibi bir ülkenin neler başardığını hepimiz gördük. Türk oyuncuların da kaliteleri, yetenekleri gerçekten dünya çapında. 2020 Avrupa Şampiyonası hakkında sen neler düşünüyorsun? Sence orada olabilecek miyiz?

> **Lucescu gençlere çok inanıyor. Her maçımızı izliyor. Öyle bir enerjisi var. Maçlardan sonra direkt arıyor. Şaşırıyorsun o aradığı zaman... Çünkü herkesin aynı gün maçı var. Ama hoca hepsini izliyor. İzleyemediğini izlettiriyor. Analizler yapıyor. Genç oyuncu için en önemlisi güven. O güven geldiği zaman iyi oynamaya başlıyorsunuz.**

2020'ye çok gitmek istiyoruz. Yeni bir jenerasyon geliyor. Benim jenerasyonum geliyor. Şu an için zamana ihtiyacımız var. Çok tecrübeli rakiplerimiz var. En az 5-6 yıldır beraber oynuyorlar. Şu an mesela Cengiz, Roma'nın sempatik yüzü oldu. En sevilen oyuncu... Cenk ağabey, Enes, Okay, Hakan... Birçok arkadaşımız var. Burada yeni bir jenerasyon olduğumuzdan dolayı birlikte oynamamız lâzım. Burada iki idman yapıp, maça çıkıyoruz. Birlikte olamıyoruz fazla. Gençlere zaman lâzım. Hocamız doğru söylüyor; birlikte oynamak çok önemli. Takım halinde hareket edemezseniz en fazla 1 maç kurtarabilirsiniz. Bu bağlamda Avrupa Şampiyonası çok önemli. Jenerasyon 1 ay bir arada kalacak... Hedeflerimiz bütün turnuvalara gitmek. Ülkemizin, taraftarımızın buna ihtiyacı var. Taraftarımızdan Allah razı olsun. Bizi her maç destekliyorlar. Türkiye'nin her yerinde bizi destekliyorlar. Millî Takım çok seviliyor. Eleştiriler de oluyor. Ama futbol bu... Bunlar da işin içinde var. Biz saygı duymak zorundayız.

Mircea Lucescu, genç oyuncularla çalışmayı seven bir teknik adam ve Millî Takım'da da büyük bir gençleştirme hamlesine imza attı. Yeni oyun sistemi hakkında sen neler düşünüyorsun?

Bugün genç oyuncuyum ama sonuçta ben de buradan geçip gideceğim. Millî Takım ise kalıcı. Lucescu Hocamız eski dönemin sonlarına doğru geldi ve yeni bir sayfa açtı. O sayfada da bizim jenerasyonumuz var. Ben kendimi çok şanslı görüyoruz. Çünkü Fatih Hoca gibi, Lucescu gibi büyük hocalarla çalışıyorum.

Çalıştığın diğer teknik adamlarla kıyasladığında Lucescu'nun ayırt edici özellikleri neler? Kendisiyle nasıl bir iletişimin var?

Lucescu Hocamız gençlere çok inanıyor. Her maçımızı izliyor. Öyle bir enerjisi var. Maçlardan sonra direkt arıyor. Şaşırıyorsun o aradığı zaman... Çünkü herkesin aynı gün maçı var. Ama hoca hepsini izliyor. İzleyemediğini izlettiriyor. Analizler yapıyor. Bizleri buraya davet ediyor. Genç oyuncu için en önemlisi güven. Sizlere güvendiler mi bu çok önemli. O güven geldiği zaman iyi oynamaya başlıyorsunuz.

Dil konusunda ne durumdasın? Özel bir eğitim alıyor musun?

Almancayı çok iyi öğrendim. Takımda Almanca bilen arkadaşlarla rahat iletişim kurabiliyorum. Muhabbetimiz güzel. İngilizceyi de yavaş yavaş öğreniyorum. Şakalaşmalarla birlikte takımın içine de daha iyi giriyorum. İngilizce hocam var ve ders alıyorum. Ayrıca Türkiye'de açıktan üniversiteye de devam ediyorum.

Almanya ve İngiltere ile Türkiye arasında kulüp-oyuncu, yönetici-oyuncu, taraftar-oyuncu, medya-oyuncu ilişkileri açısından nasıl farklar var?

Almanya'da bir yorumcu olsun, yönetici olsun hepsi futbolun içinden gelme kişiler. Bayern Münih'te mesela

> **Almancayı çok iyi öğrendim. Takımda Almanca bilen arkadaşlarla rahat iletişim kurabiliyorum. Muhabbetimiz güzel. İngilizceyi de yavaş yavaş öğreniyorum. Şakalaşmalarla birlikte takımın içine de daha iyi giriyorum. İngilizce hocam var ve ders alıyorum. Ayrıca Türkiye'de açıktan üniversiteye de devam ediyorum.**

eski oyuncular çalışıyor. Futbolu bilenler çalıştığı için de başarılı oluyorlar. Sistemli oluyorlar. İngiltere'de herkesin size saygısı var ve bu saygı değişmiyor. Avrupa'da, "Bir maç kötü oynarsam taraftar bana ne der?" diye düşünmüyoruz. Kendi evimizde 3-1 yenildik; taraftar bizi alkışladı. Arabam stadın 50-100 metre dışındaydı. Gidene kadar 30 kişi fotoğraf çektirdi. İnsanlar sahada gördüğü mücadeleyi destekliyor. Sonuçta futbol bu... Ya yeneceksin ya yenileceksin. Her zaman yeneceksin diye bir şey yok. Oyundaki karakterini gördükleri için sana saygı duyuyorlar. Sonuçlar önemli olmayabiliyor. Skor ne olursa olsun, mücadeleni görüyorlarsa seni seviyorlar.

Kendine örnek aldığın oyuncular kimler ve hangi özelliklerini örnek alıyorsun?

Örnek aldığım pek çok oyuncu var. Kendi ligimizde oynayan, tanınmamış olsa bile iyi olan oyuncuları da örnek alabiliyorum. "İlla bunun gibi olacağım" dersiniz, olamazsınız. Herkes farklıdır. Herkesin bir oyun stili, karakter yapısı var. En önemli stoperlerden birisi Sergio Ramos diyelim... Ama sadece ondan değil, izlediğim her oyuncudan olumlu bir şeyler almayı seçiyorum.

Kendinde eksik gördüğün yönler neler ve bu eksikleri gidermek için neler yapıyorsun?

Stoper çok zor bir mevki... Belirli bir süre oynadıkça olgunlaşabiliyorsunuz. Pürdikkat istiyor. Dört dörtlük değilim. Hatalarım var. Bunun için sürekli hocalarımla konuşmaya çalışıyorum. "Nerede hatalarım var? Nasıl daha iyi olabilirim?" diye soruyorum. 35 yaşındaki adam bile hata

yapabiliyor. Futbol hata oyunu zaten. Hataları en aza indirebilmek istiyoruz.

İngiltere'de nasıl bir hayatın var?

Günlerim iyi geçiyor. İlk zamanlar değişikti. Her şey ters çünkü... Araba olsun, hava olsun ters. Sürekli yağmur var. Alışık değiliz. Almanya çok soğuktu. Ama arada değişiyordu. İngiltere'de ise hava hep kapalı. Türk oyuncuların yurt dışındaki en büyük sorunu yemekler. Alışılması çok zor bir şey yemek. Herkesin kültürü çok farklı. İlk önce bunlara alışmaya çalışıyordum. Almanya'ya ilk gittiğimde kendime yemek programı çıkardım. Takımla olduğum zamanlar çok yiyemiyordum. Yağlı, yağsız derken bana uymuyordu. Sosları farklı. Her şeyleri farklı... Çoğu kamp yemeğinde yemek yemeden çıkmışımdır. Çünkü her yerin kendine ait kültürü farklı. Maçtan bir gün öncesini sebzeyle geçirmeye çalışıyordum.

İngiltere'de araba kullanıyor musun?

Evet, evet alıştım. Ama tabiî zor oldu. İlk zamanlar çok kafa kafaya geldiğim oldu. Biz sağdan dönüyoruz, onlar soldan dönüyor. Değişik tabiî. Almanya'dan arabamı da getirdim. Direksiyonum solda.

E daha zor değil mi?

Biz zoru seviyoruz (gülüyor).

Boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun?

İlk önce kaldığım şehri öğrenmeye çalışıyorum. Gezilecek yerler nereler; nerelerde güzel yemekler var, öğrenmeye çalışıyorum. Restoranlara gidiyorum. Ama idmanlar ağır olduğundan, genelde evde dinleniyorum. Kitap okumak ve film izlemekten başka yapacak fazla bir şey yok. Çünkü tek başınızasınız. Aileniz, arkadaşlarınız yanınızda olmadığı için yapacak çok fazla bir şey kalmıyor.

Cenk Tosun'la bir araya gelebildiniz mi?

Evet geliyoruz. En son geçen kamp beraber uçmuştuk. Cenk ağabeye ayrı bir parantez açmak isterim. Gittiğimden beri bana çok yardımcı oldu. Zoru başardı. Gittiğinden beri iyi işler yapıyor. İngiltere'de ismi olan bir oyuncu. Leicester'da rakip analizi yaparken, sürekli Cenk ağabeyin üzerinde durduk. Bu durumdan gurur duydum. Çok keyif verici bir şeydi...

"Cenk ağabeye ayrı bir parantez açmak isterim. Gittiğimden beri bana çok yardımcı oldu. Zoru başardı. Gittiğinden beri iyi işler yapıyor. İngiltere'de ismi olan bir oyuncu. Leicester'da rakip analizi yaparken, sürekli Cenk ağabeyin üzerinde durduk. Bu durumdan gurur duydum. Çok keyif verici bir şeydi...

2018 böyle geçti

Futbola dair birçok hatırayla birlikte bir yılı daha geride bırakıyoruz. Cenk'in Premier Lig yolculuğundan Dünya Kupası'na, Salah'ın harika sezonundan Ampute Millî Takımımızın dünya ikinciliğine kadar yaşanan unutulmaz anlar yine hafızalara kazındı.

Mustafa Koç

Rusya'da Fransız zaferi

Fransa Millî Takımı'nın son altın jenerasyonu ile uzun süredir bir kupa kazanması bekleniyordu. İki yıl önce kendi evlerinde düzenledikleri Avrupa Şampiyonası'nda finale kadar yükselmeyi başarmış ancak final maçında Portekiz'e boyun eğmişlerdi. Fakat geçtiğimiz yaz Rusya'da düzenlenen Dünya Kupası'nda fırtına gibi eserek kupayı kazanmayı başardılar.

Bu başarıda en dikkat çekici nokta ise kupanın en genç kadrolarından birine sahip olmalarıydı. Teknik direktör Didier Deschamps, Rusya'ya 24.9 yaş ortalamasına sahip bir takımla gitti. Bu kadronun yetenek ve potansiyelini maksimum seviyede kullanmayı başararak iki sene önce kaybedilen finale nazire yaparcasına bu kez Hırvatistan'ı 4-2 yenerek kupanın sahibi oldular. Turnuva boyunca takım halinde çok iyi bir performans sergileyen Fransa'da bireysel performansıyla da en dikkat çekici isim henüz 19 yaşında Dünya Kupası'nda oynama fırsatı yakalamış olan Kylian Mbappe'ydi. Genç forvet oyuncusu turnuva boyunca rakip filelere dört gol atma başarısı gösterdi. Bu gollerden en sansasyonellerini ise Arjantin'e atarken Messi'nin eve erken dönüş biletini de o kesti. Bir de final maçında gol atan Mbappe, Dünya Kupası'nda gol atan en genç Fransız futbolcu unvanını eline geçirirken, aynı zamanda Arjantin maçında attığı gollerle Dünya Kupaları tarihinde Pele'den sonra bir maçta iki gol atan en genç ikinci futbolcu oldu. Kupa sonunda turnuvanın en iyi genç futbolcusu ödülü de elbette ki onundu. Fransa turnuvayı şaşalı bir şekilde bitirtirken, Almanya ise tam bir çöküş yaşadı. Son dünya şampiyonu Almanlar, Avrupa Şampiyonası'nda yarı finalde elenerek kupaya veda etmişti. Rusya'da ise hüsran çok daha erken yaşandı. Grup aşamasında üç maçta iki mağlubiyet, bir galibiyet alan Almanya, grubu sonuncu olarak tamamladı ve Dünya Kupası'na çok erken bir şekilde veda etti. Tabiî ki kupa öncesi Mesut Özel krizi ve kadro seçiminde teknik direktör Joachim Löw'ün verdiği kararlar çok tartışıldı. Özellikle de Leroy Sane'nin kadroya dâhil edilmemesi ve hücum yönünde çok kısır bir turnuva geçirilmesi tartışmaların odak noktasıydı. Mesut Özil krizi ise boyutu kupadan sonra çok daha büyüyecek farklı krizlere yol açtı. Özellikle Almanya basınında, Dünya Kupası'ndan elenme haberlerinin Mesut'un fotoğraflarının kullanılarak verilmesi ve Futbol Federasyonu Başkanının, daha sonra da eski futbolcuların Mesut aleyhine verdikleri demeçler, krizin boyutunun daha da tırmanmasına neden oldu.

Daha sonra ise Mesut Özil, sosyal medya aracılığıyla üç dilde yaptığı uzun ve tüm bu süreçleri anlatan açıklamasıyla Almanya Millî Takımı'nı bıraktığını bildirdi. Yaptığı açıklamadaki en büyük vurgu ırkçılıktı ve bu açıklamalar gündeme bomba gibi düştü. 2018'de futbol adına yaşanan en büyük kriz belki de buydu. Tabiî ki "Football Leaks"le birlikte. Mesut'un Almanya Millî Takımı'nı bırakmasından sonra takımdaki düşüş de devam etti. Almanya Millî Takımı 2018'de oynadığı 13 maçtan sadece dördünü kazanabildi. Geriye kalan dokuz maçta üç beraberlik, altı da mağlubiyet alarak son dönemlerde yaşadığı en büyük çöküşle karşı karşıya kaldı.

Aslında bir ilginç olay da Dünya Kupası'nın hemen öncesinde yaşandı. Vicente Del Bosque sonrası İspanya Millî Takımı'nın başına getirilen ve Dünya Kupası elemeleri boyunca İspanya'yı harika bir şekilde hazırlayan İspanyol teknik adam Julen Lopetegui, Dünya Kupası'na takımını çok iddialı bir şekilde getirmişti. Elemelerde dokuz galibiyet ve sadece bir beraberlikle gelen İspanya, Rusya'da ilk maçına hazırlanırken Julen Lopetegui'nin Real Madrid'le üç yıllık bir sözleşme imzaladığı haberi yayıldı. İspanyol teknik adam, Dünya Kupası'ndan sonra göreve başlayacaktı. Ancak tartışmalar büyüdü. İspanya Millî Takımı'nın başındayken böyle bir görüşmenin yapılmış olması etik olarak herkesi şaşırttı. İspanya Futbol Federasyonu ani bir karar alarak Lopetegui'nin görevine son verdi ve teknik direktörlüğe Dünya Kupası ilk maçından bir gün önce, takımın menajerlik görevini yapan Fernando Hierro'yu getirdi. Julen Lopetegui de ertesi gün Madrid'e giderek eflatun-beyazlılarla sözleşme imzaladı. İspanya, iddialı geldiği Dünya Kupası'nda hayal kırıklığı yaşatırken, Julen Lopetegui yönetimindeki Real Madrid de sezona iyi bir giriş yapamadı ve Ekim sonundaki El Clasico'da deplasmanda Barcelona karşısında alınan 5-1'lik ağır yenilgi sonrası onun da görevine son verildi.

Cenk'in Premier Lig yolculuğu

2018'in bizim için en önemli gelişmesi, millî futbolcumuz Cenk Tosun'un Premier Lig' transfer oluşuydu. Geçtiğimiz son iki sezonda Beşiktaş'ta harika işlere imza atan Cenk, 2016-17 sezonunda Beşiktaş'ın en fazla gol atan futbolcusu olmayı da başarmış, Süper Lig'de gol krallığı yarışını da Vagner Love'ın ardından ikinci sırada tamamlamıştı. 2017-2018 sezonunda Beşiktaş'ın Şampiyonlar Ligi'nde gösterdiği iyi performansa da katkısı olan millî futbolcu, Devler Ligi'nde gruptan lider çıkan takımın da en önemli parçalarından biriydi. Bu başarılar da Avrupa takımlarının dikkatini Cenk'in üzerine çekti. Geçtiğimiz sezon özellikle gol yollarında sıkıntılar yaşayan Everton, Cenk'i transfer ederek bu soruna çözüm aramak istedi ve Beşiktaş'ın santrforu, yaklaşık 25 milyon euro bedelle Premier Lig'in yolunu tuttu.

Galatasaray'dan 21. şampiyonluk

Süper Lig'in emektar golcülerinden biri ayrılırken emektar hocalarından Fatih Terim de 2018'e günler kala Galatasaray'ın başına geçerek tekrar Süper Lig'e geri döndü. Son Millî Takım macerasından olaylı bir ayrılık yaşayan Terim, Igor Tudor yönetiminde kötü günler geçiren Galatasaray'ın başına bir kez daha getirildi. Şampiyonluk yarışında geride kalan sarı-kırmızılılarda göreve başlayan tecrübeli teknik adam 2018'e uğurlu bir giriş yaptı ve sezonu şampiyonluk ipini göğüsleyerek tamamlamayı başardı. Galatasaray, 2017-18 sezonunun sonunda 21'inci şampiyonluğunu kutladı.

Juventus'un rekoru

İtalya'da Juventus, art arda yedinci şampiyonluğunu ilân ederek Serie A'da kırılması güç bir rekora imza atmayı başardı. 2006 yılında ortaya çıkan şike skandalıyla Serie B'ye düşürülen ve hem itibar kaybedip hem de sportif anlamda çöküş yaşayan Juventus, daha sonra girdiği toparlanma süreciyle büyük başarılara ulaştı. Bu süreçte iki kez de Şampiyonlar Ligi'nde finale yükselme başarısı elde eden siyah-beyazlılar, Massimo Allegri yönetiminde şimdilik Şampiyonlar Ligi'ni kazanmayı başaramasa da elde ettikleri art arda yedi şampiyonlukla İtalya'nın hâkimi olduklarını herkese kanıtladı.

Manchester City rekorları parçaladı

Görkemli şampiyonluk yaşayan takımlardan bir diğeri Premier Lig'i rekor bir puanla tamamlayan Manchester City'di. Ezeli rakibi Manchester United'ın kendi evinde West Bromwich Albion'a 1-0 yenilmesi sonucu 33'üncü haftada şampiyonluklarını ilân etmeyi başardılar. Ligi 38 hafta sonunda 106 gol atarak ve 100 puanla tamamladılar. Tüm sezon boyunca kalelerinden sadece 27 gol gördüler. Bunu başarırken de Premier Lig'de art arda 11 deplasman galibiyeti rekorunu egale ettiler, art arda 18 galibiyet alarak yeni bir rekora da imza attılar.

Salah'ın senesi

Liverpool'un Mısırlı forveti sezona damgasını vurmayı başardı. Jürgen Klopp önderliğindeki Kırmızılılar, özellikle hücum hattıyla göz kamaştırdı. Sadio Mane, Roberto Firmino ve Muhammed Salah'tan oluşan ileri üçlü, sezon boyunca tüm kulvarlarda toplamda 91 gol atmayı başardı. Bu 91 golün 44'ü de tek başına Salah'a aitti. Mısırlı yıldız, sezon başında transfer olduğu Liverpool'a tam mânâsıyla uyum sağladı. Tüm yeteneği ve potansiyelini ortaya çıkarma ortamı yakalayan Salah, Liverpool'un yıllar sonra tekrar Şampiyonlar Ligi'nde finale yükselmesinde çok önemli bir rol oynadı. Bu performansıyla İngiltere'de Profesyonel Futbolcular Birliği tarafından yılın futbolcusu seçilen Salah, aynı zamanda Premier Lig'in en iyi futbolcusu unvanını kazanmayı da başardı. UEFA tarafından verilen 2018'in en iyi üçüncü erkek futbolcusu ödülü de onun oldu.

Wenger'in vedâsı

Sezonun sona ermesiyle birlikte Premier Lig'de bir de ayrılık yaşandı. Tam 22 yıl Arsenal'i yöneten ve Topçuların en uzun süre teknik direktörlüğünü yaparak en başarılı dönemlerini yaşatan Fransız teknik adam Arsene Wenger, 1996'da başladığı görevini geçtiğimiz sezonun sonunda bıraktı. Premier Lig'de özellikle oyunun değişimine ilk katkıda bulunan teknik adamlardan biri olarak gösterilen Wenger, getirdiği yeniliklerle de lige imzasını atmış, Arsenal'de görevde bulunduğu süre içinde birçok futbolcuyu keşfedip parlatmasıyla da nam salmıştı. Wenger, tüm bunların yanı sıra üç de Premier Lig şampiyonluğu kazanmayı başarmıştı.

Real Madrid'in üçlemesi

Zinedine Zidane, 2015'te sezon ortasında Real Madrid'in başına geçtikten sonra, eflatun-beyazlılar için kötü giden sezon birden tersine dönmüş, sezon Şampiyonlar Ligi şampiyonluğuyla bitmişti. Ertesi sezon hem La Liga hem de yine Şampiyonlar Ligi'ni kazanmayı başaran Zidane'ın ekibi, 2018'de de seriyi üçleyerek kırılması çok zor bir başarının altına imza attı. Yakaladığı birbirine uyumlu kadroyu kullanmayı çok iyi başaran genç teknik adam, özellikle orta sahada Luca Modric-Toni Kroos ikilisinden, hücum hattında da Ronaldo'dan çok iyi verim almayı başardı. Bu performanslar da Cristiano Ronaldo'yu, Şampiyonlar Ligi'nin geçtiğimiz sezon en fazla gol atan futbolcusu yapmaya yetti. Liverpool'la oynanan final maçına ise Gareth Bale damgasını vurdu. Bale'in iki gol attığı maçta Liverpool'u 3-1 mağlup eden Real Madrid art arda üçüncü defa Şampiyonlar Ligi'ni kazandı. Zinedine Zidane, bu başarısıyla Real Madrid'in teknik adam efsaneleri arasına da adını yazdırdı ancak kupadan hemen sonra görevinden ayrılarak herkesi şaşırttı.

Usain Bolt yeşil sahalarda

100 ve 200 metrede kırdığı rekorlarla son dönemlerin fenomen atleti Usain Bolt, her zaman dile getirdiği hayalini 2018 yazında gerçekleştirdi. 2016'da verdiği bir röportajda atletizmi bıraktıktan sonra profesyonel olarak futbol oynamak istediğini söyleyen Bolt, özellikle en büyük hayalinin bir gün Manchester United forması giymek olduğunu belirtmişti. 2018'de ilk önce Norveç ekiplerinden Stromsgodset ile antrenmanlara başladı ve kısa bir süre sonra da Norveç 19 Yaş Altı Millî Takımı'na karşı hazırlık maçında forma giymeyi başardı. İlk maçında forvet olarak sahadaki yerini almıştı. Daha sonra 21 Ağustos'ta, 32'nci yaş gününde Avustralya ekiplerinden Central Coast Mariners'la antrenmanlara başladı. 12 Ekim'de bir hazırlık maçında ise ilk gollerini attı. Maçta iki gol kaydeden Bolt, bir atlet olarak başladığı spor hayatında kırdığı onca rekordan sonra bir de attığı gollerin sevincini yaşamayı başardı.

Ampute'nin dünya ikinciliği

Kurulduğu günden beri ülkemizi başarıyla temsil eden Ampute Millî Takımımız, geçtiğimiz sene sergilediği başarılı performansına bu yıl bir yenisini ekledi. Daha önce iki ikincilik elde ettiği Avrupa Şampiyonası'nda geçtiğimiz sene şampiyon olmayı başaran takımımız, Meksika'da düzenlenen Dünya Kupası'nda ise yine finale kadar yükseldi ancak Angola ile karşılaştığı finali penaltılarda 5-4 kaybetti. Yine de ülkemizi gururla temsil etmeyi başaran millîler, kupadan gümüş madalyayla ayrılarak göğsümüzü kabarttı.

12 YILDIR TÜRKİYE'NİN EN SEVİLEN AKARYAKIT MARKASI*

opet yine gönüllere damga vurdu

Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi ve Türkiye Müşterinin Sesi araştırmalarına göre Opet, bu yıl da gönüllerin zirvesinde. Sonsuz teşekkürler Türkiye!
Gücümüz, sevginiz.

* Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi'nde üst üste 9 yıl "müşteri memnuniyeti en yüksek akaryakıt markası" seçilen Opet, Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda ise tam 3 yıldır "müşteri bağlılık seviyesi en yüksek akaryakıt markası".

Koç

opet

Araştırma Künyesi - Genel
TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, Ipsos tarafından KalDer işbirliğiyle gerçekleştirilmiştir.
Araştırma, Ocak - Aralık 2017 döneminde, 18 yaş üzeri toplam 16.451 kişi ile başarılı görüşmeler üzerinden, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör en az 1500 yanıt üzerinden raporlanmıştır. Araştırma kapsamında, il sınırlaması olmadan, Türkiye'de ikamet eden 250.000'i aşkın tüketiciyle temas edilmiştir. Her bir sektördeki marka pazar paylarına uyum gözetilerek, gerekli durumlarda ağırlıklandırma kullanılarak raporlanmıştır.

KalDer
TMS TÜRKİYE MÜŞTERİNİN SESİ
Ipsos

Onur Erdem

Bavyera Krallığı'na sarı-siyah başkaldırı

Bundesliga'da son yıllarda adeta kendisi çalıp kendisi oynayan Bayern Münih, bu sezona beklenmedik bir biçimde tökezleyerek girdi. Üstelik onlar bu takılmaları yaşarken, doludizgin giden Dortmund, Bavyera ekibinin altı yıllık şampiyonluk serisine son vermekte kararlı görünüyor.

Futbol dünyasının çok büyük bir bölümünde ikili veya üçlü rekabetler ön plana çıkmakta... Örneğin İtalya'da Juventus, Inter ve Milan; Portekiz'de Benfica, Sporting ve Porto; Hollanda'da Ajax, PSV ve Feyenoord; Yunanistan'da Olympiakos, Panathinaikos ve AEK şeklinde üçlü örneklere rastlamaktayız. Üçlü rekabetlerden ziyade iki takım arasındaki rekabetin ön plana çıktığı memleketlerdense ilk akıllara gelenler Real Madrid-Barcelona rekabetine ev sahipliği yapan İspanya, Boca Juniors ile River Plate'in amansız bir biçimde kapıştıkları Arjantin ve Rangers ile Celtic'in ülke futbolunun neredeyse her şeyi olan Old Firm derbisini oynadıkları İskoçya... Kimi ülkelerdeyse yurdun büyük bir kısmına yayılmış köklü futbol geleneği, çok daha karmaşık bir rekabet yapısı üretmekte... Mesela İngiltere'de ülke genelinde Manchester United ile Liverpool arasında biraz daha ön plana çıkan bir çekişme göze çarpsa da bu takımların hemşerileri ile olan rekabetleri de ayrı, son yıllarda Premier Lig'de zirve mücadelesi veren diğer takımlarla olan rekabetleri de... Ya da Brezilya'da neredeyse her eyalet içerisinde ayrı bir rekabet hikâyesi olduğundan, ülke genelinde muktedir takımların sayılarını ifade etmek için iki elin parmakları bile yeterli olamamakta... Sao Paulo Eyaleti'nde Corinthians, Palmeiras, Sao Paulo ve Santos; Rio Eyaleti'nde de Flamengo, Fluminense, Vasco da Gama ve Botafogo'nun girdikleri yerel rekabetleri anımsatmak bile herhalde bu durumu özetlemek için kâfi...

Bayern hegemonyası

Dünya genelinde böyle bir manzara söz konusuyken, gelişmiş futbol ülkeleri içerisinde bir takımın neredeyse tek başına ülkenin geri kalanını dize getirmesiyse bir istisna haricinde görülmüş şey değil. O müstesna takımın adıysa Bayern Münih. Bavyera ekibi, 1963-64 sezonunda oynanmaya başlayan Bundesliga'da, geride kalan 55 sezonda 27 defa mutlu sona ulaşarak adeta iki sezondan birini zirvede tamamladı. Kalan 28 şampiyonluğunsa birçok takım arasında paylaşılması, Bayern'in bu alanda tamamen rakipsiz bir hale gelmesini sağladı. Öyle ki Bundesliga döneminde Bayern'den sonra en çok şampiyonluk yaşayan Borussia Dortmund ve Mönchengladbach'ın beşer zaferleri mevcut. 1903'ten Bundesliga'nın kuruluşuna kadar düzenlenen Almanya şampiyonaları hesaba katıldığında da bilançoda pek bir değişiklik olmuyor. Bu durumda da Bayern'in 28 şampiyonluğu olurken onlara en çok yaklaşan Nürnberg, dokuz şampiyonlukta kalıyor. Bu tabloda en çok göze çarpan ayrıntılardan biriyse, Bayern'in son yıllarda farkı gitgide açması ve adeta takipçilerine defalarca tur bindirmişçesine bir noktaya gelmiş olması... Öyle ki, 1970'lerin sonuna gelindiğinde Bundesliga'da en çok şampiyonluk gören taraf, beş şampiyonlukla Mönchengladbach'tı. Bayern'inse o esnada dört şampi-

yonluğu mevcuttu. Bavyera ekibi son 39 sezondaysa 23 defa zirveyi ele geçirirken Mönchengladbach henüz başka bir şampiyonluk göremedi. Bayern, son 25 sene içindeyse hiç iki sezondan fazla zirvenin uzağında kalmadı ve 25 sezonun 16'sında yarışı en önde bitiren taraf oldu. Bu süre zarfında Bayern'den sonra en çok sevinen takım konumundaki Dortmund ise beş şampiyonluk görebildi.

Yılanın başını küçükken ezmek!

Bayern'in bu hâkimiyeti kurmasını sağlayan bir diğer önemli sebepse, kendisine kafa tutmaya çalışan takımların teknik direktörlerini veya yıldız oyuncularını çok geçmeden kendi bünyesine katarak bir bakıma "yılanın başını küçükken ezmesi" idi. Alman futbolundaki ilk ciddi çıkışını 1960'ların sonlarında gösteren Bayern'de bu başarının mimarlarından olan Yugoslav teknik adam Zlatko Çaykovski, 1962'de Köln'ü Federal Almanya Şampiyonası'nda zafere ulaştırmasından bir sene sonra Bayern'in başına geçmişti. Çaykovski yönetimindeki Bayern, 1967'de Kupa Galipleri Kupası'nı müzesine götürerek ilk büyük zaferini

Heynckes

Ottmar Hitzfeld

elde ederken, o dönemde iki kez de Federal Almanya Kupası'nı kazanmıştı.
Bayern, 1987 yılındaysa, futbolculuğu döneminde peş peşe şampiyonluklar kazandığı Mönchengladbach'ta sekiz sezondur teknik direktörlük yapmakta olan ve kulübe yeniden zirveyi kovalayan bir kimlik kazandıran Jupp Heynckes'i takımın başına getiriyordu.
Heynckes'in ayrılmasının ardındansa Mönchengladbach yaklaşık çeyrek asır süresince ligin alt sıralarında dolanan bir takıma dönüşecek, hatta iki defa da küme düşecekti.
Bayern ise dört sezon sürecek bu ilk Heynckes döneminde üst üste iki Bundesliga şampiyonluğu görecekti.
Kulübün efsane isimlerinden Franz Beckenbauer'ın 1994'te başkanlığa gelmesinin ardındansa Bayern'in, rakiplerinden teknik direktör koparma merakı iyice had safhaya ulaşacaktı. 1981'den 1995'e kadar Werder Bremen'i çalıştıran ve yeşil-beyazlılara iki lig, iki kupa, bir de Kupa Galipleri Kupası şampiyonluğu kazandıran Otto Rehhagel, 1995'te Bayern'in yeni teknik direktörü oluyordu. Ne var ki bu birliktelik uzun sürmedi ve tecrübeli teknik adam, ligde şampiyonluk şansını yitirmesi üzerine, UEFA Kupası finaline çıkmadan sadece dört gün önce Beckenbauer tarafından görevden alındı.
Beckenbauer'ın sıradaki hedefiyse, 1990'ların ortasında Bayern'e karşı ciddi bir tehdit haline gelen ve 1995 ile 1996'da peş peşe Bundesliga şampiyonu olduktan sonra 1997'de de Şampiyonlar Ligi'ni kazanan Borussia Dortmund'un teknik direktörü Ottmar Hitzfeld'di. Hitzfeld'in 1997-98 sezonunu Dortmund'da teknik adam olarak değil de sportif direktör olarak geçirmesi de onu belki de Bayern açısından daha kolay bir hedef haline de getirmişti.
Neticede 1998 yazında Hitzfeld, Bayern'in başına geçiyordu. Bavyera ekibi onun yönetiminde altı sezonda dört kez şampiyon olacak ve 2001'de de 25 yıllık aranın ardından Şampiyonlar Ligi'nde mutlu sona ulaşarak Avrupa'nın zirvesine çıkacaktı.
2003-2004 sezonunun kupasız kapatılmasının ardındansa Hitzfeld ile yollar ayrılıyordu ve hedefte bu kez de Stuttgart'la çok iyi bir sezon geçiren ve takımını ligde dördüncü sıraya taşıyan Felix Magath vardı.
Bayern, Magath'ın 2007'de görevinden alınması sonrasında rakiplerden teknik direktör çalma huyunu rafa kaldırdıysa da onlara, yıldız oyuncularını transfer ederek darbe vurmaktan vazgeçmeyecekti.

Rakip yıldızları topladılar

1970'lerdeki büyük başarılarını genellikle kendi bünyesinden yetişen yıldızlarıyla kazanan Bayern, 1980'lerin ortalarından itibaren Bundesliga'da sivrilen ve millî takımda da önemli roller almakta olan futbolcuları bünyesine katma hususunda hayli iştahlı bir hale gelecekti. 1984'te Mönchengladbach'tan Lothar Matthaeus ve 1986'da da Kaiserslautern'den Andreas Brehme'nin transferleri, bu doğrultuda atılan ilk önemli adımlardı. Bu furya 1988'de Nürnberg'den Stefan Reuter, 1989'da Köln'den Jürgen Köhler ve 1990'da da Mönchengladbach'tan Stefan Effenberg'in alınmasıyla devam ederken, 1990'lı yıllarda daha da hız kazanacaktı.
1992 yazında Dortmund'dan Thomas Helmer, Leverkusen'den Jorginho ve Karlsruhe'den Mehmet Scholl'un alınması, Bayern'in adeta Bundesliga'nın geri kalanına savaş açmakta olduğunun bir göstergesiydi.
1994'te, ligin en çok parlayan kalecisi konumundaki Oliver Kahn da Karlsruhe'den transfer ediliyordu.
Bayern'in, bu dönemde Werder Bremen'e özel bir garezi olduğu da gözden kaçmıyordu. 1995'te Rehhagel'i yeşil-beyazlı ekipten kopardıkları gibi aynı yıl takımın yıldızı Avusturyalı Andreas Herzog'u da kadrolarına katmışlar, bir yıl sonraysa Bremen'in geride kalan belki de son yıldızı konumundaki Mario Basler'i Bavyera'ya getirmişlerdi. 1997'de de ligin yıldızı yükselen yabancılarından olan Giovane Elber, Stuttgart'tan alınıyordu.
2002'de Şampiyonlar Ligi'nde final oynayan, ligde ise son ana dek Bayern'i kovalayan Leverkusen de aynı yaz Bayern tarafından önemli bir operasyona maruz kalacak ve takımın orta sahasındaki en kilit isimleri sayılabilecek Michael Ballack ile Ze Roberto da transfer edilecekti.
Bu ikiliyi 2004 yazında yine Leverkusen'den alınan Brezilyalı savunmacı Lucio takip edecekti. 2000'lerin ortalarında Alman Millî Takımı'nın en önemli gol silahları haline gelen Lukas Podolski ve Miroslav Klose ikilisinden de ilki 2006'da Köln'den, ikincisiye bir sonraki sene Bremen'den transfer ediliyordu. 2007'de Stuttgart'ın Bundesliga şampiyonluğunda önemli pay sahibi olan Mario Gomez de 2009'da Bayern saflarına katılacaktı.
2011'de Schalke'den alınan Manuel Neuer'den sonraysa Bayern bu kez saldırı oklarını Dortmund'un üzerine çeviriyordu. Sarı-siyahlılardan ilk olarak 2013 yazında genç yıldız Mario Götze'yi koparan Bayern, bir yıl sonrasındaysa rakibinin en golcü ismi konumundaki Robert Lewandowski'yi renklerine bağlıyordu.
2016'da da zaten Bayern altyapısından yetişmiş olan fakat yedi yıldır Dortmund'da oynayan Mats Hummels bir bakıma yuvaya geri getirildi.

Altı sezondur tek başına

Hal böyleyken, Bayern'in rakipleri de Bundesliga'da zirveye oynama hususunda sonsuz bir umutsuzluk içine hapsolmuştu. Öyle ya, azıcık başarılı teknik direktörlere veya futbolculara sahip olsalar bile çok geçmeden bu isimleri Bayern'e kaptırmaları kuvvetle muhtemeldi. Bayern güçlendikçe, bir bakıma rakiplerinin kolunu kanadını kıracak transfer hamlelerini de daha çok yapıyor, bunu yaptıkça da daha da güçleniyordu. Her yeni sezona girilirken, rakipler daha baştan Bayern'in şampiyonluğunu kabullenmekte ve en azından ikinci olabilmek için mücadele etmekteydi. Son altı sezondaysa Bayern zirveyi adeta üstüne tapulayarak lig tarihindeki en uzun şampiyonluk serisine de imzasını atmayı başardı.

Brehme Matthaeus

Ballack

Podolski-Klose

Hummels Lewandowski

Bu sezonlarla ilgili Bayern'in rakiplerinin moralini en çok bozan detaylardan biriyse, Bavyera ekibinin lig ikincisine sırasıyla 25, 19, 10, 10, 15 ve 21 puan fark atarak şampiyonluğa ulaşmasıydı. Yani Bayern, en yakın takipçisine sezon başına ortalama 16.67 puan fark yapmıştı.

Bayern, son altı sezonda peş peşe şampiyonluklar kazanırken kulüpte üç farklı teknik adam, dört kez görev aldı. 2013'te şampiyonluk serisini başlatan, hatta aynı yıl takıma Şampiyonlar Ligi'ni de kazandıran Jupp Heynckes emekli olunca, sonrasında takımın başına Josep Guardiola geldi. Guardiola, Bayern'de görev aldığı üç sezonda da Bundesliga'yı zirvede tamamladıysa da takımın Heynckes dönemindeki kadar rakiplere korku salan bir oyun ortaya koymaması ve Şampiyonlar Ligi'nde de yeni bir zafer elde edememesi sonucunda kulüp yönetimi Katalan teknik adamla yola devam etme konusunda pek de ısrarcı olmadı ve Guardiola da bilindiği gibi Manchester City'nin büyük teklifini kabul ederek Almanya'dan ayrıldı. Daha sonra takımın yönetimini Carlo Ancelotti ele alırken İtalyan teknik direktör de ilk sezonunda bir şampiyonluk yaşıyor, fakat ertesi sezonun başında Şampiyonlar Ligi'nde alınan 3-0'lık Paris St. Germain yenilgisi sonrasında görevine son veriliyor, Jupp Heynckes'ten de emeklilik hayatına bir süre ara verip sezon sonuna dek takımın başına geçmesi rica ediliyordu. Bu teklifi geri çevirmeyen Heynckes de bu vesileyle kendi başlatmış olduğu şampiyonluk serisini altı sezona çıkarmayı bilecekti.

Teknik direktör mevkiinde istikrarlı bir görüntü olmamasına karşın Bayern'in ligdeki rakipsizliğini sürdürmesi, diğer takımlar için umut kırıcı bir başka faktördü. Zira insanlarda "başlarına kim gelirse gelsin hep şampiyon oluyorlar" algısı da oluşmaktaydı. Heynckes'in ikinci kez emekli olmasını takiben takımın eski futbolcularından Niko Kovac'ın yeni teknik direktör olarak belirlenmesi sonrasında da açıkçası Kovac'ın bu görevin altından kalkıp kalkamayacağı pek fazla sorgulanmamıştı. Kısacası Bayern'in mutlak hâkimiyetini konu alan filmin nerede kopacağı bir türlü kestirilemiyordu. Çoğu kişiye göre Bayern'in bir zamanlar Rosenborg'un Norveç'te ve yakın dönem içerisinde Dinamo Zagreb'in Hırvatistan'da yaptığı gibi 10 küsur senelik bir şampiyonluk serisine imza atıp rakiplerini hepten sindirmesi işten bile değildi. Ancak içinde bulunduğumuz 2018-19 sezonunun geride kalan üçte birlik süresi gösterdi ki, o filmin kopması belki de tahmin edilenden çok daha kısa süre içerisinde gerçekleşecek.

Kovac'ın durumu soru işareti

Bavyera ekibinin yeni teknik direktörü Niko Kovac, Hırvat kökenli olmasına rağmen Almanya'da doğmuş ve altyapı eğitiminden profesyonel futbolculuğunun sonuna dek tüm kariyerini Almanya'da geçirmişti. Dolayısıyla ülke futbolunu son derece iyi bilen birisiydi. Ancak Kovac'ın teknik adamlık deneyiminin çok fazla olduğu söylenemezdi. 2013'ten 2015'e kadar Hırvatistan Millî Takımı'nı çalıştıran ve bu periyotta başarısız bir Dünya Kupası macerası geçiren Kovac, 2016 başlarındaysa Eintracht Frankfurt'un başına geçmiş, ilk etapta 2015-16 sezonunda takımının kümede kalmasını sağladıktan sonra takımını 2017 ve 2018'de peş peşe iki Almanya Kupası finaline taşımış ve bunların sonuncusunda da üstelik Bayern Münih'i devirerek kupaya uzanmayı başarmıştı. Öte yandan Frankfurt bu iki sezonda ligde önce 11, sonra sekizinci sıraları aldı. Dolayısıyla Kovac, geçen sezon kazanmış olduğu Almanya Kupası haricinde henüz ciddi bir başarı elde etmiş değildi; dahası Bayern'in başarıyı en çok hedeflediği uluslararası düzeyde de deneyimleri son derece sınırlı ve sıradandı.

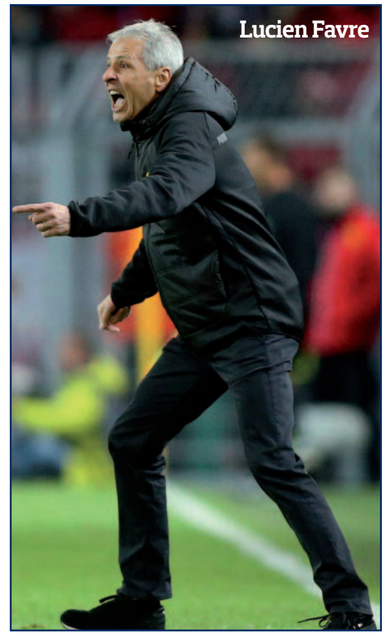
Bu tecrübe zaafına karşılık, Kovac'ın Bayern'le birlikte kendi adını da gitgide büyütmesi muhtemel görünüyordu. Takım 2018-19 sezonuna ilk olarak Almanya Süper Kupası'nda Frankfurt'u 5-0'la bozguna uğratarak başlamış, ardından da kimseyi şaşırtmayarak ligde dörtte dört yapmıştı. 25 Eylül'deki beşinci hafta maçında Allianz Arena'da Augsburg ile son dakikalarda yenilen bir gol sonucu 1-1 berabere kalınmasıysa ilk bakışta basit bir kaza olarak görülmüştü. Ne var ki bundan bir hafta sonra Bayern ligdeki ilk yenilgisini 2-0'lık skorla Hertha Berlin deplasmanında aldı. Müteakip maçtaysa daha büyük bir felâket yaşandı ve Bavyera ekibi, kendi sahasında Mönchengladbach karşısında 3-0'lık bir hezimete uğradı. Arada bir de Şampiyonlar Ligi'nde, yine iç sahada oynanan Ajax maçı berabere bitti ve Bayern, üçü kendi evinde olmak üzere üst üste dört maçta kazanamadı ki bu, son yıllarda eşine doğru dürüst rastlanabilen bir şey değildi. Daha da kötüsü, Bayern bu puanları kaybederken, Borussia Dormund ise peş peşe galibiyetlere imzasını atıyordu ve yedinci hafta sonu itibarıyla da Dortmund, Bayern'in dört puan önünde zirvedeyken,

Bayern altıncı sıraya kadar gerilemişti. Bayern daha sonra Wolfsburg ve Mainz deplasmanlarından galip ayrılınca, futbol kamuoyu yaşanmış olan o düşüşün kısa vadeli bir kriz olduğunu düşünecekti belki ama sonrasında yine Allianz Arena'da, bu kez Freiburg'a karşı son dakikada yenilen bir golle 1-1 berabere kalınıp iki puan daha kaybedilmesi, takımdaki sorunların henüz aşılmadığının bir göstergesiydi.

Yine de Bayern için bu durumu telafi etme fırsatı vardı. Ligin 11. haftasında, lider Dortmund ile deplasmanda oynayacaklardı ve bu maçı kazanmaları halinde ibreyi yeniden lehlerine çevirmeleri mümkündü. Bavyera ekibi maçta ilk golü de Robert Lewandowski ile buluyor ve devre arasına da 1-0'lık üstünlükle giriyordu. Favre'nin Dortmund'u, ikinci yarının başlarında Marco Reus'un penaltısıyla skoru eşitlese de birkaç dakika içinde Lewandowski'nin bir kez daha kendini gösterip fileleri havalandırmasıyla Bayern yine üstünlüğü ele geçirecekti. Gelgelelim Dortmund devrenin ortalarında Reus ile rakibini yeniden yakalarken birkaç dakika içinde de Paco Alcacer ile üçüncü golü bulacak ve böylece maçı da 3-2 kazanmayı başaracaktı. Bu skorla birlikte Bayern ile Dortmund arasındaki puan farkı yediye çıkıyor ve Dortmund'un, rakibinin altı yıllık şampiyonluk serisine bu sezon noktayı koyup koyamayacağı da artık ciddi biçimde tartışılır hale geliyordu.

Kasım ayındaki millî maç arasından sonra Bundesliga'da oynanan maçlarsa bu tartışmaların iyice alevlenmesine yol açıyordu. Zira Bayern, evinde, bu kez de küme düşmeme mücadelesi veren Fortuna Düsseldorf ile üstelik de bir ara 3-1'lik üstünlüğü yakalamasına karşın, yine kalesinde gördüğü bir son dakika golü neticesinde 3-3 berabere kalıyordu. Aynı gün Dortmund ise Mainz deplasmanından 2-1'lik galibiyetle dönünce Bayern, zirvenin dokuz puan gerisinde kalmış oluyordu.

Lucien Favre

Dortmund, Bayern için tehdit olabilir mi?

Bu noktada Dortmund cephesine dönülüp bakıldığındaysa, sarı-siyahlıların, Bayern'in Bundesliga'da daha önce de değinildiği üzere 23 şampiyonlukla korkunç bir hâkimiyet kurduğu son 39 yıl içerisinde, geri kalan takımlar arasında onlara en çok diş gösteren takım olduğu görülüyor. Dortmund, 1995 ve 1996 ile 2011 ve 2012'de iki kez peş peşe şampiyonluk yaşarken, bunların arasında bir de 2002'de ligi zirvede tamamladı. Söz konusu süre zarfında, Bayern'den geriye kalan 16 şampiyonluğun beşini bu şekilde Dortmund kazanırken, diğer takımlardansa ikiden fazla şampiyonluk gören olmadı. Dolayısıyla, Bayern'e çelme takacak birisi çıkacaksa, bunun için en büyük adayın Dortmund olacağını söylemek, pek de yanlış olmayacaktır.

Dortmund ayrıca Bundesliga'da 80 binin üzerinde seyirci ortalaması tutturarak yıllardır bu alanda Avrupa'nın zirvesinde yer alıyor ve bu ateşli taraftar desteği de onlar adına

ayrı bir avantaj teşkil ediyor. Son şampiyonluklarını, şu anda Liverpool'u çalıştırmakta olan Jürgen Klopp yönetiminde yaşayan Dortmund, Klopp'un 2015'te görevden ayrılması sonrasında iki yıl Thomas Tuchel tarafından yönetilmişti. Geçen sezona Peter Bosz yönetiminde giren fakat beklediğini bulamayan, sonrasındaysa sezonu Peter Stöger ile tamamlayan Dortmund, 2018-19 sezonuna girmeden evvelse takımın başına Lucien Favre'ı getirdi. İsviçreli teknik adam, Bundesliga'da daha önce Hertha Berlin ve Mönchengladbach'ı çalıştırmış, özellikle de Gladbach'ın başındayken, küme düşmeme mücadelesi içinde aldığı takımı iki sene sonra Şampiyonlar Ligi'ne taşımasıyla fazlasıyla takdir toplamıştı. Favre daha sonra görev yaptığı Fransa'nın Nice ekibinde de Şampiyonlar Ligi play-off turunu görmüştü ve Dortmund yönetimi de bu referanslar ışığında kendisine güvenmekteydi.

Nitekim Favre da içinde bulunduğumuz sezona harika bir başlangıç yaparak, kendisine duyulan bu güvene şu ana dek tam manasıyla lâyık oldu. Dortmund, ligde zirveyi ele geçirip şampiyonluğun mutlak favorisi Bayern'e de dokuz puan fark attığı gibi, 12 maçta 35 kez rakip fileleri havalandırarak maç başına neredeyse üç gollük muazzam bir ortalama da yakaladı. Bundesliga'da bir sezonda en çok gol atan takım, 1971-72 sezonunda 101 gole ulaşan Bayern Münih'ti ve Dortmund'un şu anki gol ortalaması (2.92), Bayern'in o sezonki gol ortalamasının (2.97) kıl payıyla gerisinde...

Üstelik Dortmund'un müthiş performansı, sadece Bundesliga ile de sınırlı kalmadı. Şampiyonlar Ligi'nde de E Grubu'nda Atletico Madrid, Monaco ve Club Brugge'ye rakip olan sarı-siyahlılar, dört maç sonunda topladığı dokuz puanla zirvede yer almakta ve Atletico karşısında aldıkları 4-0'lık galibiyet de sezonun en flaş galibiyetlerinden biriydi.

Genç oyunculardan gelen müthiş katkı

Dortmund, sezona girerken aslında Bayern'i tedirgin edecek, diğer takımlaraysa korku salacak türden transferler yapmamıştı. Yaklaşık bir buçuk senedir Çin'de oynamakta olan Belçikalı orta saha oyuncusu Axel Witsel, kadroya kattıkları en tanınmış isimdi. Ayrıca Werder Bremen'in Danimarkalı orta sahası Thomas Delaney de bir başka kayda değer transfer sayılırdı. Real Madrid'de kadroya giremeyen Faslı genç sağ bek Eşref Hakimi ve Barcelona'da pek forma şansı bulamayan İspanyol forvet Paco Alcacer ise takımlarından kiralanmıştı. Tabiî bu esnada takımın tecrübeli isimlerinden Sokratis Papastathopoulos, Arsenal'e, Nuri Şahin Werder Bremen'e, Andriy Yarmolenko da West Ham United'a gitmiş, Andre Schürrle ise Fulham'a kiralık olarak gönderilmişti.

Önceki sezonu 55 puanla dördüncü sırada tamamlayan takımın, böyle bir transfer dönemi sonrası ciddi biçimde seviye atlamasını beklemekse biraz hayalcilik sayılırdı. Fakat Dortmund, yeni transferlerin hepsinden azami derecede katkı aldığı gibi, belki de asıl katkıyı, zaten kadrosunda bulunan fakat çok genç oldukları için yeni yeni takıma ısındırılan yıldız adaylarından almaya başladı. 18 yaşındaki Trinidad asıllı İngiliz oyuncu Jadon Sancho, bu isimlerin başında gelirken, ligde çıktığı 11 maçta sadece 544 dakika süre almasına karşın attığı dört gol ve yaptığı altı asistle izleyenlere adeta parmak ısırttı. 20 yaşlarındaki Danimarkalı Jacob Bruun Larsen ve ABD'li Christian Pulisic, 19'luk Fransız stoper Dan Axel Zagadou ve 22 yaşındaki Suriye asıllı Alman vatandaşı Mahmoud Dahoud da takımın ortaya koyduğu tempolu, dinamik oyun anlayışında önemli pay sahibi olarak dikkat çekti. Dortmund'da en çok göz kamaştıran isimse, takım kaptanı Marco Reus oldu. Ligde, ikisi kritik Bayern maçında olmak üzere sekiz gol atıp beş de asist yapan Reus, sakatlıklarla boğuştuğu son iki yılın ardından nihayet kendisini bulmuş ve gerçek potansiyelini sahaya yansıtmış bir görüntü çiziyor. Geçen sezonun ikinci yarısında, Bayern ile Dortmund ligde karşılaştıklarında, Bayern rakibini 6-0'lık ağır bir yenilgiye uğratmıştı ve aradan sadece yedi buçuk ay geçtikten sonra Dortmund'un rakibini devirip önemli bir farkla zirveye kurulmuş olması, Bundesliga'da bu sezon bir şeylerin değişebileceğine sanki işaret ediyor. Lucien Favre'ın öğrencilerinin, form grafiklerinde ciddi bir düşüş yaşamaz veya önemli sakatlık sorunlarıyla karşılaşmazlarsa, en azından sezon sonuna dek Bayern'i rahatsız edeceklerineyse şüphe yok.

ACIBADEM SPORTS
FULYA'DA
HİZMETİNİZDE

Acıbadem Sports, Fitness Club ve FIFA akreditasyonuna sahip
Sporcu Sağlığı Merkezi'ni aynı çatı altında birleştirerek fark yaratıyor.
Acıbadem Sports basketboldan futbola, yogadan pilatese,
sporu sağlıkla yapmak isteyen herkese yeni bir yaşam tarzı sunuyor.
Acıbadem'in sportif yüzü Acıbadem Sports hizmetinizde...

ACIBADEM SPORTS / FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE

Onur Erdem

Son dakika sürprizlerimiz

Türk futbolunda son dakika golleri söz konusu olduğunda kuşkusuz ilk akla gelen, Millî Takımımızın EURO 2008'de peş peşe gerçekleştirdiği mucizeler oluyor. Tabiî kritik goller sadece o kadarıyla da sınırlı değil. Bu alanda lig şampiyonlarının ve kümede kalma mücadelesi verenlerin kaderlerini belirleyen son dakika golleri de mevcut.

20 Mehmet Özdilek (16 Kasım 1991, Fenerbahçe - Beşiktaş)

Beşiktaş, 1990 ve 1991'de peş peşe iki şampiyonluk yaşadıktan sonra 1991-92 sezonuna da ligin favorisi olarak başlamıştı. Ligde dokuz hafta geride kaldığında da siyah-beyazlılar 25 puanla zirvedeydi ve onları, bir puan geriden Fenerbahçe takip etmekteydi. İki ezeli rakip, ligin 10. haftasında Kadıköy'de karşı karşıya geldiklerinde maçın hemen başlarında Mehmet Özdilek, Beşiktaş'ı 1-0 öne geçirmiş, yaklaşık yarım saat sonraysa Fenerbahçe, Aykut Kocaman ile skora dengeyi getirmişti. 1-1 sona eren ilk yarının ardından ikinci yarının başlarında Aykut, kendisinin ve takımının ikinci golünü atarak skoru sarı-lacivertliler lehine 2-1'e getiriyor ve maçın son anlarına kadar da bu skorla geliniyordu. Fenerbahçe, maçı kazansa ligde zirveyi ele geçireceği gibi, o dönemde şansının hiç tutmadığı ve son 19 maçta sadece iki kez yenebildiği rakibine karşı da bir bakıma şeytanın bacağını kırmış olacaktı. Ancak mücadelede son dakikaya girilirken, sol çaprazdan ceza alanına giren Şifo Mehmet, açısı dar olmasına rağmen topu kaleye gönderiyor, çizgi civarında Semih Yuvakuran bu topu uzaklaştırmaya çalışsa da yardımcı hakem Çetin Oytuner'in topun çizgiyi geçtiğini işaret etmesiyle hakem Ahmet Çakar golü veriyordu. Böylece karşılaşma 2-2'lik eşitlikle sona erdi ve Beşiktaş, ezeli rakibine bir kez daha yenilmediği gibi, ligin zirvesindeki yerini de korumuş oldu.

19 Sergen Yalçın (14 Eylül 1996, Fenerbahçe - Beşiktaş)

Fenerbahçe, 1995-96 sezonunda şampiyonluğa ulaşmasının ardından 1996-97 sezonuna da iyi başlamış ve henüz dördüncü haftada, Galatasaray'ı deplasmanda 4-0 yenerek bir kez daha iddiasını ortaya koymuştu. Sarı-lacivertliler, bundan sadece bir hafta sonra da bu kez evinde Beşiktaş'ı ağırlıyordu. Dört maçta dokuz puanı olan Fenerbahçe'ye karşıysa Beşiktaş'ın beş puanı bulunmaktaydı ve bu derbide yaşanacak bir puan kaybı, siyah-beyazlıları iyice zora sokacağa benziyordu. Maçta iki taraf da etkili bir oyun ortaya koyamazken, yakalanan sayılı fırsat da değerlendirilememiş ve 90. dakikaya da golsüz eşitlikle girilmişti. O dakikada gelişen Beşiktaş atağında yarım yuvarlak civarında kazanılan bir serbest atış sonrasındaysa işin rengi değişecekti. Topun başına gelen Sergen Yalçın, sihirli sol ayağıyla topu barajın üzerinden sağ üst köşeye gönderiyor ve Rüştü Reçber'in uzanmasına karşılık fileleri havalandırarak derbiyi Beşiktaş'a 1-0 kazandıran gole imzasını atıyordu.

18 Olcay Şahan (3 Mart 2013, Beşiktaş - Fenerbahçe)

Türk futbolunun birbirinden değerli birçok hatırasına ev sahipliği yapan İnönü Stadyumu'nda, tarihi yapının yıkımından önce oynanan son derbide Beşiktaş, Fenerbahçe'yi ağırlıyordu. Ligin 24. haftasına denk gelen karşılaşma öncesinde lider Galatasaray'ın maç fazlasıyla 47 puanı varken, Fenerbahçe 40, Beşiktaş ise 39 puana sahipti. Yani maçı kaybeden taraf, şampiyonluk yarışında havlu atma noktasına gelecekti. Fenerbahçe, Moussa Sow'la 1-0 öne geçtiyse de Beşiktaş, Dirk Kuyt'ın kendi ağlarını havalandırmasıyla beraberliği yakalamış, ikinci yarının ortalarına doğru da eski bir Fenerbahçeli Mamadou Niang'dan gelen golle 2-1 öne geçmişti. Fenerbahçe her ne kadar bitime iki dakika kala Sow'la skoru bir kez daha eşitlese de duraklama dakikalarında gelişen Beşiktaş atağında Niang'ın ara pasında sarı-lacivertli savunmanın arkasına sarkan Olcay Şahan, topu Volkan Demirel'in altından filelerle buluşturacak ve siyah-beyazlılar, bu golle birlikte İnönü Stadı'na 3-2'lik derbi galibiyetiyle veda edecekti.

17 Uche Okechukwu (11 Aralık 1993, Beşiktaş - Fenerbahçe)

Listede şu ana dek görüldüğü gibi, Türk futbolundaki son dakika gollerinin önemli bir kısmı Fenerbahçe-Beşiktaş derbilerinde atılmış. Ancak bunların hepsinin siyah-beyazlılardan geldiği de zannedilmesin. Fenerbahçe'nin de ezeli rakibi karşısında unutulmaz son dakika golleriyle elde ettiği galibiyetler var. Bunlardan biri de 1993-94 sezonunda, ilk yarının sondan bir önceki maçında iki ezeli rakibi karşı karşıya getiren maçta yaşanmıştı. Karşılaşma öncesinde Fenerbahçe, Beşiktaş'a karşı rekabette belki de en sorunlu dönemini yaşamaktaydı. Son altı yılda oynanan 26 maçta rakiplerini iki kez yenebilmişlerdi. Son 12 maçtaysa galibiyetleri yoktu. Mücadelede de ilk gol, ilk yarı bitmek üzereyken Osvaldo Nartallo ile Beşiktaş'tan gelmişti. Ancak Fenerbahçe ikinci yarının hemen başlarında İlker Yağcıoğlu ile skora dengeyi getirmeyi başarmıştı. 90 dakikalık süre dolduğunda 1-1'lik eşitlik bozulmamıştı. Fenerbahçe'nin yine şeytanın bacağını kıramadığının düşünüldüğü o esnadaysa Emre Aşık'ın sağ kanattan içeri çevirdiği topa Uche, penaltı noktası üzerinde bekletmeden çok sert vuruyor ve kaleci Zafer Öğer'i çaresiz bırakarak Fenerbahçe'ye, hasret duyduğu derbi galibiyetini getiren isim oluyordu.

16 Orhan Kaynak (1 Kasım 1994, Aston Villa - Trabzonspor)

1994-95 sezonunda ülkemizi UEFA Kupası'nda temsil eden Trabzonspor, ikinci turda İngiltere'nin köklü kulüplerinden Aston Villa ile eşleşmişti. Avni Aker'deki ilk maçı Trabzonspor, Orhan Kaynak'ın golüyle 1-0 kazanmıştı. Villa Park'taki rövanştaysa İngilizler, ilk dakikadan itibaren büyük bir baskı kursa da Trabzonspor direniyordu. 75. dakikada kadar golsüz eşitlikle gelindiyse de bu dakikada Ogün Temizkanoğlu, kaleye girmekte olan bir topu elle çıkartınca kırmızı kartla oyun dışında kalıyor, kazanılan penaltıdaysa Steve Staunton'ın şutunu kaleci Viktor Grişko çelse de sonrasında Dalian Atkinson son vuruşu yapıp, Villa'yı 1-0 öne geçiriyordu. Kalan süre de Aston Villa'nın yoğun baskısı altında geçmekteydi. Ancak 90 dakika tamamlandığında da 1-0'lık skor değişmemişti ve görünüşe göre yarım saatlik uzatmalara gidilecekti. Lâkin 90+2'de Trabzonspor'un kullandığı bir köşe atışı sonrasında Kahaber Kaçarava'nın altı pas üzerine çevirdiği topa Orhan Kaynak çok sert vuruyor ve topun üst köşeye takılmasıyla da Trabzonspor tur vizesini alıyordu. Santranın hemen ardından Aston Villa, Uho Ehiogu ile bir gol daha bulduysa da bu sadece maçın skorunu belirliyor ve Trabzonspor, maçı 2-1 kaybetmesine karşın turu geçen taraf oluyordu.

15 Gheorghe Hagi (30 Eylül 1998, Galatasaray - A. Bilbao)

Galatasaray, 1998-99 sezonunda Şampiyonlar Ligi'ndeki ilk maçında, Torino deplasmanında Juventus'la 2-2 berabere kalarak çok önemli bir başlangıca imza atmıştı. Bunun devamının getirilmesi açısından da İstanbul'da Athletic Bilbao ile oynanacak maç son derece kritikti. Sarı-kırmızılılar, karşılaşmanın 15. dakikasında Okan Buruk'tan gelen golle 1-0'lık üstünlüğü yakalasa da sadece bir dakika sonrasında Ismael Urzaiz skora tekrar denge gelmesini sağlamıştı. Bundan sonra, maçın sonlarına kadar Galatasaray galibiyet golünü bulabilmek adına daha çok çabalayan taraf olduysa da Bask ekibi savunmada fazla açık vermemiş ve duraklama dakikalarına da 1-1'lik eşitlikle girilmişti. Maç saati 90+2'yi gösterdiği esnadaysa Gheorghe Hagi, Tugay Kerimoğlu ile girdiği verkaçın ardından rakip ceza alanının sol köşesine geliyor, yakın direğe doğru çok falsolu ve sert bir şut göndererek Bilbao kalecisi Imanol Etxeberria'yı gafil avlamayı başarıyordu. Galatasaray bu harikulade golle mücadeleyi 2-1 kazanarak hanesine üç puanı yazdıracaktı.

14 Tuncay Şanlı (18 Eylül 2005, Beşiktaş - Fenerbahçe)

Beşiktaş ile Fenerbahçe arasındaki ezeli rekabette neticenin son dakikada belirlendiği bir başka maç, 2005-2006 sezonunun ilk yarısında yaşanıyordu. Son iki sezonun şampiyonu Fenerbahçe, İnönü Stadı'ndaki mücadeleye iyi başlarken 18. dakikada Nicolas Anelka'nın attığı golle skor üstünlüğünü de ele geçirmişti. Sarı-lacivertliler, ikinci yarıdaysa Marcio Nobre ile bir penaltı atışından yararlanamayarak maçı koparma şansını tepmişti. Beşiktaş'ın beraberlik golünü bulma çabalarıysa 90+1'de Kleberson'un yaklaşık 30 metreden attığı çok güzel bir frikik golüyle meyvesini verecekti. Bu golle birlikte artık maçın da 1-1 sona ereceği neredeyse belli olmuştu. Fakat maçtaki son atakta Tuncay Şanlı, Nobre ile bir verkaça girmesinin ardından rakip on sekiz içinde topu önünde buluyor ve bitirici vuruşu yaparak maçı Fenerbahçe'nin 2-1 kazandığını ilân eden golü kaydediyordu.

13 Koray Avcı (17 Nisan 2005, Fenerbahçe - Beşiktaş)

Futbol tarihimizden en unutulmaz derbilerinden birinde de neticeyi son dakika golü belirlemişti ve söz konusu maç da artık tahmin edebileceğiniz gibi, yine Fenerbahçe ile Beşiktaş arasındaydı. 2004-2005 sezonunun ikinci yarısında, Kadıköy'de oynanan maç öncesinde Fenerbahçe, bir maç eksiğine rağmen dört puan farkla liderdi. Beşiktaş ise rakibinin 16 puan gerisinde, şampiyonluk iddiasını yitirmiş durumdaydı ve karşılaşmanın favorisi olarak da Fenerbahçe görülüyordu. Nitekim sarı-lacivertliler maça da hızlı başlamış ve Beşiktaş kalesini ablukaya almıştı. Ancak bu ataklardan bir sonuç çıkmadığı gibi, 26. dakikada gelişen Beşiktaş atağında Tümer Metin topu filelere göndererek siyah-beyazlıları 1-0 öne geçirmişti. Sonrasında Fenerbahçe yakalayacak, Beşiktaş atacaktı. Sırasıyla Fenerbahçe'den Luciano, Beşiktaş'tan John Carew, Fenerbahçe'den Alex, Beşiktaş'tan İbrahim Akın'ın golleriyle skor 3-2'ye gelmişti. 80. dakikada Oscar Cordoba'nın penaltı yaptırıp oyundan atılması, kaleye Daniel Pancu'nun geçmesi ve Alex'in de penaltıyı gole çevirmesiyle skor 3-3'e gelmiş ve maç iyice enteresan bir hal almıştı. Bu muazzam gol düellosuna noktayı koyan isimse dakikalar 90+2'yi gösterirken Koray Avcı oluyordu. Koray'ın ceza sahası dışından gönderdiği sert şut alt köşeden filelere takılıyor ve böylece Beşiktaş, 4-3'lük tarihi bir derbi zaferi elde ediyordu.

12 Sabri Sarıoğlu (26 Şubat 2009, Galatasaray - Bordeaux)

Galatasaray, 2008-2009 sezonunda, UEFA Kupası üçüncü turunda, Fransa'nın Bordeaux ekibiyle eşleşmişti. Bordeuax'daki ilk maçın golsüz eşitlikle sonuçlanmasının ardından, Ali Sami Yen'deki rövanşa gelindiğinde, sarı-kırmızılılara turu geçebilmesi için mutlaka galibiyet gerekmekteydi. Ancak henüz ilk dakikada David Bellion'dan gelen gol, keyifleri kaçırmıştı. Galatasaray buna rağmen rakip üzerinde baskıyı arttıracak ve ilk yarının sonlarında Arda Turan ile Harry Kewell'dan gelen peş peşe gollerle de devre arasına 2-1'lik üstünlükle girecekti. Sarı-kırmızılılar, ikinci yarının ortalarında Arda Turan ile bir gol daha bulduğundaysa iyice rahatlayacaktı. Ancak sadece 10 dakika içerisinde Marouane Chamakh ve Fernando Cavenaghi konuk ekip adına fileleri havalandırınca skor 3-3'e gelecek ve tansiyon bir anda zirveye çıkacaktı. Maçın son dakikasına girildiği esnadaysa Sabri Sarıoğlu, yarım yuvarlağın biraz gerisinden sert bir şutla Bordeaux kalesini yoklayacak, topun sol alt köşeden ağlara takılmasıyla da Galatasaray maçı 4-3 kazanarak adını bir üst tura yazdıran taraf olacaktı.

11 Andre Santos (16 Nisan 2011, Fenerbahçe - Gaziantepspor)

Fenerbahçe ile Trabzonspor arasında, 2010-2011 sezonunda yaşanan kıyasıya şampiyonluk yarışında sarı-lacivertliler, bordo-mavilileri iki puan geriden takip etmekteydi. Fenerbahçe, 23. haftaya averajla zirveyi ele geçirdiyse de 27. haftada evinde Bursaspor'la golsüz berabere kalınca liderlik yeniden Trabzonspor'a geçmişti. Dolayısıyla sarı-lacivertlilerin artık yarışta puan kaybetme lüksü yoktu. Ancak sezonun 29. haftasında Kadıköy'de oynanan Gaziantepspor maçı, az kalsın Fenerbahçe'nin havlu atmasına sahne olacaktı. Ligin dişli takımları arasında yer alan ve o sezonu da dördüncü sırada tamamlayacak olan Gaziantepspor, Fenerbahçe'ye karşı kale önüne adeta duvar örmüş ve 90 dakikalık süre de golsüz eşitlikle geride kalmıştı. Duraklamalarda da dördüncü dakikaya girilmişti ki Antep ceza sahası dışında topla buluşan Miroslav Stoch, son bir umutla kaleyi yokladı. Stoch'un şutu direkten döndüyse de seken top Andre Santos'un önüne gelecek ve Brezilyalı oyuncu da yakın mesafeden fileleri havalandırarak Fenerbahçe'ye şampiyonluk yolunu açacak olan 1-0'lık galibiyetin kahramanı olacaktı.

10 Ozan İpek (22 Şubat 2010, Fenerbahçe - Bursaspor)

2009-2010 sezonunun 22. haftasında Fenerbahçe, Bursaspor'u konuk ediyordu. Karşılaşma öncesinde sarı-lacivertliler bir maç eksiğiyle zirvedeki Galatasaray'ın iki puan gerisindeydi. Yani bu maçı kazanmaları halinde haftayı lider kapatacaklardı. Öte yandan Bursaspor da Fenerbahçe'yi iki puan geriden takip ediyordu ve onlar da alacakları üç puanla rakiplerinin önüne geçip, şampiyonluk yolunda iyice iddialı bir konuma gelebilecekti. Mücadeleye Fenerbahçe hızlı başlamış, henüz 20. dakika geride kalmışken, Alex ve Andre Santos'un golleriyle 2-0'lık üstünlüğü yakalamıştı. Birkaç dakika sonraysa Bursaspor, Pablo Batalla ile farkı bire indiriyor ve ardından da maç uzun süre 2-1'lik skora kilitlenip kalıyordu. Bu kilidi açansa, 83. dakikada ceza sahası içinde kazanılan bir endirekt serbest vuruş sonrasında topu filelere gönderen Ozan İpek oluyordu. Fenerbahçe, skorun 2-2'ye gelmesi sonrasında biraz şuursuzca rakibinin üstüne gitmeye başlayınca da bunun bedelini ödeyecek ve duraklama dakikalarında gelişen Bursaspor kontratağında Ozan İpek topu bir kez daha ağlara yollayarak Bursaspor'un 3-2'lik galibiyetinin baş mimarı olacaktı. Yeşil-beyazlılar, sezon sonunda Fenerbahçe'yi bir puan farkla geride bırakıp tarihlerinin ilk şampiyonluğunu elde ettiklerindeyse kuşkusuz bu maçın önemi çok daha net bir biçimde ortaya çıkacaktı.

9 Zeki Önatlı (11 Nisan 1992, Beşiktaş - Fenerbahçe)

Beşiktaş, 1990 ve 1991'de elde ettiği şampiyonlukların ardından, 1991-92 sezonunda da üst üste üçüncü zafer yolunda ilerlemekteydi. Siyah-beyazlılar, o sezon Fenerbahçe ile kora kor bir şampiyonluk yarışı içindeydi ve bitime altı hafta kala da iki ekip, İnönü Stadı'nda kozlarını paylaşacaktı. Maç öncesinde Beşiktaş 60 puanla liderdi. Fenerbahçe ise bir maç eksiğiyle dört puan geriden siyah-beyazlıları takip ediyordu. Beşiktaş o noktaya kadar namağlup gelmişti belki ama sonraki beş haftada Trabzonspor ve Galatasaray'la da zorlu maçlar yapacakları düşünüldüğünde bu derbide galibiyet dışında herhangi bir sonucun siyah-beyazlıların pek işine yarayacağı söylenemezdi. Fenerbahçe de belli ki planlarını bu karşılaşmadan sonra kayıpsız giderek, Beşiktaş'ın o süre zarfında bir kez takılması üzerine kurmuştu. Sarı-lacivertliler, karşılaşma boyunca rakiplerine fazla fırsat vermeyerek bu amaçlarına da ulaşmak üzereydi. Ancak 89. dakikada Mehmet Özdilek orta sahadan aldığı topla ceza sahasına doğru müthiş bir driplingle ilerliyor, ardından pasını aktardığı Zeki Önatlı da on sekiz üzerinden şutunu çekerek topu ağlara gönderiyordu. Beşiktaş bu golle maçı 1-0 kazanıyor ve üst üste üçüncü şampiyonluk yolunda da müthiş bir avantaj elde ediyordu.

8 Adnan Baytar (15 Mayıs 1994, Karabükspor - Zeytinburnuspor)

Karabükspor, tarihinde ilk kez 1993-94 sezonunda, o zamanki adıyla Birinci Lig'de mücadele etme hakkı elde etmişti. Ancak mavi-kırmızılı takım, ilk sezonuna hiç de iyi başlayamamıştı ve 30 haftalık ligin ilk 16 haftasında sadece yedi puan toplayarak son sıraya demir atmıştı. Fakat sonrasında Karabükspor müthiş bir direnç göstermeye başlayacak ve kendisine düştü gözüyle bakanları utandıracak noktaya gelecekti. 13 maçta 21 puan toplayan mavi-kırmızılılar, son haftaya düşme hattının bir puan ötesinde girmekteydi. Tesadüfe bakın ki Karabükspor son haftada, bir puan gerisindeki Zeytinburnuspor'u konuk edecekti. Karabük'ün bu maçı kazanması halinde kümede kalması kesindi. Ne var ki ev sahibi ekip maça tutuk başlamış ve ilk yarıyı da Kemal Yıldırım'dan yediği golle 1-0 yenik kapatmıştı. Karabük'ün beklediği golse bitime 15 dakika kala Hasan Şermet'ten gelecekti. Maçın böyle bitmesi halinde Zeytinburnuspor'un yanı sıra Karşıyaka ve Sarıyer küme düşüyor, Karabük ise ligde kalıyordu. Gelgelelim son dakikada Kemal Yıldırım'ın orta sahadan rakip ceza sahasına doğru doldurduğu topa Adnan Baytar (Trabzonspor ve Galatasaray'dan hatırladığımız Engin Baytar'ın babası) kafayı vuruyor ve fileleri havalandırarak Zeytinburnuspor'u ligde tutuyordu. Karabükspor'un haftalardır ortaya koyduğu müthiş çabaysa bir anda sonuçsuz kalmış ve mavi-kırmızılılar, İkinci Lig'in yolunu tutmak zorunda kalmıştı.

7 Sergen Yalçın (25 Mayıs 2003, Beşiktaş - Galatasaray)

Ligimizde 2002-2003 sezonunda şampiyonluk yarışı Beşiktaş'la Galatasaray arasında geçmekteydi. Son iki haftaya girilmek üzereyken de siyah-beyazlılar, sarı-kırmızılıların beş puan önünde yer alıyordu ve iki ezeli rakibin sondan bir önceki hafta İnönü Stadı'nda oynayacakları maç da şampiyonluk düğümünü çözebilecek nitelikteydi. Maçta Galatasaray'ın mutlak galibiyete ihtiyacı vardı. Zira aksi bir sonuçta, Beşiktaş son hafta öncesinde şampiyonluğu garantileyecekti. Siyah-beyazlılar, bunun da bilinciyle, o sezon ortaya koydukları sağlam savunma anlayışından bu maçta da taviz vermiyorlardı ve Galatasaray'ın çabası da yeterli olmayınca, mücadelenin sonuna dek 'gol' sesi çıkmıyordu. Ancak son dakikaya girilirken gelişen Beşiktaş kontratağında Sergen Yalçın, topu sağındaki Tümer Metin'e aktarıyor, ardından da Tümer'in yerden arka direğe doğru kestiği topa yetişip son dokunuşu yaparak fileleri havalandırıyordu. Maçı anlatan spiker Ercan Taner'in o esnada sarf ettiği sözlerse, golün anlamını özetler nitelikteydi: "Sergen attı, şampiyonluk geldi!"

6 Selçuk İnan (13 Ekim 2015, Türkiye - İzlanda)

EURO 2016 elemelerinde Millî Takımımız, İzlanda ve Çek Cumhuriyeti'nin gerisinde kalmıştı ve bu iki ekip, son maçlar öncesinde turnuvaya gitmeyi garantilemişti. Yine de millîlerimizin önünde, play-off oynamadan finallere gidebilmek için son bir şans vardı, o da en iyi üçüncü olabilmekti. Bunun içinse son maçımızda İzlanda'yı ne olursa olsun yenmemiz lâzımdı. Fakat iş bununla da bitmiyordu. En iyi üçüncülerin hesaplanmasında grup sonuncusundan alınan puanlar sayılmadığından, altı puan aldığımız Kazakistan'ın da dört puan aldığımız Letonya'yı yenip son sıraya itmesi gerekmekteydi. Düğümün çözüleceği maçlara gelindiğinde, iki tarafta da uzun süre golsüz eşitlik devam ediyor, sessizliği bozan ilk takımsa, ikinci yarının ortalarına gelindiğinde bulduğu golle Kazakistan oluyordu. Hesabın bir tarafı tamamdı, artık millîlerimizin de üzerlerine düşeni yapması gerekmekteydi. Konya'daki maçın son dakikasına gelinmek üzereydi ki, ceza yayının hafif sol çaprazından kazanılan bir serbest vuruşta Selçuk İnan topun başına geldi ve barajın üzerinden çok güzel bir kesme vuruş yaparak finallerin müjdecisi olan gole imzasını attı. Zorlu mücadeleden 1-0 galip ayrılan Millî Takımımız, 2016 Avrupa Şampiyonası'ndaki yerini almıştı.

5 Arda Turan (11 Haziran 2008, Türkiye - İsviçre)

Millî Takımımız, EURO 2008'e iyi bir başlangıç yapamamış ve ilk maçında Portekiz'e 2-0 mağlup olmuştu. Ay-yıldızlılar, ikinci maçlarında da turnuvaya mağlubiyetle başlayan bir diğer takım olan İsviçre ile karşı karşıya gelecekti ve bu mücadelede puan kaybı halinde erkenden eve dönmek söz konusuydu. Kuvvetli bir sağanak yağış altında oynanan maçta İsviçre, Hakan Yakın'ın golüyle ilk yarıyı 1-0 önde kapatırken, millîlerimiz 57. dakikada Semih Şentürk'le cevap vermiş ve skor 1-1'e gelmişti. Maçın kalan bölümü karşılıklı ataklara sahne olsa da 90 dakika dolduğunda tabelada hâlâ 1-1'lik eşitlik vardı. 90+2'ye gelindiğindeyse orta alanda Tuncay Şanlı'dan aldığı pasla sağ çaprazdan İsviçre ceza sahasına doğru sokulan Arda Turan, yarım yuvarlağın kenarından çektiği sert şutla topu ağlara gönderiyor ve bu golle ay-yıldızlılar maçı 2-1 kazanarak umutlarını son maça taşımayı başarıyordu.

4 Hasan Kabze (7 Mayıs 2006, Beşiktaş - Galatasaray)

Süper Lig'de 2005-2006 sezonunda Fenerbahçe ile Galatasaray son haftalara puan puana girmişti. 33. hafta öncesinde iki takım da 77 puandaydı ve Fenerbahçe evinde Erciyesspor'u konuk ederken, Galatasaray da İnönü Stadı'nda Beşiktaş'la bir derbi mücadelesine çıkacaktı. Fenerbahçe ve Beşiktaş'ın bu maçları kazanması halinde sarı-lacivertliler, ikili averajda da Galatasaray'a üstün oldukları için, bir hafta kala şampiyonluklarını ilân edecekti. Aynı anda başlayan maçlarda Fenerbahçe, iddiasız rakibi karşısında fazla zorlanmazken, Beşiktaş ise ikinci yarının başlarında Tümer Metin'den gelen golle 1-0'lık üstünlüğü yakalamıştı. 64. dakikaya gelindiğindeyse, üç dakika önce Necati Ateş'in yerine oyuna girmiş olan Hasan Kabze, skora dengeyi getirmişti. Maçın böyle bitmesi durumundaysa son haftada Fenerbahçe'ye Denizli deplasmanında bir beraberlik yetecekti. Galatasaray adına süre tükenmiş ve artık duraklamaların da sonuna gelinmişti. Beşiktaş kalecisi Oscar Cordoba'nın kullandığı degaj sonrasında Galatasaraylılar topu kapıp çabuk oynuyor, on sekizin biraz gerisindeki Hasan Kabze de gelişine voleyi vurarak Cordoba'yı mağlup ediyordu. Galatasaray bu golle maçı 2-1 kazanarak şansını son maça taşıyacak ve bir hafta sonra Fenerbahçe'nin Denizli deplasmanında puan kaybetmesiyle de şampiyonluğa ulaşacaktı.

3 Ümit Davala (3 Kasım 1999, Galatasaray - Milan)

Galatasaray'ın UEFA Kupası zaferine giden yolda en önemli kilometre taşlarından biri, o sezonun ilk yarısında, Şampiyonlar Ligi ilk tur grup aşamasında oynanan Milan maçıydı. İki ekip, grubun son maçında Ali Sami Yen Stadı'nda karşılaşacaktı ve mücadele öncesinde grupta Chelsea ile Hertha Berlin'in sekizer, Milan'ın altı, Galatasaray'ınsa dört puanı bulunuyordu. Sarı-kırmızılılar, üst tur şansını kaçırmış olsa da Milan'ı yenmeleri halinde üçüncü olup yollarına UEFA Kupası'nda devam etme şansına sahiplerdi. Tabiî Milan da kazanması durumunda, Chelsea-Hertha maçı berabere bitmediği müddetçe, üst tura kalacaktı ve bu da tansiyonu bir hayli arttırıyordu. Karşılaşmada gol perdesini 20. dakikada George Weah açmış ve Milan 1-0 öne geçmişti. Yedi dakika sonra Capone, Galatasaray'a beraberliği getirse de ikinci yarının başlarında Federico Giunti, İtalyan ekibini bir kez daha üstünlüğe taşımıştı. Uzun süre 2-1 Milan üstünlüğüyle devam eden mücadelenin 87. dakikasında Galatasaray 2-2'yi yakalayıp son bir umut bulmuştu. Maçın son dakikasına gelindiğinde de sarı-kırmızılı takım bir penaltı kazanıyor, atışı kullanan Ümit Davala topu filelerle buluşturarak Galatasaray'ın maçı 3-2 kazandığını ve yoluna UEFA Kupası'nda devam edeceğini ilân ediyordu.

2 Nihat Kahveci (15 Haziran 2008, Türkiye - Çek Cumhuriyeti)

EURO 2008'de, Millî Takımımız ilk tur gruplarındaki ilk iki maçını üç puanla geride bırakırken bu karşılaşmalarda üç gol atıp, iki gol yemişti. İşin ilginci, millîlerimizin gruptaki son maçtaki rakibi olan Çek Cumhuriyeti'nin de bu alandaki istatistikleri aynıydı ve kurallar gereği, iki ekip arasındaki maç berabere biterse, çeyrek finale kalacak tarafı belirlemek için penaltı vuruşlarına geçilecekti. Dolayısıyla doğal bir play-off halini alan maçta Çekler oyuna daha etkili başlarken, ilk yarıyı Jan Koller'in golüyle 1-0 önde kapatmış, ikinci yarının ortalarına doğru da Jaroslav Plasil'le farkı ikiye çıkartmıştı. Ay-yıldızlılar, bu zor duruma karşı ilk reaksiyonu 75. dakikada Arda Turan'ın attığı golle gösterirken, bitime üç dakika kala Çeklerin ünlü kalecisi Petr Cech'in akıl almaz bir biçimde tuttuğu topu elinden kaçırmasını fırsatçı Nihat Kahveci affetmemiş ve skor 2-2'ye gelmişti. Bu golden sonra birçok futbolseverin kafasında, ilk kez bir grup maçının sonunda penaltı atışları izleyeceklerine dair bir intiba oluşmuştu belki ama millîlerimiz buna da müsaade etmeyecekti. Son dakikaya girilirken Hamit Altıntop'un pasında Çek savunmasının arkasına sarkan Nihat, on sekiz üzerinden harika bir plaseyle topu filelere gönderiyor ve Türkiye, eşine az rastlanır bir geri dönüş hikâyesine imzasını atarak maçı 3-2 kazanıyor ve çeyrek finaldeki yerini alıyordu.

1 Semih Şentürk (20 Haziran 2008, Türkiye - Hırvatistan)

Millî Takımımızın EURO 2008 ilk tur gruplarının son maçında Çek Cumhuriyeti karşısında gerçekleştirdiği geri dönüş, çoğu kişiye göre o ana dek Türk futbolunda görülmüş en büyük geri dönüştü belki de. Ancak ay-yıldızlı futbolcularımız, yüksek tansiyonu sevdiklerini gösterircesine, bu kadarıyla da yetinmeyecekti. Turnuvada bir sonraki maçımız, çeyrek finalde Hırvatistan'a karşıydı. İki ekibin hayli kora kor bir mücadele ortaya koyduğu maçta 90 dakikada 'gol' sesi çıkmayınca uzatmalara geçilmişti. Bu bölümde de oyunun gidişatında pek bir değişiklik yoktu ve yarı finalistin penaltılarla belirlenmesi artık kaçınılmaz olarak görülüyordu. Derken, 119. dakikada gelişen Hırvatistan atağında Luka Modric kale çizgisine iniyor ve Rüştü Reçber'in çıkışından da faydalanarak topu altı pas üzerindeki Ivan Klasnic'e ortalıyordu. Klasnic de kafayla topu boş kaleye göndermiş ve bir bakıma Hırvatistan'ın yarı finale çıkışını ilân etmişti. Herkesin düşündüğü buydu belki ama millilerimiz son düdük çalmadan pes etmeyeceklerini daha evvel de ispatlamıştı. Nitekim 120+1 oynanırken ayağımıza gelen son fırsatta Rüştü Reçber topu Hırvatistan ceza sahasına doğru gönderiyor, o noktada da Emre Aşık'ın kafayla indirdiği topa Semih Şentürk gelişine harika bir vole vurarak fileleri havalandırıyordu. Bu son saniye golüyle uzatmalar da 1-1'lik eşitlikle sonuçlanınca iş penaltılara kalacak, orada da ay-yıldızlılar rakiplerine 3-1'lik üstünlük sağlayarak yarı finale yükselmeyi başaracaktı.

Futbol adanmışlık ister

Fenerbahçe altyapısında başlayan futbol kariyerini iki yıl Portekiz'in Sporting Lizbon kulübünde demleyip bu sezon Aytemiz Alanyaspor formasıyla Süper Lig izleyicilerinin karşısına çıktı. Fizik kapasitesi, mücadele gücü, iki ayağını da kullanabilme özellikleriyle sivrilen başarılı stoper, 20 yaşında A Millî Takım formasıyla tanıştı. Yaptığı çıkışı Portekiz'de geçirdiği iki yıla bağlayan genç oyuncu, "Üst seviyede futbol oynamak için hayatınızı futbola adamanız gerekiyor" diyor ve Avrupa'da yarım bıraktığı işi sürdüreceğini söylüyor.

Ege Ersöz

Bu sezon Aytemiz Alanyaspor'da gösterdiğin başarılı performans sayesinde dikkatleri üzerine topladın ve bir futbolcunun en büyük hedeflerinden biri olan A Millî Takım'a seçildin. U17'den bu yana ay-yıldızlı formayı istikrarlı bir şekilde giyiyorsun. Bu vesileyle bize kendini tanıtıp meşin yuvarlakla tanışma hikâyeni anlatır mısın?

Kocaeli'nin Karamürsel ilçesinde doğdum. 9-10 yaşlarındayken Karamürsel'de belediyenin spor okullarına kayıt olmayı düşünmüştüm. O günü çok iyi hatırlıyorum. Komşumuzun oğlu sağ olsun spor okullarında futbol oynuyordu ve

> **U13'ten U21'e kadar Fenerbahçe altyapısında oynadım. Pereira döneminde A takımla antrenmanlara çıkıyordum. Çok değişik bir deneyimdi benim için. Ama bir sonraki sezon ayağıma gelen şansı kullanarak yurt dışına gitmeyi tercih ettim. Bunun faydasını kısa sürede gördüm ve bu süreçte kendime çok şey kattım.**

> **Portekiz'de A takıma genç takımlardan oyuncu çıkarmak bir gelenek haline gelmiş. Bir oyuncu kazanıldığında insanların yaşadığı mutluluğu hissedebiliyorsunuz. Sporting'de antrenmanları A takımla yan yana yapıyorduk. Orada oynayan çocuklar A takımı kendilerine çok uzak görmüyor ve oraya yükselmenin hayalini kolayca kurabiliyor.**

benim kaydıma çok yardımcı olmuştu. Bu sırada annem ve babam çalıştıkları için iş yerlerindeydi. Kayıt olduktan sonra belediyenin spor okullarında futbola başladım. Ardından 2010-2011 sezonunda, 13 yaşındayken Fenerbahçe'nin altyapısına transfer oldum ve futbol hayatıma orada devam ettim.

Ailende futbolla veya sporla ilgilenen başkaları var mı? Ailen senin futbolcu olma kararın hakkında ne düşünüyordu?

Ailemde benden başka sporcu yok. Sağ olsunlar, ailem beni her koşulda destekledi, hep arkamdaydı. Bana çok büyük bir itici güç oldular. Özellikle çok küçük yaşlarda ailemin bu desteği benim için çok önemliydi.

Fenerbahçe'de oynarken, A takımla idmanlara çıktığını hatırlıyoruz. Bu durum genç bir oyuncu için büyük avantaj. Fenerbahçe gibi bir kulübün altyapısında uzun yıllar oynamak sana neler kattı?

Dediğim gibi, Fenerbahçe'de altyapı serüvenim 2010 senesinde başladı. U13'ten U21'e kadar Fenerbahçe altyapısında oynadım. Son senemde Vitor Pereira döneminde A takımla antrenmanlara çıkıyordum. Profesyonel imzam yoktu ama sezon boyunca A takımla antrenmanlarda yer aldım. Çok değişik bir deneyimdi benim için. Ama bir sonraki sezon ayağıma gelen şansı kullanarak yurt dışına gitmeyi tercih ettim. Geriye dönüp baktığımda iyi ki bu şansı kullanmışım diyorum. Yurt dışına gitmemin faydasını kısa sürede gördüm ve bu süreçte kendime çok şey kattım.

Portekiz'de önce AC Alcanenense, ardından Sporting Lizbon B takımı... Nitekim halen Sporting Lizbon'un oyuncususun. Portekiz'e transferin nasıl gerçekleşti ve neden Portekiz'i tercih ettin?

İlk başta Portekiz 3. Lig takımlarından AC Alcanenense'ye gittim. Orada yaklaşık üç ay forma giydim. Ardından Sporting Lizbon kariyerim başladı. 17 yaşına bastığımdan beri Avrupa'ya gitmek hep aklımda olan bir şeydi. Çünkü oradaki futbol ortamının ve altyapının gelişimime çok şey katacağına inanıyordum. Yaklaşık iki sene boyunca ailemle, yakınlarımla konuştuk, düşündük. Ardından kararımı verdim ve tercihimi yurt dışına gitmekten yana kullandım. Dediğim gibi, iyi ki de tercihimi gitmekten yana kullanmışım. Bazen "Keşke daha erken yaşlarda gitseydim' diyorum. Orada oynamak, yaşamak hem futboluma hem kişisel gelişimime çok şey kattı. Döndüğümde de Avrupa'da yarım bıraktığım işi devam ettirmek istiyorum.

Portekiz'e transfer olduğunda oynanan futbolun seviyesinden tesislere kadar Türkiye'den farklı nelerle karşılaştın? Baktığında Fenerbahçe de Sporting Lizbon da ülkelerinin önemli kulüplerinden. Fenerbahçe ile Sporting Lizbon'u kıyasladığında gözüne çarpan benzerlik ve farklılıklar nelerdi?

İlk gittiğimde çok zor olmuştu benim için. Hem dil anlamında zorlanmıştım hem de ailemden ayrı kalmak beni zorlamıştı. Ama hem saha içinde hem saha dışında bana çok şey kazandırdı orada oynamak. 10 yaşından beri altyapıdan yetişen çocukların eğitim süreci olsun, futbol yaşantısı olsun arada çok fark var diyebilirim. Portekiz'de A takıma genç takımlardan oyuncu çıkarmak bir gelenek haline gelmiş. Bir oyuncu yetiştiğinde ve kazanıldığında insanların yaşadığı mutluluğu hissedebiliyorsunuz. Örneğin Fenerbahçe'de altyapı ile A takım birbirinden çok farklı yerlerdeydi. Biz Dereağzı'nda çalışırken, A takım Samandıra'da antrenman yapıyordu. Ama Sporting Lizbon B'de antrenmanları A takımla yan yana yapıyorduk. Altyapı ile antrenmana çıktığımızda sahalar A takımın antrenman yaptıklarıyla yan yana. Arada bir fark hissetmiyorsunuz. Aksine sanki birlikteymiş gibi bir duygu yaşıyorsunuz. Böylece orada oynayan küçük çocuklar A takımı kendilerine çok uzak görmüyor ve A takıma yükselmenin hayalini kolayca kurabiliyor.

AC Alcananense'den Sporting Lizbon B'ye transferin nasıl gelişti?

Alcananense'ye gittiğim dönemde oynadığım maçları izlemişlerdi. Beni beğendikleri için tesislere davet ettiler. Ardından Ocak ayında imzalar atıldı. Benim için de her şey çok hızlı gelişmişti. Ama hedeflediğim noktaya çok kısa sürede ulaşmak mutluluk verici elbette.

Ayrılık konusunda Fenerbahçe cephesinde durumlar nasıldı?

Fenerbahçe'den biraz sıkıntılı ayrıldım. Ama bir tercih yapmak zorundaydım. Böyle bir şans günümüzde genç futbolculara kolay gelmiyor. Benim de bu şansı değerlendirmem

> **Bu sezon başında transfer sürecim biraz hızlı ve değişik gelişti. Beni Türkiye'den isteyen başka kulüpler de vardı. Buraya kiralık olarak Türkiye Ligi'nde oynayıp, tecrübe kazanıp, A Millî Takım'a yükselmek için geldim. İnşallah A Millî Takım seviyesinde de kalıcı olmayı başarırım.**

gerekiyordu. Tabiî ki bazı hocalarımın ve kulübün bana kırgınlıkları olabilir. Ama ben böyle bir karar vermem gerektiğine inandım ve yapmam gerekeni yaptım. İyi ki de yapmışım.

Bu sezon başında Aytemiz Alanyaspor'a kiralık olarak transfer oldun. Portekiz'de devam etmek yerine neden tercihini Türkiye'ye dönmekten yana kullandın?

Bu sezon başında da transfer sürecim biraz hızlı ve değişik gelişti. Beni Türkiye'den isteyen başka kulüpler de vardı. Ben buraya kiralık olarak Türkiye Ligi'nde oynayıp, tecrübe kazanıp, A Millî Takım'a yükselmek için geldim. İnşallah A Millî Takım seviyesinde de kalıcı olmayı başarırım.

Alanyaspor ile bu sezon zaman zaman istediğiniz sonuçları alamamanıza rağmen özellikle Trabzonspor'a karşı oynadığınız maç dâhil olmak üzere şu ana kadar başarılı bir bireysel performans sergiliyorsun. Alanyaspor ve Spor Toto Süper Lig, futbolundaki gelişime nasıl bir katkı sağlıyor? Spor Toto Süper Lig'de oynanan futbol hakkında neler düşünüyorsun?

Farklı bir ligden transfer olduğum için Alanyaspor'a ilk geldiğimde biraz zorlandım. Ama zamanla Spor Toto Süper Lig'i daha iyi tanıyorum ve tecrübe kazanıyorum. Alanyaspor'un da bu seviyeye ulaşmamda çok büyük katkısı var. Sonuçta A Millî Takım'a Alanyaspor'da yükseldim. Spor Toto Süper Lig de gerçekten zor ve sert bir lig. Dediğim gibi ilk geldiğimde fazla tecrübem olmadığından farklı gelmişti ama zamanla lige ve oynanan futbola alışıyorum. Burası kesinlikle daha zor bir lig. Portekiz'de oynadığım lig daha çok gençleri oynatmaya ve uzun vadede başarılı sonuç almaya dayalı. Burası ise çok daha kısa sürede başarılı sonuç almaya endeksli. Zaten ilk başta en farklı karşıladığım şey de kısa sürede başarılı sonuca endeksli olmasıydı.

U17'den U21'e kadar ay-yıldızlı formayı çeşitli müsabakalarda istikrarlı bir biçimde giydin ve şimdi A Millî Takım'a seçilme başarısını gösterdin. Bundan sonra Merih Demiral'ın A Millî Takım'da hedefleri neler?

Hedefim bu seviyede kalıcı olmak tabiî ki. A millî formayı kısa süreli de olsa giydim. Ama en önemlisi bu seviyede kalıcı bir oyuncu olmak.

İlk kez çağrıldığın A Millî Takım'da şu ana kadarki ortam hakkında ne düşünüyorsun? Burada nasıl karşılandın, bize biraz bahseder misin?

Genç Millî Takımlarla A Millî Takım arasında ne gibi farklar var?

Buraya daha önce Genç Millî Takımlarla gelmiştim zaten. A Millî Takım ile Genç Millî Takımlar arasında tabiî ki kalite farkı var. Genç Millî Takımlarla kıyasladığınızda, burada her şey daha profesyonel bir bakış açısıyla ilerliyor. Ama her yerde olduğu gibi burada da tecrübe kazanıyoruz. Sonuçta A millî formayı giymek, Genç Millî Takımlarda oynayan her çocuğun hayalidir.

Savunmanın merkezinde oynayan bir oyuncusun. Fiziksel yapın, iki ayağını da kullanabilmen ve pozisyon alma becerilerinle ön plana çıkıyorsun. Sana göre sahip olduğun ve fark yarattığına inandığın özelliklerin neler? Bu özelliklerini korumak ve geliştirmek adına neler yapıyorsun?

Stoper olarak oynayan oyuncuların belli özellikleri vardır, ben de bu özelliklerden bazılarına sahip bir oyuncuyum. Çok az da olsa bir veya iki maç sağ bek oynadım. Sahada kendimi mücadeleci bir oyuncu olarak tanımlarım. Hiçbir zaman pes etmem. Hava toplarımın da iyi olduğunu düşünüyorum. Tabiî ki hem toplu hem topsuz oyunda kendime daha çok şey katmam lâzım. Çalışarak, her yönünüzü geliştirmeniz gerekiyor. Alanyaspor bu konuda bana çok katkı sağladı. Hocalarımızla antrenmanlardan sonra bireysel olarak çalışıyorum. Takım olarak bazı şeyleri zamanla kolayca uygulayabiliyorsunuz ama bireysel olarak çalışmak da kendi gelişiminiz için önemli.

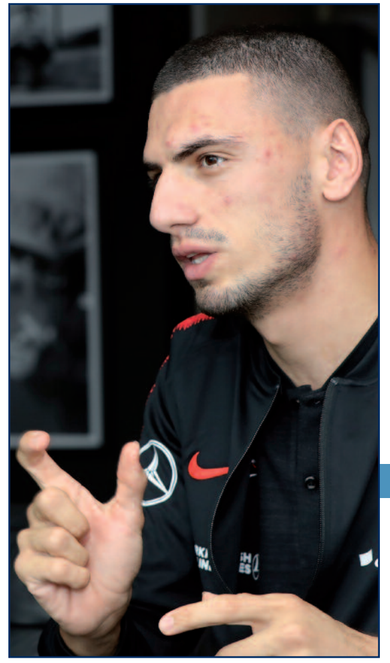
> **Sahada kendimi mücadeleci bir oyuncu olarak tanımlarım. Hiçbir zaman pes etmem. Hava toplarımın da iyi olduğunu düşünüyorum. Tabiî ki hem toplu hem topsuz oyunda kendime daha çok şey katmam lâzım. Çalışarak, her yönünüzü geliştirmeniz gerekiyor.**

Kariyerini bugüne kadar Fenerbahçe altyapısı, Portekiz ve Aytemiz Alanyaspor olarak üç bölüme ayıracak olursak, oynadığın kulüplerde aşama aşama hangi özelliklerini geliştirdin ve repertuarına hangi özellikleri ekledin?

Fenerbahçe altyapısına girdiğimde 13 yaşındaydım ve hem futbola hem de hayata dair hiçbir şey bilmiyordum. Ailemden ayrılmam, hayata olan bakış açımı çok değiştirdi. O anlamda Fenerbahçe altyapısı bana çok şey kattı diyebilirim. Oradaki antrenörlerimiz de hep yeni şeyler öğrenmemize odaklanırdı. Türkiye'de altyapı seviyesinde futbol oynayan pek çok çocuk, büyük kulüplerin altyapısına girmek için uğraşır. Bu benim için çok büyük bir şanstı ve bu şansı en iyi şekilde değerlendirdiğimi düşünüyorum. Altyapı eğitimimin ardından 18 yaşına geldiğimde Portekiz'e gittiğimde orası çok daha farklıydı. Portekiz'de iki senede aldığım eğitimi, sağladığım gelişimi burada gerçekleştiremezdim. Futbola bakış açısıyla çok farklı bir yer. Saha dışında gösterdikleri ilgi burayla kıyasladığınızda çok farklı. O yüzden Portekiz'in çok ayrı bir yeri var bende. Şimdi de Aytemiz Alanyaspor'da Spor Toto Süper Lig'i tecrübe ediyorum.

Bu süre zarfında gelişiminde etkisi olan antrenörler oldu mu?

Oldu tabiî ki. Fenerbahçe altyapısında Tolga Şanbay, Hasan Kemal Özdemir, Zeki Göle. Onların çok büyük katkısı oldu bana. Portekiz'de de beni Sporting Lizbon B takımına isteyen Tiago Fernandes vardı. Alanyaspor'da Mesut Bakkal hocanın kısa sürede bana çok katkısı oldu. Hepsinin üzerimde büyük emekleri var diyebilirim.

Genç yaşta kariyerin için çok önemli adımlar atıyorsun. Seni bu zamana dek aynı yaş grubundaki oyunculardan ayıran ve sivrilmeni sağlayan özelliklerin nelerdi? Bulunduğun seviyeye ulaşmak için diğerlerinden farklı olarak neler yaptın?

Üst seviyede futbol oynamak için hayatınızı futbola adamanız gerekiyor. En önemlisi bu. Saha dışındaki

> **Üst seviyede futbol oynamak için hayatınızı futbola adamanız gerekiyor. Her çocuk iyi futbolcu olmak ister ama iyi futbolcu olmak, saha içi kadar saha dışındaki yaşantınıza da bağlı. Hayatınızı futbola adamak ve ona göre hareket etmek en önemlisi bence.**

yaşantınıza da çok dikkat etmeniz gerekiyor. Her çocuk iyi futbolcu olmak ister ama iyi futbolcu olmak, saha içi kadar saha dışındaki yaşantınıza da bağlı. Hayatınızı futbola adamak ve ona göre hareket etmek en önemlisi bence. Sonuçta ailenizden ve özel hayatınızdan çok fedakârlık yapıyorsunuz ve ancak bunu yaptığınız zaman istediğinize ulaşabiliyorsunuz.

Gelecekte kulüp kariyerinde neler hedefliyorsun? Portekiz Ligi'nde kalıcı olmak veya Avrupa'nın farklı liglerinde boy göstermek gibi hedeflerin var mı? Yoksa kariyerine Türkiye'de mi devam etmek istiyorsun?

İleride futbol bize ne gösterir asla bilemeyiz ama ben futbol hayatımı Avrupa'da sürdürmek istiyorum. Benim için hayırlısı neyse o olur inşallah.

İzleyerek büyüdüğün, senin için farklı bir yere sahip olan, idol olarak belirlediğin futbolcular var mı? Hangi yönleriyle seni etkilediler?

Küçükken Manchester United'lı Nemanja Vidic'i takip ederdim. Herkesin yaptığı gibi ben de internetten videolarını izlerdim. Futbolu bırakmış olmasına rağmen halen takip ediyorum kendisini. Hiçbir zaman pes etmemesi, mücadele gücü, takım arkadaşlarını en kötü zamanlarda motive etmesi beni çok etkilerdi. Liderlik vasfına fazlasıyla sahip bir oyuncuydu bence.

Ligimizde bu sezon uygulanmaya başlanan Video Yardımcı Hakem (VAR) hakkında bir savunma oyuncusu olarak ne düşünüyorsun? Bu tip bir uygulamanın varlığı ceza sahası içinde hamle yaparken veya savunma hattını korurken daha temkinli ve dikkatli davranmanızı sağlıyor mu?

Bence önemli bir uygulama. Kulüpler çok faydasını görüyor. Böyle de devam edecek diye tahmin ediyorum. Doğru kullanıldığında çok faydalı ve önemli bir uygulama bana göre. Savunma oyuncusu olarak VAR olduğu zaman ceza sahası içinde çok daha dikkat ediyorsunuz müdahalelerinize. Karar beklenirken de ayrı bir heyecan yaşanıyor.

Ülkemizde genç oyuncuların yeterince şans bulamadığından yakınıyoruz. Ama bir yandan da Çağlar gibi, Cengiz gibi, Enes gibi genç oyuncular bu ortamda sivrilip Avrupa'nın önemli takımlarına gidebiliyor. Ya da sen bir türlü Alanyaspor'da şans bulup Millî Takım'a yükselebiliyorsun. Demek ki bazı genç oyuncular şartlar ne olursa olsun yetenekleriyle öne çıkabiliyor. Senin bu konudaki görüşlerini öğrenebilir miyiz?

Genç oyuncular olarak elimize geçen şansı çok iyi değerlendirmemiz gerekiyor. Bu durum Ertuğrul Ersoy ve Ozan Kabak için de geçerli. Kulüplerin içinde bulunduğu ekonomik sorunların da bir sonucu olarak genç oyuncular geçmişle kıyasladığımızda daha fazla şans buluyor. Ama yine de gençlere daha fazla şans verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Örneğin Portekiz'de gençler bu şansı buluyor ve çok genç yaşlarda oynayabiliyor.

UEFA'nın Millî Takımlar düzeyindeki rekabet seviyesini artırmak adına düzenlediği UEFA Uluslar Ligi hakkında bir futbolcu olarak ne düşünüyorsun? Sence bu turnuvanın olumlu ve olumsuz, geliştirilmesi veya yeniden düzenlenmesi gereken yönleri var mı?

Bence güzel bir sistem, çünkü üst seviyede ve zorluk derecesi daha yüksek maçlar oynuyorsunuz. Bu durum futbolcular için önemli tecrübeler sağlıyor. Ama daha çok sayıda maçların oynandığı liglerde ve ülkelerde bu duruma tepki olması da normal.

Millî Takımımız, teknik direktör Lucescu yönetiminde genç oyuncularla yeni bir kadro ve yeni bir oyun arayışı içinde. Gençlere verilen bu şansı, genç bir oyuncu olarak nasıl değerlendiriyorsun?

Öncelikle hocamıza bana bu şansı verdiği için çok teşekkür ediyorum. Çok güzel duygular bunlar. Bu yaşta herkese nasip olmayan bir şey A Millî Takım. İçinde bulunduğumuz gençleşme sürecinde kalıcı olmak ve Türkiye'yi en iyi şekilde temsil ederek, şampiyonalara ve Dünya Kupalarına taşımak en önemlisi.

Futbol dışında nelere zaman ayırıyorsun? Hobilerin neler?

Güzel film olduğunda seyretmeye giderim arkadaşlarımla. Yeni yerler gezmeyi ve keşfetmeyi çok seviyorum. Alanya'da gidip görmediğim daha pek çok yer var. Portekiz'de durum biraz daha farklıydı. Orada insanlarla elimden geldiği kadar iletişim kurmaya çalışıyordum, arkadaşlarım beni davet ettiğinde yeni yerler görüyordum.

Bildiğin gibi Portekizce, ülkemizde Brezilyalı ve Portekizli futbolcuların çoğunlukta olmasından dolayı çok kullanılan bir lisan. Portekizce öğrenmek için herhangi bir çalışma yapıyor musun?

Şu an akıcı olmasa bile iyi düzeyde Portekizce konuşabiliyorum. Alanyaspor'da da Portekizce konuşan takım arkadaşlarım var, onlarla iletişim kurabiliyorum. Böylece bu eksiğimi de kapatmaya çalışıyorum. Genç yaşta yabancı dil öğrenmek çok önemli ve gerekli bana göre.

> **Manchester United'lı Nemanja Vidic'i takip ederdim. Futbolu bırakmış olmasına rağmen halen takip ediyorum. Hiçbir zaman pes etmemesi, mücadele gücü, takım arkadaşlarını en kötü zamanlarda motive etmesi beni çok etkilerdi. Liderlik vasfına fazlasıyla sahip bir oyuncuydu.**

En iyilerin ödülü

Futbolun en prestijli ödülü olan Altın Top için geri sayım başladı. Son 10 yılda Messi ve Ronaldo'nun ambargo koyduğu ödüle bu yıl yeni bir sahip çıkabilir.

Mustafa Koç

2018 yılı artık sona yaklaşırken, yılın en büyük spor olaylarından biri için daha geri sayıma başlandı. Futbolun en prestijli ödülü olan "Altın Top" için yapılan bu geri sayım, Ekim ayında liste açıklandıktan sonra başladı ve futbolseverler heyecanla 2018'in en iyi futbolcusunun açıklanacağı güne odaklandı. Son dönemlerde Cristiano Ronaldo ve Lionel Messi'nin ambargo koyduğu ödülü, bu ikilinin dışında en son 2007 yılında Milanlı Kaka aldı. Brezilyalı futbolcudan sonra Ronaldo ve Messi, son 10 yıla yarı yarıya ambargo koydu ve beşer zaferle bu ödülü en fazla kazanan ikili olmayı başardı. 2000'li yılların başından Kaka'ya kadar ödülü iki kez kazanan futbolcu olmadı. Bir takvim yılı içerisinde futbolcuların göstermiş oldukları performanslar dikkate alınarak hazırlanan liste için, dünya çapında seçilen gazeteciler tarafından yapılan oylamayla ödülün sahibi belirleniyor. Tabiî ki bu oylamada o yıl içerisindeki Şampiyonlar Ligi performansları ve özellikle de Dünya Kupası ve Avrupa Şampiyonası organizasyonlarının da etkisi büyük oluyor. Geçtiğimiz yaz düzenlenen Dünya Kupası da bu yılın kazananı için en büyük kriterlerden biri olacak. Özellikle finale yükselen Fransa ve Hırvatistan'da, takımlarının bu başarıyı göstermesinde önemli rol oynayan oyuncular, aday listesinde kendilerine en önden yer buldu. Ayrıca art arda üçüncü kez Şampiyonlar Ligi kupasına kaldıran Real Madrid de listeye gönderdiği futbolcularla dikkatleri çekti.

Real Madrid damgası

2008 Altın Top aday listesine Real Madridli futbolcular geçtiğimiz sezon olduğu gibi bu sezon da damga vurmayı başardı. Geçtiğimiz sezonki aday listesine yedi Real Madridli futbolcu yer almıştı. Bu sezon ise bu sayı sekiz oldu. Üst üste üç kez Şampiyonlar Ligi'ni kazanmayı başaran İspanyol temsilcisi, her ne kadar La Liga'da hayal kırıklığına uğratsa da Devler Ligi'nde kırılması güç bir rekorun altına imza atmayı başardı. Bu durum da Real Madridli futbolcuları dünyanın en iyileri arasına bir kez daha sokmaya yetti. Bu isimlerin başında da yaz transfer döneminde şok bir kararla Real Madrid'den ayrılıp Juventus'un yolunu tutan Cristiano Ronaldo geliyor. Portekizli futbolcu geçtiğimiz sezon ligde 27 maçta 26 gollük bir performans sergilerken, Şampiyonlar Ligi'nde ise 13 maçta 15 golle en fazla gol atan ismi olmayı başardı. Portekiz Millî Takımı ile birlikte Dünya Kupası'nda da boy gösteren Ronaldo, en son Avrupa Şampiyonası'nda takımıyla yakaladığı başarıyı bu kez gösteremedi ve Portekiz kupaya erken veda etti.

Hücum hattı göz kamaştıran Real Madrid, listeye üç tane de defans oyuncusu yazdırmayı bildi. Bu isimlerden en dikkat çekeni ise Fransız futbolcu Raphael Varane. Real Madrid'e genç bir futbolcu olarak transfer olan Varene, yıllar içindeki gelişimiyle adını artık dünyanın en iyi savunmacıları arasına yazdırdı ve Pepe sonrası Real Madrid'de Sergio Ramos'un partneri oldu.

Art arda kazanılan Şampiyonlar Ligi başarısında da büyük katkısı olan Fransız futbolcu, geçtiğimiz yaz Rusya'da Fransa Millî Takımı'yla da gösterdiği performansla ülkesinin Dünya Kupası'nı kazanmasına yardım etti ve listeye girdi.

Real Madrid ve İspanya Millî Takımı'nın yıllardır değişmez kaptanı Sergio Ramos bu yıl da listenin değişilmezlerinden biri olarak karşımızda. Hırçın ve yer yer kirli oyun tarzı nedeniyle zaman zaman büyük eleştiriler toplasa da Ramos, son dönemlerin en önemli savunma oyuncularından birisi. Sadece defansta sağlam durmasıyla değil en kritik anlarda attığı kritik gollerle de Real Madrid'e çok büyük katkılar sağlayan İspanyol futbolcunun, 2018 için en büyük üzüntüsü Dünya Kupası'nda yaşanan hüsran oldu. Tıpkı kaptanı Ramos gibi takımı için aynı zamanda bir hücum oyuncusu olmayı da başarabilen Marcelo da bu sezon Real Madrid'den adını listeye yazdırmayı başaranlardan. Brezilyalı sol bek, istikrarlı performansıyla günümüz bekleri arasında ayrı bir yere sahip. Özellikle takımına sağladığı hücum katkısı paha biçilemez. Bu yönüyle de günümüzün en değerli sol beki olarak adlandırılması da kaçınılmaz oluyor.

Takımın önemli isimlerinden Isco da listeye adını yazdıranlardan. Hücum hattının önemli isimlerinden olan Isco, özellikle orta sahanın her bölgesinde aynı istikrarla görev yapması ve Real Madrid'in son yıllarda kazandığı başarılarda önemli rol oynamasıyla taraftarın da gönlünde önemli bir yer edindi. Ancak Isco da listedeki diğer İspanyol oyuncular gibi Dünya Kupası'nda hayal kırıklığına uğrayanlardan.

Geçtiğimiz sezon Şampiyonlar Ligi finalinde takımına kupayı üçüncü kez getiren golleri atmayı başaran Gareth Bale, listeye giren bir diğer Real Madridli. Galli futbolcu takıma katıldığı günden beri Cristiano Ronaldo'nun gölgesinde kalmış durumdaydı. Ancak final maçı onun gecesi oldu ve Kiev'de Liverpool'u deviren goller onun ayağından geldi. İspanyol temsilcisinden adını listeye yazdıran en tartışmalı isim ise Karim Benzema oldu. Fransız futbolcu geçtiğimiz sezon kariyerinin en kısır dönemlerinden birini geçir-

mesine rağmen listede kendine yer buldu. Daha önce Fransa Millî Takımı'nda yaşadığı problemler nedeniyle kadroya alınmayan golcü, Dünya Kupası'na uzanan ekipte de yer almamıştı. Ancak yine de bu prestijli ödülün aday listesine adını yazdırmayı başardı.

Real Madrid'den listeye giren son isim ise belki de geçtiğimiz sezonun en dikkat çekici performanslarından birini sergileyen Luca Modric oldu. Hırvat futbolcu, hem Real Madrid hem de Hırvatistan Millî Takımı ile harika bir yılı geride bıraktı. Şampiyonlar Ligi üçlemesinin baş aktörlerinden biri olan tecrübeli orta saha oyuncusu, aynı zamanda Hırvatistan Millî Takımı ile Rusya'da finale kadar ulaşmayı başardı.

Hem de bu başarıda başrol oynayarak. Tüm bu performanslar da onu, listedeki en önemli isimlerden biri haline getirdi.

Modric'le birlikte Hırvatistan'ı final yolunda sırtlayan diğer iki isim Mario Mandzukic ve Ivan Rakitic de listede kendine yer bulanlar arasında. Juventus forması giyen Mandzukic, siyah-beyazlılarla birlikte Şampiyonlar Ligi kupası hayali kursa da geçtiğimiz sezon da bunu başaramamış ve çeyrek finalde Devler Ligi'ne veda etmişti. Ancak Millî Takım'la birlikte Rusya'da çok iyi bir performans sergilemiş, üç gol atarak kupanın golcü oyuncularından biri olmayı başarmıştı. Luca Modric'in orta sahadaki partneri Ivan Rakitic de Rusya'da takımın en önemli isimlerinden biri olarak dikkatleri çekti. Tecrübeli orta saha oyuncusu, final yolunda kaptan Modric'le birlikte takımı sırtladı. Barcelona forması giyen Hırvat futbolcu, geçtiğimiz sezonu takımıyla birlikte La Liga şampiyonu olarak tamamlamayı da bilmişti. La Liga'yı geçtiğimiz sezon şampiyon tamamlayan Barcelona'dan listeye giren bir diğer isim takımın golcü futbolcusu Luis Suarez oldu. Uruguaylı futbolcu geçtiğimiz sezon La Liga'da 33 maçta

Modric, Rakitic ve Mandzukic

Firmino, Salah ve Mane

Messi ve Suarez

Mbappe, Neymar ve Cavani

Pogba Griezzmann

Agüero ve De Bruyne

forma giydi ve 25 gol atarak takımının ligi şampiyon tamamlamasına yardımcı oldu. Özellikle geçtiğimiz sezon takımdan ayrılan Neymar'dan sonra Barcelona'da gol yükünü, süper star Messi ile paylaşan Suarez, bu işin üstesinden gelmeyi başardı. Uruguay Millî Takımı ile birlikte Rusya'da da boy gösteren golcü futbolcu, kupada iki gol atmayı da bildi. Ancak serüvenleri çeyrek finalde son buldu. Beş *'Altın Top'* ödüllü takım arkadaşı Messi ise Rusya'da çeyrek finali bile göremeden evine dönenlerdendi. Geçtiğimiz sezonu La Liga şampiyonluğu hariç büyük bir hayal kırıklığıyla geçiren Arjantinli yıldız futbolcu, en büyük hüsranı ise Dünya Kupası'nda yaşadı. Ancak tüm bunlara rağmen yine de listenin en önemli isimlerinden biri hâlâ o.

Listeye girmeyi başaran son savunma oyuncusu da Atletico Madridli Diego Godin oldu. Uruguaylı futbolcu, takımı Atletico Madrid'le birlikte geçtiğimiz sezon UEFA Avrupa Ligi'ni kazanmayı başarmış, UEFA Süper Kupa'da ise ezeli rakibi Real Madrid'i saf dışı bırakarak, kupaya uzanmıştı. Godin'in takım arkadaşı Antoine Griezmann ise listeye şaşalı bir giriş yapmayı başardı. Fransız futbolcu, Atletico Madrid'le geçirdiği başarılı sezonun ardından Rusya'da Fransa Millî Takımı ile birlikte Dünya Kupası'nı kazandı ve turnuva boyunca rakip filelere dört gol atarak organizasyonun en golcü oyuncuları arasında kendine yer buldu.

Jurgen Klopp etkisi

Liverpool'da göreve geldiğinden bu yana Premier Lig'in heyecanına farklı bir boyut katan Alman teknik adam Jurgen Klopp, Kırmızılıların geçtiğimiz sezon harika bir sezon geçirmesine rehberlik etti. Bu başarılı sezon da özellikle takımın hücum hattının ön plana çıkmasına neden oldu. Takımın Şampiyonlar Ligi'nde gösterdiği performansta ileri üçlüde görev alan Roberto Firmino, Sadio Mane ve Muhammed Salah toplamda 30 gol atarak sezona damgalarını vurdu. Bu performans da onları Devler Ligi'nde finale kadar taşımaya yetti. Her ne kadar final maçında yaşanılan talihsiz bir pozisyon sonrası Salah sakatlanmış ve Real Madrid'de karşı kaybetmiş olsalar da Liverpool için geçtiğimiz sezon bu üçlü ile birlikte rüya gibi geçmişti. Bu başarılı performans da bu üçlünün listeye girmelerine yetti de arttı bile.

Geçtiğimiz sezon Premier Lig'i domine eden Manchester City de listeye iki futbolcu sokmayı başardı. Takımın golcü futbolcusu Sergio Agüero ve geçtiğimiz sezon orta sahada harika işlere imza atan ve oyununu bambaşka bir boyuta taşıyan Kevin De Bruyne geçtiğimiz sezon sergiledikleri performansla adlarını listeye yazdırdı. Her ne kadar Agüero, Dünya Kupası'nda Arjantin'le hayal kırıklığı yaşasa da Kevin De Bruyne kupa boyunca Belçika Millî Takımı'nın en iyilerinden biri oldu. Millî takımdan arkadaşı Eden Hazard da listeye girmeyi başaranlardan. Geçtiğimiz sezonu Chelsea'de hayal kırıklığı ile geçirse de Dünya Kupası'nda takımın en iyisi olan Hazard, listede kendine yer buldu. Chelsea'den takım arkadaşı N'Golo Kante ise Fransa Millî Takımı ile Dünya Kupası'na uzanan isimlerden biriydi. Saha içinde basmadık yer bırakmayan, enerjisiyle herkesin takdirini kazanan orta saha oyuncusu, Fransa'nın Dünya Kupası'nı kazanmasında çok önemli bir rol oynayarak listeye girdi. Fransa Millî Takımı'nda orta sahada birlikte forma giydiği Paul Pogba da listeye adını yazdıranlardan. Geçtiğimiz sezon Manchester United'da kötü günler geçirmesine rağmen Fransa Millî Takımı'yla Rusya'da harika işler çıkaran Pogba, takımın saha içi liderlerinden biri olmuştu. Liverpool gibi Paris Saint-Germain de hücum hattını listeye sokmayı başardı. Geçtiğimiz sezon Edinson Cavani'nin yanına Kylian Mbappe ve Neymar'ı dâhil ederek özellikle Şampiyonlar Ligi hedefi kovalayan Paris Saint-Germain, bu amacına ulaşamadı ancak Ligue 1'de üst üste şampiyonluklar yaşamaya devam etti. Bireysel olarak da iyi bir sezon geçiren üçlüden 2018'i en keyifli geçiren ise genç Fransız yıldız Kylian Mbappe oldu. Genç forvet oyuncusu millî takımla Rusya'da harika bir turnuva geçirdi ve takımının Dünya Kupası'nı kazanmasında büyük rol oynadı.

Listenin kalecileri

Bu sezon Altın Top'a tam dört kaleci aday gösterildi. Bu isimlerden en dikkat çekeni ise Tottenham kalecisi Hugo Lloris oldu. Fransız kaleci, Premier Lig'de harika işler çıkarsa da onu listeye sokan asıl marifeti, Rusya'da takımı kupaya ulaşana kadar sergilediği performanstı. Yaptığı kritik kurtarışlarla Fransa'nın Dünya Kupası'nı kazanmasında büyük rol oynayan Lloris, listedeki kalecilerden de bir adım

öne çıkmayı başardı.
Lloris'le birlikte geçtiğimiz sezonun kupa kazanan bir diğer kalecisi, Atletico Madridli Jan Oblak. Henüz 25 yaşında olmasına rağmen en iyi kalecilerden biri olarak gösterilen Slovenyalı Oblak, Atlatico ile birlikte geçtiğimiz sezon UEFA Avrupa Ligi'ni ve UEFA Süper Kupa'yı kazandı. Geçtiğimiz sezon Roma ile birlikte iyi bir çıkış yakalayan Brezilyalı Alisson da listeye giren bir diğer kaleci. Özellikle Roma'nın Şampiyonlar Ligi yolculuğunda çok başarılı işler çıkaran Allison, bu başarısı ile Altın Top'a aday gösterildi. Gösterdiği performans da onu geçtiğimiz yaz transfer döneminde Premier Lig'e taşıdı ve Liverpool, bir kaleci için rekor bir ücret ödeyerek Brezilyalı file bekçisini transfer etti.
Geçtiğimiz sezonu Chelsea'de tamamlayan Belçikalı kaleci Thibaut Courtois ise listeye dâhil edilen son file bekçisi oldu. Chelsea'de kaleyi Petr Cech'ten devraldıktan sonra birinci kalecisi olmayı başaran ve bu performansını istikrarlı bir şekilde devam ettiren Courtois, geçtiğimiz yaz transfer döneminde, hayali olan Real Madrid'e transfer oldu.

Ödül kimin olacak?

Son yıllarda Altın Top denildiğinde akla sadece iki isim geliyordu: Cristiano Ronaldo ve Lionel Messi.
Bu iki oyuncu beşer kez Altın Top'u almayı başararak rekor kırdı ancak bu yıl artık sahne onlardan başkası için perdelerini açacak gibi görünüyor. Geçtiğimiz sezon her ne kadar Cristiano Ronaldo için olmasa da Messi için tam bir hayâl kırıklığı sezonuydu. La Liga şampiyonluğu ufak bir teselli verse de ezeli rakip Real Madrid'in neredeyse yarışın içinde hiç olamayışı bu şampiyonluğu çok kolay hale getirmişti. Şampiyonlar Ligi'nde yaşanan hüsran, özellikle de Roma deplasmanında takımın avantajlı bir skordan sahadan silinerek elenmesi hayâl kırıklıkların başlangıcıydı. Asıl acıysa Rusya'da yaşandı. Arjantin, bir şekilde gruplardan çıkmayı başarsa da ikinci turda Fransa'ya elenmenin önüne geçemedi. Bu hüsranda Messi'nin de katkısı vardı.
Ronaldo için ise en büyük teselli Şampiyonlar Ligi'ni üçüncü kez art arda kazanmasıydı. Portekizli futbolcu, kırılması güç bir rekora büyük katkı sağladı. Ancak o da Messi gibi Dünya Kupası'nda çeyrek finali bile göremeden evine döndü.
Evet, Şampiyonlar Ligi'nde de takımının finale kadar gelmesinde büyük katkısı vardı ancak finalde takımına kupayı getiren goller Gareth Bale'den gelmişti.
Tüm bunlar bir araya geldiğinde bu sezon Altın Top'un bu ikiliye gitmeyeceği varsayımını yapabiliriz.
Ancak aday listesinde ismi yer alan Eden Hazard, geçtiğimiz aylarda kendisine yöneltilen soru üzerine Cristiano Ronaldo'ya imada bulunup; *"Franck Ribery'nin her şeyi kazandığı ve Ballon d'or'u almadığı bir yılı hatırlıyorum"* demiş ve bu yılın tahminini yapmıştı. 2013 yılına atıfta bulunan Hazard ise güçlü adaylar arasında yer almıyor. Zira takımı Chelsea geçtiğimiz sezon Conte yönetiminde kötü bir performans sergiledi. Her ne kadar Belçika kaptanı millî takımıyla Rusya'da iyi işler yapsa da sadece bu, ona ödülü kazandırmaya yetmeyecektir. Belçika Millî Takımı'ndan arkadaşı Kevin De Bruyne de Manchester City ile geçtiğimiz sezon harika performanslar ortaya koymuştu. Fakat Dünya Kupası'nda Belçika'dan herkesin beklentisinin aksine gelmeyen başarı onun da ödül için şansını azaltıyor.

Mbappe

Dünya Kupası, Neymar için de büyük bir fırsattı. Ancak Brezilyalı yıldız oynadığı maçları yerlerde yatıp kıvranarak geçirmeyi tercih etti. Çeyrek finale kadar yükselmeyi başaran Brezilya, Belçika'ya yenilmekten kurtulamadı ve eve erken dönenler kervanına eklendi. Bu durum da Neymar için şansın kaçtığı anlamına geliyordu.
Paris Saint-Germainli Mbappe, geçtiğimiz sezon Ligue 1'de çok iyi işler çıkardı. Ancak asıl patlamasını Dünya Kupası ikinci turunda Arjantin'e karşı yaptı. Dört dakika içinde

Real Madrid'le Şampiyonlar Ligi kupasını kaldırıp, Rusya'da düzenlenen Dünya Kupası'nda final oynayan Hırvatistan Millî Takımı'nın kaptanlığını yapan Luka Modric, Altın Top'un da en büyük favorisi olarak gösteriliyor.

uzaklardan harika bir şutla attığı golle takımına katkı sağladı. Özellikle geriden oyunun kurulmasında son dönemlerin en önemli ustalarından biri olan Modric, Dünya Kupası boyunca takımın hücum performansına da büyük katkı sağlamayı başardı. Tüm bunların sonunda da takımını finale kadar taşımayı bildi. Her ne kadar finalde Fransa'ya kaybetseler de başardıkları çok önemliydi ve bu performansa kaptanlık etmek de Modric'e düşmüştü. Millî takımdan arkadaşı Mario Mandzukic, İngiltere maçından sonra yaptığı açıklamada, *"Medyadan ve toplumdan aldığı tüm övgüleri hak ediyor"* dedi ve *"Bu noktaya ulaşmak için çok çalıştı. Kaptanımız ve oyunun her anında liderimiz, finalde olmamızda çok büyük pay sahibi ve Altın Top'u kazanması gereken tek oyuncu"* diye ekleyerek, Modric'in kendisi için tek aday olduğunu belirtti.
En iyi dönemlerinde Xavi ve Iniesta, takım arkadaşları Messi'nin Ronaldo ile olan çekişmesi nedeniyle sürekli gölgede kaldı ve Altın Top için sahnede yer alamadı. Ancak bu yıl Modric bu hegemonyayı yıkacak ilk isim gibi görünüyor.
Arjantin ağlarına gönderdiği iki gol, Tangoculara eve dönüş biletini erken aldırdı. Turnuvanın geri kalanını da çok iyi geçiren genç forvet, kupayı kazanan Fransa'nın turnuva boyunca sahadaki en iyi futbolcularından birisi olmayı başarmıştı. Bu onu ödül sıralamasında nereye koyacak, göreceğiz.
Mbappe gibi turnuvaya bireysel performansı ile damga vuran bir diğer futbolcu da Harry Kane'di. Geçtiğimiz sezon Tottenham formasıyla tüm kulvarlarda toplam 41 gol atan İngiliz futbolcu, altı golle Dünya Kupası'nın da en fazla gol atan oyuncusu oldu. Ancak tüm bu saydığımız isimlerin aksine bu yıl için tüm oklar Real Madridli Luca Modric'in üzerine dönmüş görünüyor. Real Madrid'in son beş yıl içerisinde kazanmış olduğu dört Şampiyonlar Ligi kupasında en büyük pay sahibi oydu. Bunun yanı sıra geçtiğimiz yaz Rusya'da ortaya koyduğu futbolla bir kez daha herkese parmak ısırttı. Grup maçlarında Nijerya'ya penaltıdan bir gol atarken, Arjantin'e karşı sahada sergilediğin performansın yanı sıra

Dünya Kupası'nın gol kralı Harry Kane de Altın Top'un güçlü adaylarından birisi.

Doç. Dr. Cem Çetin
Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi

Spor sahalarının dijitalleşmesi tribün atmosferini bozar mı?

İletişimin dijital platformda gelişmesi, belli avantaj ve fırsatları getirdiği gibi bazı sorunlara veya endişelere de neden oluyor. Endişelerin nedeni, bir gözleri sürekli ellerindeki akıllı telefonlarının ekranına bakacak seyircilerin spor karşılaşmalarını izleme coşkusunu yitirecek olması... Yenilikleri savunanlar ise endişelerin yersiz olduğunu, özellikle gençlerin bu yeni tarz hayata uyum sağladıklarını belirtiyor.

Spor sahalarında ücretsiz WI-FI hizmeti olsun mu olmasın mı? Önce ABD'de başlayan sonra Avrupa kıtasında devam eden spor sahalarında ücretsiz WI-FI hizmeti, ülkemizin bazı statlarında da veriliyor. Ama bu hizmet stadın tamamını kapsamıyor. Statların tamamında ücretsiz WI-FI hizmetinin verilmemesi ekonomik nedenlerden kaynaklanıyor. Çünkü böyle bir yatırım, milyonlarca dolar gerektiriyor. Bu mâliyeti kim karşılayacak? Bir başka soru da bu yatırımın geri dönüşü olacak mı? Ülke sınırları içinde biz bu soruların cevaplarını ararken, ABD ve Avrupa'nın gündeminde bunlarla birlikte başka bir soru daha ön plana çıkıyor: *"Spor sahalarındaki ücretsiz WI-FI hizmeti, tribün atmosferini bozar mı?"*

Gözler sahada olmalı

Spor sahalarında ücretsiz WI-FI uygulamasının ilk başladığı ülke olan ABD'de, ilk eleştiriler basketbol dünyasından gelmişti. NBA Ligi takımlarından Dallas Mavericks'in sahibi Marc Cuban, salonu dolduran basketbolseverlerin maç sırasında akıllı telefonlarıyla haşir neşir olmamaları gerektiğini belirtip, *"Salondakilerin gözleri aşağıya doğru değil, yukarıya doğru bakmalı"* uyarısında bulunmuştu. Zenginliğinin önemli bölümünü internet işine borçlu olan ve sosyal medyayı sıkça kullanan Cuban, bu sözleriyle, salondaki seyirciden akıllı telefonuyla değil, salonun sunduğu imkânlarla zamanını geçirmesini istemekteydi. Eğlencenin çok fazla ön plana çıktığı NBA maçlarında, oyunun durduğu zaman dilimlerinde seyircilere pek çok aktivite sunuluyor. Bu aktiviteler seyircilerin katılımıyla bir anlam kazanıyor. Eğer bu katılım, akıllı telefonların cazibesi nedeniyle azalırsa ya da bir şekilde dinamizmini kaybederse, pazarlama açısından büyük öneme sahip salon atmosferinin bozulacağı endişesi var.

Spor sahalarındaki ücretsiz WI-FI hizmetiyle getirilen bazı yenilikler, akıllı telefonların kullanımını arttırıyor. Bu yeniliklerden biri, pozisyon tekrarları. Stada/salona gidenler, tıpkı evde maç izliyormuş gibi, çıplak gözle net olarak göremedikleri pozisyonların tekrarlarını, ellerindeki akıllı telefonları ya da tabletlerinden farklı açılardan seyredebiliyor. Ayrıca seyirciler, kendilerine sunulan bazı aplikasyonlarla yiyecek/içecek siparişi verip, yerlerinden kalkmadan bu ürünlere sahip olabiliyor. Dikkat çekici bu yenilikler, *"Bu tür alışkanlıkların çoğalması, tribün (stat/salon) atmosferine olumsuz yansır mı?"* sorusunu beraberinde getiriyor. Dallas Mavericks'in Başkanı Cuban, *"Pozisyon tekrarlarını akıllı telefonlarından ya da tabletlerinden izleyecekler maçlara gelmesin. Evlerinde kalsınlar çünkü televizyon daha kaliteli görüntüler sunuyor"* cevabını veriyor. Belirtmekte fayda var; spor sahalarında görüntü tekrarları, saha içindeki büyük ekranlardan da veriliyor. Ancak her spor organizasyonunun belli kuralları var ve görüntüler kurallara göre ekranlara yansıtılıyor. Stat ekranlarına yansıyan görüntüler, seyircilerin akıllı telefonlarına da aktarılıyor. Bu konuda Amerikan Cisco şirketinin StadiumVision Mobile programı kullanılıyor.

Taraftarlar da WI-FI karşıtı

Avrupa'da stat içi ücretsiz WI-FI hizmetini ilk olarak Manchester City kulübü vermeye başladı. Mavilerin taraftarları, 2013 yılından bu yana Etihad Stadyumu'nda üçretsiz internet kullanıyor. Aradan geçen zaman diliminde Mavilere gönül verenlerin bir şikâyeti ya da gözlemlenen bir olumsuzluk söz konusu değil. Ancak her taraftar grubu Manchester City'liler kadar yeniliklere açık değil! Yakın bir geçmişte Hollanda'da PSV Eindhoven takımının taraftarları, kulübün stada yerleştirmeyi düşündüğü ücretsiz WI-FI hizmetini protesto etmişti. PSV'li taraftarlar, bu davranışlarına gerekçe olarak ücretsiz WI-FI hizmetinin taraftar işlevine olumsuz yansıyacağını göstermişti. Taraftar işlevinin şarkılar söyleyip, takımlarını desteklemek olduğunu belirten Hollanda kulübünün futbolseverleri, ücretsiz WI-FI'nin bu işlev için bir tehdit oluşturduğunu ileri sürmüştü. Benzer ifadeler, Roland Garros (RG) organizatörleri için de geçerli. Tenis kompleksi içinde ücretsiz WI-FI hizmeti veren organizasyon komitesi, bu hizmeti kortlarda sınırlı tutuyor. RG yetkilileri, bu uygulamayı da *"Biz seyircilerin maçlarda raketleri alkışlamasını istiyoruz. Bunun için de ellerinin müsait olması gerekiyor"* sözleriyle açıklıyor.

Spor pazarlaması alanında çalışan uzmanlar ise spor sahalarında ücretsiz WI-FI hizmetinden ve mobil aplikasyon uygulamalarından korkulmaması gerektiğini savunuyor. Seyircilerin tribün coşkusunun azalmayacağını ileri süren alanın uzmanları, öngörülerini, *"Hedef gençlerse, onlar yeni düzene alışık"* ifadesiyle destekliyor. Yeni düzenle anlatılmak istenilen, bireylerin bir gözünün sahada, diğerinin ise akıllı telefonlarında olması... Bu arada statlarını doldurma konusunda sorun yaşayan kulüplerin, ücretsiz WI-FI hizmetiyle, toplumun en çok bağlantı yapan kesimini oluşturan gençleri kendi oyun sahalarına çekebileceği iddiaları da sıkça telaffuz ediliyor. Ücretsiz WI-FI hizmetine sıcak bakanlar, televizyon-futbol yayın ilişkisine gönderme yapıp; *"Televizyon yayınları ilk başladığında, futbol kulüpleri,* 'Statlarımız boşalacak' *endişesiyle, maçların ekranlara yansımasını kabullenmemişlerdi. Ancak zaman içinde statlar boşalmadığı gibi, daha da fazla dolmaya başladı ve televizyon kanalları kulüpler için iyi bir gelir kapısına dönüştü. Akıllı statlar da tıpkı televizyon yayınları gibi kulüplere gelir getirecek"* öngörüsünü dillendiriyor.

Avrupa'daki statlar içinde ücretsiz WI-FI hizmeti veren Nice Allianz Arena'da hedef, statlara gitme alışkanlığı bulunmayan futbolseverleri bir şekilde stat atmosferiyle tanıştırmak. *"En büyük rakibimiz televizyon"* diyen Fransız kulübünün stat yöneticileri, bu alanda yaptıkları çalışmaları ve bakış açılarını, *"İnsanların beklentileri sürekli artıyor. Biz bu çerçevede ücretsiz WI-FI ve bunun sağladığı mobil aplikasyonlarla, statlarımıza gelenlere, onların beklentilerini karşılayacak, mutlu edecek, zamanlarını iyi geçirmelerini sağlayacak içerikler sunmaya çalışıyoruz. Ayrıca seyirciler için stat içi animasyonları geliştirecek formüllerin de peşinde koşuyoruz"* ifadeleriyle anlatıyor.

İletişim teknolojisi alanındaki gelişmeler, ister istemez bazı köklü değişiklikleri de beraberinde getiriyor. Taraftar davranışlarının da değişeceğini şimdiden öngörmek gerekiyor. Böyle bir öngörüye sahip olan spor kulüpleri, kasalarına daha fazla para koyup, sportif hedeflerine daha kolay ulaşabilecek.

Onur Erdem

En meşhur penaltının isim babası

Kendi adıyla anılan aşırtma penaltı atışının mucidi olan Antonin Panenka, bu ay 70. yaş gününü kutlamaya hazırlanıyor. TamSaha olarak, yaşayan efsaneyi tebrik ediyor, kendisine uzun ömürler diliyoruz.

İşte o meşhur penaltı

Futbolda sonuca, yani gole giden birçok farklı yol içerisinde belki de en az çetrefilli olanı, penaltı atışlarıdır. Zira atışı kullanacak oyuncuyla kaleci arasında 11 metrelik mesafe haricinde herhangi bir engel bulunmamaktadır. Üstüne üstlük top da penaltı noktası üzerinde sabit bir biçimde durmaktadır ve geri kalan oyuncular da topun en az 10 adım gerisinde beklemektedir. Ne var ki bu şartların her penaltı atışı esnasında aynı olması, dahası atış neticesinde topun ağlarla kucaklaşması halinde bunun da birbirine benzer vuruşların ardından yaşanması, penaltıdan atılan gollerin, çoğu futbol izleyicisinin gözünde sıradan, basmakalıp goller olarak görünmesine de yol açmaktadır. Haliyle o beyaz noktadan hareket eden topun filelere ulaşmasıyla oluşan gollerin, uzun yıllar hafızalardan çıkmayacak güzel goller arasında kendilerine yer bulma ihtimalleri de yok denecek kadar azdır.Ancak bu ihtimalin tamamen üzerinin çizilmesine engel olan istisnalar da yok değil elbette. Bu müstesna goller içerisinde akıllara belki de ilk geleniyse, 1976 Avrupa Futbol Şampiyonası finalinde Antonin Panenka'nın, Federal Almanya'nın meşhur file bekçisi Sepp Maier'i avlayarak ülkesi Çekoslovakya'yı şampiyonluğa taşımasına vesile olan goldür. Öyle ki, Panenka'nın nazikçe topun dibine dokunarak yaptığı vuruş, o güne kadar penaltı atışlarında kimsenin tercih etmeye tenezzül etmediği türden bir vuruştu ve böylesine çılgınca bir tercihte bulunmak, dahası bunun neticesinde tarihi bir zafere ulaşmak, penaltı noktasından yapılan aşırtma vuruşların da o günden sonra Panenka'nın ismiyle anılmasına yol açacaktı. Gelgelelim Panenka'nın adının futbol dünyasında böylesine ezberlenmesine yol açan o penaltının, bir diğer yandan kariyerindeki öteki başarılarını gölgede bırakmak gibi bir yan etkisinin olduğu da söylenebilir. Günümüzde, dünya futbolunu az çok takip eden hemen hemen herkesin zihninde, "Panenka" adını duydukları esnada, penaltı noktası üzerindeki topun dibine zarifçe dokunulmasına dair bir enstantane oluşuyor belki ama bunun devamında o zihinlerde ikinci bir çağrışımın belirdiğini iddia etmek bir hayli güç. Halbuki Antonin Panenka, futbol dünyasında sadece atmış olduğu o penaltıyla var olmuş bir isim sayılmazdı. Çekoslovakya'nın başkenti Prag'da futbolun Sparta, Slavia ve Dukla takımlarının hâkimiyeti altında geçtiği yıllarda, şehrin doğru dürüst destekçisi olmayan bir kulübü konumundaki Bohemians'ın, ligin asansör takımı olmaktan çıkıp kalburüstü takımlarından birine dönüşmesinde başrol oynayan Panenka, futbol yaşantısının son demlerinde gittiği Avusturya'da da önemli izler bırakmış ve Rapid Wien'in, Avrupa kupalarındaki en iyi derecesi olan Kupa Galipleri Kupası finalistliğine erişmesinde de büyük pay sahibi olmuştu.

Bohemians'ın büyük yıldızı

Evi stada yakın olunca...

Antonin Panenka'nın hayat hikâyesi, 2 Aralık 1948 tarihinde Prag'da başladı. Doğduğunda, Çekoslovakya'nın sosyalist yönetim altına girmesinin üzerinden sadece 10 ay geçmişti. Sosyalist ülkelerde spora çok fazla önem verildiği bir gerçekti. Bunun yanı sıra Çekoslovakya, futbolun Kıta Avrupası'nda ilk geliştiği noktalardan biri olan Orta Avrupa'da yer aldığı için zaten bu sporda çoktan zengin bir kültüre ve maziye sahipti. Öyle ki, Çekoslovakya Millî Takımı, 1934 Dünya Kupası'nda final oynama başarısı göstermiş, lâkin finalde öne de geçmesine rağmen, ev sahibi İtalya'ya uzatmalarda 2-1'lik skorla boyun eğmişti. Çekoslovakların bu önemli futbol kültürünün, yeni devletin bizzat spora eğilmesiyle daha fazla gelişme göstermesi de kuvvetle muhtemeldi. Panenka da 1950'lerin sonunda futbola merak salan bir çocuk olarak bu durumdan fazlasıyla faydalanacaktı.
Panenka, bir kulübün altyapısında futbol oynamaya niyetlendiğinde henüz sekiz yaşındaydı ve bu hedefi doğrultusunda yöneleceği adres de o günlerde Spartak Stalingrad adı altında faaliyet göstermekte olan Bohemians kulübüydü. Aslında Panenka'nın doğduğu semt olan Vrsovice'de iki futbol kulübü yer almaktaydı. Bunlardan biri Bohemians iken, diğeriyse ülkenin en önde gelen kulüplerinden Slavia Prag'dı. Ancak Bohemians'ın maçlarını oynadığı Dolicek Stadyumu'nun Panenka'ların evine yürüyerek sadece birkaç dakikalık mesafede olması nedeniyle, sekiz yaşındaki Antonin'in önünde açıkçası pek bir tercih edilecek durum da kalmamış ve Panenka ile yeşil-beyazlı renkler arasındaki ilk bağ da böylece tesis edilmişti.
Panenka'nın oyun görüşü, top tekniği ve pas becerisi kusursuza yakındı. Öte yandan, topsuz oyunda genellikle pasif kalmayı yeğleyen, tabiri caizse biraz tembelliğe kaçan bir yapıdaydı. Bu nedenle altyapıdaki ilk günlerinden itibaren hocaları onu ofansif bir orta saha olarak kullanmayı tercih etmişti. Bu mevkide vadettiği yüksek potansiyel sayesinde de 18 yaşına geldiğinde artık adını Spartak Stalingrad'dan tekrar Bohemians'a çevirmiş olan kulübünün A takımına yükselecekti. Ne var ki Bohemians o yıllarda Çekoslovak Ligi'nin kötü takımlarından biriydi ve 1965'te bir alt kümeye düşmüşler, bir yıllık aranın ardındansa birinci lige geri dönmüşlerdi. Genç Panenka'nın şanssızlığına, A takımındaki ilk yıllarında da Bohemians bu asansör takım kimliğine hapsolmuş bir vaziyetteydi. Öyle ki Panenka'nın ilk sezonunda küme düşecekler, bir sene sonra geri gelseler de müteakip sezonda yeniden lige veda edeceklerdi.

Askere alınmayınca Dukla'nın kapısından döndü

Aslında Panenka'nın önüne, kariyerini çok daha üst bir seviyeye taşıma fırsatı da bu yıllarda gelmişti.

Şöyle ki, Çekoslovak ordusunun takımı olarak kurulan Dukla Prag, uygun görmesi halinde, askerlik çağına gelen genç futbolcuları bünyesine katabilme imtiyazına sahipti. 1962 Dünya Kupası'nda final oynayan Çekoslovakya Millî Takımı kadrosuna yedi oyuncu birden veren ve 1950'lerle 1960'larda da sekiz kez Çekoslovakya şampiyonu olan Dukla, ülkedeki en önemli takım haline gelmişti. Bu kulübün formasını giymesi halinde Panenka'nın çok kısa süre içinde yurt çapında şöhret sahibi olması kaçınılmazdı. Dahası, Dukla'nın düzenli olarak Avrupa kupalarına katılması sayesinde (hatta 1967'de Şampiyon Kulüpler Kupası'nda yarı final oynamış ve daha sonradan kupayı da kazanacak olan Celtic'e elenmişlerdi) namı ülke sınırlarının da ötesine taşabilirdi. Gelgelelim genel anlamda fiziksel efor sarf etmeyi fazla sevmediğinden mi yoksa ordu mensubu olmayı istemediğinden midir bilinmez, Panenka, askere alınma öncesinde tâbi tutulduğu fiziksel testlerde başarısız olmuştu. Askere alınmayınca da haliyle Dukla Prag forması giyme ihtimali ortadan kalkmıştı.

Öte yandan Panenka'nın kariyerini büyük bir sadakatle sürdürdüğü Bohemians'ın tekrar birinci ligde boy göstermesiyse, 1973-74 sezonunda mümkün olabilecekti. Panenka, artık takımının en etkili oyuncusu konumundaydı ve bu sayede Çekoslovakya Millî Takımı'na da çağrılacaktı. 1974 Dünya Kupası elemelerinde, Çekoslovakya'nın, 26 Eylül 1973'te deplasmanda İskoçya ile oynadığı maçta Panenka ilk on birde sahaya çıkarak millî formayla siftahını yapıyordu. Fakat bu pek de hoş bir tecrübe olmamıştı zira Çekoslovakya, Zdenek Nehoda'nın golüyle 1-0 öne geçmesine rağmen sahadan 2-1'lik mağlubiyetle ayrılmış ve bu sonuçla da İskoçya, grubu Çekoslovakya'nın önünde lider bitirerek Dünya Kupası'na katılmayı garantilemişti. Panenka, bir ofansif orta saha oyuncusu olarak, takımında genellikle duran topları da kullanan isimdi. Ancak kendisi gençlik döneminde, daha çok frikik golleriyle dikkat çekmekteydi. Bohemians'ta penaltılarda da topun başına geçen kişi oydu belki ama 11 metrede rakip takımlar için henüz çok büyük bir tehdit olduğu iddia edilemezdi. Hatta 1974 yılında, Viktoria Plzen'e karşı oynadıkları bir maçta takımının kazandığı bir penaltı sonrasında atışı kaçırmış, hakemin Plzenli bir oyuncunun atış öncesinde on sekize girdiğini fark etmesi nedeniyle atışı tekrarlatmasına karşın ikinci hakkını da değerlendirememişti. Bu acı tecrübe, Panenka'nın kariyerinde de önemli bir dönüm noktasını teşkil edecekti. Zira kendisi bu maçtan sonra penaltılara özel olarak çalışmaya karar veriyordu.

Aşırtma penaltı fikri nasıl ortaya çıktı?

Panenka'nın bu çalışmalardaki ortağı, Bohemians'ın kalecisi Zdenek Hruska'ydı. Her antrenman sonrasında iki arkadaş karşı karşıya geçerek penaltı çalışıyorlardı ve motivasyonlarını artırmak için de zaman zaman birasına veya çikolatasına, zaman zaman da parasına bahse giriyorlardı. Hruska'nın penaltı atışlarını karşılamada hayli başarılı bir kaleci olması da bir bakıma Panenka'yı yeni penaltı teknikleri arayışına mecbur kılmaktaydı. Panenka, o günleri şu sözleriyle anımsıyor: *"Hruska penaltılarda çok iyiydi. Beni yeniyordu ve bu da bana hayli pahalıya patlamaktaydı. Ben de başarmak için yeni yollar aramaya başlamıştım. Geceleri oturup bunun üzerine düşünüyordum. Kaybettiklerimi telafi edebilmek için Hruska'yı nasıl alt edebileceğim üzerine kafa yormaktaydım. Kalecilerin genellikle bir köşeyi seçip atışı beklemeden o köşeye yattıklarını biliyordum. Fakat ortaya sert bir şut çektiğinizde bunun yukarıdan gitmemesi halinde ayaklarıyla topu çıkarabilirlerdi. Öte yandan topu yumuşak bir dokunuşla ortaya ve yukarıya göndermeniz halindeyse, çoktan bir köşeye yatmış oldukları için tekrar geri dönüp bu topu tutamazlardı."*

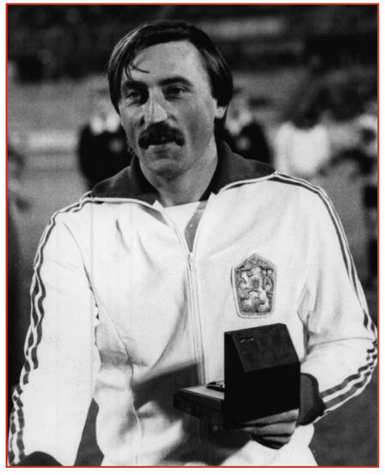

İleride Panenka'nın adıyla anılacak olan o meşhur penaltı tekniğinin doğuşunun altında bu düşünceler yatmaktaydı. Aslında atışın temelindeki mantık, kalecinin atıştan önce bir köşeyi gözüne kestirmesinden hareketle kalenin ortasını hedef almaktı ve bu, zaten birçok penaltıcının tercih ettiği bir şeydi. Panenka'nın gözleminde yakaladığı asıl kritik ayrıntıysa, ortaya yapılan atışlarda topa sert vurulmasının yarattığı kontrolsüzlüktü. Ona göre topun dibine hafifçe girilmesi halinde bu sorun ortadan kalkacaktı. Zaten kaleci bir tarafa atlamış olacağı için topu kaleye sertçe göndermenin de bir mânâsı yoktu. Panenka, bu düşüncenin başarıya ulaşması için son olarak, atış için topa doğru hareketlendiğinde kalecinin hareketlerini de göz ucuyla kontrol etmeyi şart koşuyordu: *"Penaltılar her zaman atışı kullanan oyuncu ve kaleci arasında, kimin sinirlerine daha çok hâkim olacağına dair bir mücadele şeklinde geçer. Benim stratejim, hiçbir kalecinin kalenin ortasında durmayacağı düşüncesine dayanıyordu. Atışa gelirken de her zaman hareketlerimle ve bakışlarımla kaleciyi istediğim köşeye yönlendirmeye çalışırdım."*

Bu yöntem, Panenka ile Hruska'nın yaptığı çalışmalarda gayet iyi netice vermeye başlamıştı. Bunun üzerine Panenka ilk olarak birtakım lig maçlarında, daha sonra da Çekoslovakya'nın 1976 Avrupa Şampiyonası öncesinde çıktığı bazı hazırlık karşılaşmalarında bu stili denedi ve bu denemelerin hepsinde de hedefi buldu. Hatta 1975-76 sezonunda ligde Dukla'ya karşı oynadıkları bir maçta, millî takımdan da arkadaşı olan ve o yıllarda Avrupa'nın en iyi kalecileri arasında yer alan Ivo Viktor'u da yine bu taktikle avlamayı bilmişti.

Avrupa şampiyonluğuna uzanan yol

Panenka'nın gitgide en önemli oyuncularından birine dönüşmekte olduğu Çekoslovakya Millî Takımı'ysa 1974 Dünya Kupası'na katılamamasının ardından bu kez kolları 1976 Avrupa Şampiyonası için sıvamıştı. Ancak elemelerde onları hayli zorlu bir grup bekliyordu ve İngiltere ile Portekiz'e rakip olmuşlardı. Gruptaki diğer takım Kıbrıs Rum Kesimi'ninse herhangi bir iddia ortaya koyması beklenmiyordu. Çekoslovakya, her ne kadar ilk maçında Wembley'de İngiltere'ye 3-0 yenilse de sonrasında iç sahada peş peşe galibiyetlere imzasını atacaktı. İlk olarak Panenka'nın hat-trick yaptığı maçta Rumları 4-0 mağlup ederlerken, ardından asıl sükseyi Portekiz karşısında yapıyor ve 5-0'lık hayli etkileyici bir galibiyet elde ediyorlardı. Son olarak İngiltere'yi de Bratislava'da 2-1 yenen Çekoslovakya, grupta zirveyi ele geçirmiş, ardından çıktığı iki deplasmanda da önce Portekiz'le 1-1 berabere kalıp son olarak da Kıbrıs Rum Kesimi'ni 3-0 mağlup edince, grubu lider tamamlamıştı. O günkü statüye göre, sekiz eleme grubunun liderleri birbirleriyle eşleşiyor ve iki maçlık bir play-off oynuyorlardı. Bu play-off sonunda da eleğin üzerinde kalan dört takım, Avrupa Şampiyonası'nda yer alma hakkını elde ediyordu. Çekoslovakya'nın play-off'taki rakibiyse, bu turnuvada 1960'ta şampiyon olan, 1964 ve 1972'deyse final oynayan SSCB idi.

Çekoslovakya ile SSCB arasında yakın geçmişte önemli bir politik kriz de yaşanmıştı. 1968 yılında Çekoslovakya Komünist Partisi Genel Sekreterliği'ne seçilen Alexander Dubcek, Sovyetlerin desteklediği selefi Antonin Novotny'nin yerine bu pozisyona getirilmişti ve reformist bir politikayı savunuyordu. SSCB yönetimi ve Varşova Paktı'nın diğer üyeleri ise buna karşı çıkmaktaydı. Dubcek, görevinin ilk aylarında Varşova Paktı tarafından çok reformist bir çizgide ilerlememesi için sık sık uyarılmıştı. Ancak Pakt kanadı, müzakerelerle istedikleri sonucu elde edemeyeceklerini görünce 20 Ağustos 1968 akşamında askeri güçleriyle Prag'a çıkarmada bulunmuştu. Böylece, Dubcek'in göreve geldiği andan itibaren yaşanan ve "Prag Baharı" olarak adlandırılan reform dönemi de Dubcek görevde kalmasına karşın son bulmuştu. Ancak bu durum, halk nezdinde Sovyetlere karşı tepkinin artmasına da yol açmış ve 1969 yılındaki Dünya Buz Hokeyi Şampiyonası esnasında spor dünyasında da yansımalarını göstermişti. Çekoslovakya'nın SSCB'yi 2-0 yendiği buz hokeyi maçı sonrasında galibiyeti kutlamak için Prag

sokaklarına çıkan halkın bir kısmı Sovyet askerlerine saldırmış ve iki grup arasında ciddi bir arbede yaşanmıştı.
Söz konusu gerilimin üzerinden sadece birkaç sene geçtikten sonra iki tarafın bu kez futbol sahasındaki karşılaşmalarından hem saha içerisinde hem de saha dışında nasıl bir sonuç çıkacağı merakla bekleniyordu. Nihayet iki takım, ilk olarak 24 Nisan 1976'da Bratislava'da karşı karşıya geldi. Kâğıt üzerinde SSCB daha şanslı gözükse de maça Çekoslovakya çok iyi başlamış ve rakibinin etkili olmasına izin vermezken 34. dakikada Jozef Moder'den gelen golle de 1-0 öne geçmişti. İlk yarının bu skorla kapanmasının ardından ikinci yarının hemen başında, Sovyet kalesine 25 metre mesafede ve kaleyi cepheden gören bir noktada kazanılan serbest vuruştaysa, topun başına gelen oyuncu Antonin Panenka'ydı. Duran topların usta ismi, yerden sert ve düzgün bir vuruşla Sovyet kalecisi Aleksandr Prohorov'un sağından ağları buluyor ve böylece fark ikiye çıkıyordu. Çekoslovakya, bu önemli skor avantajını elde etmesiyle birlikte kalan sürede rakibinin gol bulmasına da izin vermiyor ve 2-0'lık bu avantajı, dört hafta sonra Kiev'de oynanacak olan rövanşa taşımayı başarıyordu.
Her ne kadar ilk maçtaki bu skor Çekoslovakya adına önemli bir koz olsa da SSCB, 22 Mayıs'ta Kiev'de oynanacak olan rövanşa hayli iddialı çıkıyordu. Zaten futbol kamuoyunun önemli bir bölümü de Sovyetlerin 2-0'ın altından kalkabileceğini düşünmekteydi. Ancak Çekoslovakya, karşılıklı gollere sahne olan mücadeleden 2-2'lik beraberlikle ayrılmayı başarıyor ve böylece dört takımlı turnuvaya katılma hakkını elde eden taraf oluyordu.
Turnuvaya gelindiğindeyse Çekoslovakya'nın haricindeki diğer üç katılımcı son dünya şampiyonu Federal Almanya, son dünya ikincisi Hollanda ve turnuvanın ev sahipliğini de üstlenen, 1960 ve 1968'in Avrupa ikincisi Yugoslavya'ydı. Çekilen kura neticesinde de Çekoslovakya, yarı finalde Hollanda ile eşleşmişti.

Panenka hafif bir dürtüşle topu kalenin tam ortasına yollarken, soluna yatan Alman kaleci Maier, süzülerek ağlarla buluşmak üzere olan meşin yuvarlağa çaresizce bakmakla yetiniyor....

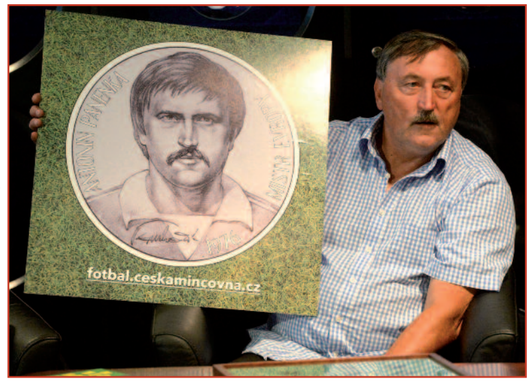
19 Haziran'da Zagreb'de oynanan maça iyi başlayan taraf Çekoslovakya olurken, 19. dakikada Anton Ondrus'un golüyle bu durum skora da yansımış ve Çekoslovakya 1-0'lık üstünlüğü yakalamıştı. Golden sonra Hollanda baskıyı arttırmaya çalışırken Çekoslovaklar uzun süre direnecekti. 60. dakikada Jaroslav Pollak'ın kırmızı kartla oyun dışında kalması ve 73'te de Ondrus'un bu kez ters bir vuruşla kendi ağlarını havalandırmasıyla birlikte de skora denge gelmiş, oyundaki momentum ise Hollanda'dan yana dönmüştü. Fakat bu golden üç dakika sonra bu sefer Johan Neeskens'in kırmızı kart görmesiyle şartlar yeniden eşitleniyordu. 90 dakikada eşitliğin bozulmaması nedeniyle geçilen uzatmalardaysa son bölümlerde Zdenek Nehoda ve Frantisek Vesely'den gelen goller, Çekoslovakya'nın maçı 3-1 kazanması, böylelikle de finale yükselmesini sağlıyordu.

Delilik ile dâhilik arasındaki o an

Dönemin futboldaki süper güçlerinden biri olan Hollanda'yı deviren Çekoslovakya'nın finaldeyse karşısında bir başka süper güç konumundaki Federal Almanya vardı. Almanlar da yarı finalin diğer ayağında Yugoslavya'yı, 2-0 yenik duruma düşmelerine karşın uzatmaya götürdükleri maçta 4-2'lik skorla saf dışı bırakmıştı. 20 Haziran'da Belgrad'da oynanan final müsabakasında da Federal Almanya maça tutuk başlamış ve sekizinci dakikada Jan Svehlik, 25. dakikada da Karol Dobias'tan gelen goller neticesinde Çekoslovakya 2-0'lık üstünlüğü yakalamıştı. Fakat sonrasında Federal Almanya, tıpkı Yugoslavya maçında olduğu gibi oyuna ağırlığını koymasını biliyordu. 28'de Dieter Müller farkı bire indirecek, karşılaşmanın bitimine sadece bir dakika kala da Bernd Hölzenbein, skoru 2-2'ye getirerek mücadeleyi uzatmalara taşıyacaktı. Yarım saatlik bu bölümde başka gol gelmemesi üzerine de futbol tarihinde ilk kez bir büyük turnuvada şampiyonun belirlenmesi, seri penaltı atışlarına kalmıştı.
İki takım ilk üçer atışta hata yapmazken, dördüncü atışlara gelindiğinde Çekoslovakya, Ladislav Jurkemik ile golü buluyor, ancak Federal Almanya'da Uli Hoeness'in çektiği şutta top üstten auta gidiyor ve avantaj Çekoslovaklara geçiyordu. Hikâyenin sonrasını zaten hepiniz biliyorsunuz. Panenka topu aldı ve aşırtma bir vuruşla kalenin ortasına göndererek Çekoslovakya'nın tarihinin ilk ve tek Avrupa şampiyonluğuna ulaştığını ilân etti! Tabiî adıyla anılacak bir penaltı vuruşu icat etmiş olması da cabası! Panenka, atıştan önce aşırtma bir vuruş denemeyi çoktan kararlaştırmıştı. Tabiî buradaki en önemli avantajıysa belki de o yıllarda teknolojinin bugünkü seviyede olmamasıydı. Neden derseniz; ne kaleci Sepp Maier'in ne de Alman teknik heyetinden herhangi birinin, Panenka'nın son iki yıl içinde birkaç kez bu tarz penaltı atışları kullandığına dair herhangi bir fikri vardı. Zira rakiplerin maçlarının video görüntüleri o yıllarda nadiren temin edilmekteydi.
Çekoslovakya'nın kazandığı bu tarihi başarı ve şampiyonluğu getiren o unutulmaz penaltı atışı sayesinde Panenka'nın adını bir anda bütün futbol dünyası ezberlemişti. Hatta Pele, onun için *"Böyle bir anda böyle bir penaltı atışı kullanan kişi ya dâhidir ya da delidir"* sözlerini sarf etmiş, Panenka ise *"Deli olmadığımı düşünüyorum, o halde Pele'nin söylediği iyi bir şey"* diyerek bu sözlere karşılık vermişti. Bir anda zirve yapan şöhretle birlikte Panenka'nın artık Batı Avrupa'da ünlü bir takımda oynayabileceğini düşünenlerse yanılmaktaydı zira o dönemde, hemen her Doğu Bloku ülkesinde olduğu gibi, Çekoslovakya'da da futbolcuların yurt dışına transferlerine nadiren izin çıkmaktaydı, o izin de anca 30'una merdiven dayamış isimlere lütfedilmekteydi. Dolayısıyla Panenka, bir müddet daha Bohemians'ta oynamaya devam edecekti.

Rapid Wien'deki ikinci bahar

Çekoslovakya Millî Takımı ise 1976'da elde ettiği muhteşem başarıyı 1978 Dünya Kupası elemelerine taşımayı başaramıyor ve eleme gruplarında, tıpkı dört yıl önce olduğu gibi, bir kez daha İskoçya'nın gerisinde kalıyordu. 1980'de katılımcı sayısı sekize çıkan Avrupa Şampiyonası'naysa elemelerde Fransa'yı geride bırakarak katılan Çekoslovakya, ilk tur gruplarında yine Federal Almanya ve Hollanda'ya rakip olurken bu kez Almanlara tek golle boyun eğiyor, Hollanda'yla ise 1-1 berabere kalıyordu. Çekoslovakya, gruptaki diğer maçındaysa Yunanistan'ı 3-1 yenerken Panenka da bir gole imzasını atmış fakat bu sonuçlar neticesinde grubu ikinci sırada bitiren Orta Avrupa temsilcisi, final

şansını kaçırmıştı. Çekoslovakya, üçüncülük maçındaysa İtalya'ya, normal süresi ve uzatmaları 1-1 sona eren karşılaşmada penaltılarda üstünlük sağlayacaktı. Panenka bir kez daha 11 metreden hedefi bulmuştu fakat bu kez, karşısındaki tecrübeli Dino Zoff'un kendisinden aşırtma bir vuruş gelebileceğini düşünmesi ihtimaline karşılık direk dibine sert bir plase yapmayı tercih etmişti.
Panenka'nın yıllardır beklenen yurt dışı transferiyse nihayet 1981 yazında gerçekleşecekti. Ancak o sırada 32 yaşını geride bırakmıştı ve en üst düzey kulüplerden birine gitme şansı da zaten kalmamıştı. Hal böyle olunca yıldız oyuncu Rapid Wien'le anlaştı ve Viyana'da geçirdiği dört sezonda yeni takımına da sınıf atlatmayı başardı. Özellikle Rapid'in golcüsü Hans Krankl ile çok iyi bir ortaklık kuran Panenka, yurt içinde takımını iki lig bir de kupa şampiyonluğuna taşırken, kulüpteki son sezonu olan 1984-85 sezonunda da Kupa Galipleri Kupası'nda final görerek bir büyük başarıya daha imza attı. Panenka, Rapid'in finale gelene kadar Beşiktaş, Celtic, Dinamo Dresden ve Dinamo Moskova ile oynadığı sekiz maçta beş gol atarak kupanın en golcü ismi olurken, Everton'la oynanan finaldeyse hafif sakatlığı nedeniyle maça kulübede başlamak zorunda kalmış, ancak maçın son çeyreğinde oyuna dâhil olduysa da bu Rapid'i kurtarmaya yetmemiş ve Everton sahadan 3-1'lik galibiyetle ayrılmıştı.
Panenka'nın millî takımlar düzeyindeki son büyük turnuvasıysa, 1982 Dünya Kupası'ydı. Tecrübeli oyuncu, nihayet Avrupa Şampiyonalarının ardından Dünya Kupası'nda da boy gösterme fırsatını yakalamıştı.
Panenka, takımının turnuvanın ilk turunda Kuveyt ve Fransa ile 1-1 berabere kaldığı iki maçta da penaltıdan ağları havalandırdıysa da Çekoslovakya diğer maçta İngiltere'ye yenilmiş ve bir üst tura çıkma hakkını kaybetmişti.
1985'te Rapid Wien'le sözleşmesi sona eren Panenka, bundan sonra da hayatını Avusturya'da sürdürmek istediğinden St. Pölten, Slovan Wien, Hohenau ve Kleinwiesendorf gibi alt lig takımlarında 1993'e, yani 44 yaşına kadar top koşturdu. 1993 başında Çekoslovakya'nın ikiye bölünmesinin ardındansa futbolu bırakıp, doğduğu kent Prag'a geri dönen Panenka, bir müddet yeşil sahaların uzağında kalmayı tercih ettiyse de Bohemians'ın 100. kuruluş yıldönümü olan 2005'te kulübün başkanlığını üstlenmeyi kabul etti ve kendisi o tarihten beridir de bu görevi yürütmeye devam ediyor.

Panenka'nın mirasçıları

Büyük turnuvalarda Panenka sonrasında da onun penaltı tekniğini kullanan yıldızlar oldu. İşte bunlardan en çok akıllarda kalanlar.

1 Zinedine Zidane (2006 Dünya Kupası Finali)

Fransızların efsane ismi, takımının İtalya ile oynadığı finalde henüz ilk dakikalarda kazandığı penaltıyı Panenka usulü kullandı. Top önce üst direğe sonra da çizginin gerisine vurup dışarı sekse de hakemler golü tespit etti. Bu golle Fransa 1–0 öne geçse de daha sonra İtalyanlar beraberliği yakaladı ve 1–1 biten 120 dakikanın ardından da penaltılarla kupaya uzandı.

2 Alexis Sanchez (2015 Copa America Finali)

Panenka'dan sonra bir büyük turnuvada maç sayısını Panenka penaltısıyla kullanıp takımına şampiyonluğu getiren ikinci isim Alexis Sanchez oldu. Takımının 2015'te Arjantin'e karşı oynadığı Copa America finalinde golsüz biten maç sonrasında geçilen penaltılarda son atışta topun dibine giren yıldız isim, böylece ülkesinin ilk Güney Amerika şampiyonluğunda başrole de soyunmuş oluyordu.

3 Francesco Totti (EURO 2000 Yarı Finali)

İtalya'nın, ev sahibi Hollanda ile oynadığı zorlu yarı final mücadelesi eşine az rastlanır cinstendi. İtalya ilk yarının ortalarında Gianluca Zambrotta'nın atılmasıyla 10 kişi kalmış, Hollanda normal sürede Frank de Boer ve Patrick Kluivert ile iki penaltı atışı kaçırmış ve böylece golsüz eşitlik bozulmayınca da iş seri penaltılara kalmıştı. Burada da Totti, Panenka penaltısıyla golü bulup takımına 3–0'lık avantajı getirmiş, daha sonrasında da Gök Mavililer 3–1 kazanarak adını finale yazdıran taraf olmuştu.

4 Sebastian Abreu (2010 Dünya Kupası Çeyrek Finali)

Uruguay ile Gana arasındaki mücadelede normal süre 1–1'lik beraberlikle sona ererken uzatmaların son hücumunda Gana'nın Dominic Adiyiah ile kaleye gönderdiği topu Luis Suarez eliyle çelmiş, sonrasında Asamoah Gyan'ın penaltısının üst direğe takılmasıyla da iş seri penaltılara kalmıştı. Burada da dördüncü atışlar sonrasında Uruguay 3–2'lik avantaja sahipti ve beşinci atışı kullanan Sebastien Abreu, Panenka'ya selam çakarak takımını yarı finale taşımayı başardı.

5 Andrea Pirlo (EURO 2012 Çeyrek Finali)

İtalya, 2012 Avrupa Şampiyonası'nda da çeyrek finalde İngiltere engelini, 120 dakikası golsüz eşitlikle sona eren bir mücadelenin ardından, penaltı vuruşlarıyla aşmıştı. Burada da İtalya'nın üçüncü penaltısını kullanan Pirlo, Panenka usulüyle fileleri bulmuş ve takımına 2–2'lik eşitliği getirmişti. İtalya, sonrasında 4–2'lik skorla yarı finale kaldı.

6 Helder Postiga (Euro 2004 Çeyrek Finali)

Turnuvanın ev sahibi Portekiz'in, İngiltere'yle yarı finale çıkmak için verdiği mücadelede 120 dakika nefesleri kesmiş ve karşılıklı goller neticesinde de tabelaya 2–2'lik eşitlik yansımıştı. Ardından geçilen seri penaltılarda da beşer atış sonrasında 4–4'lük denge söz konusuyken, İngiltere altıncı atışı Ashley Cole ile gole çevirmiş, gerginliğin tavan yaptığı bu noktadaysa Postiga, Panenka penaltısıyla golü bularak takımının maça tutunmasını sağlamıştı. Sonraki atışlarda da kaleci Ricardo önce tutup sonra atınca yarı finalist Portekiz oluyordu.

İbrahim Koçyiğit

Esperance'nin dönüşü

Mısır'dan Al-Ahly'yi finalin ilk maçında 3-1 yenilmesine rağmen rövanşta 3-0 mağlup eden Tunus temsilcisi Esperance, Afrika Şampiyonlar Ligi'ni yedi yıl aradan sonra, tarihinde üçüncü kez kazandı.

Afrika kıtasının kulüpler seviyesindeki en prestijli turnuvası Afrika Şampiyonlar Ligi'nde 54'üncü sezon (bugünkü formatıyla 22'nci sezon) geride kalırken, kupa, finalde Mısır'dan Al-Ahly'yi deviren Esperance'ın oldu. Tunus temsilcisi böylece Afrika Şampiyonlar Ligi'nde yedi yıl aradan sonraki ilk, toplamdaki ise üçüncü zaferini kutladı. Son şampiyon Wydad Casablanca bu kez çeyrek finalden ötesini göremezken, 8 şampiyonlukla organizasyon tarihinin en başarılı takımı olan Al-Ahly art arda ikinci kez final kaybetti.

47 ülkeden 59 takımın katılımıyla 10 Şubat'ta startı verilen 2018 Afrika Şampiyonlar Ligi sezonu, 2 ve 9 Kasım tarihlerinde iki maç üzerinden oynanan finalle sona erdi.

146 karşılaşmanın oynandığı organizasyonda seyirciler toplam 351 gol izledi ve böylece maç başına 2.4'lük bir gol ortalaması yakalanmış oldu.

Finalistler grupta da karşılaştı

Ön eleme ve 1. Tur müsabakalarının ardından yoluna devam eden 16 takım dörderli dört gruba ayrıldı. A Grubu'nda, finalde bir kez daha karşılaşacak olan Al-Ahly ile Esperance'ın yanı sıra Uganda'dan Kampala Capital City Authority (KCCA) ve Botsvana'dan Township Rollers yer aldı.

İlk maç haftasında Al-Ahly ile Esperance'ı İskenderiye'de buluşturan müsabakada gol sesi çıkmazken, Township Rollers evinde konuğu KCCA'yı tek golle geçti. Grubun en büyük sürprizi ise ikinci haftada Uganda'da yaşandı. KCCA, konuğu El-Ahly karşısında kalesini gole kapattığı yetmiyormuş gibi 74 ve 89'uncu dakikalarda iki gol buldu ve sahadan 2-0'lık galibiyetle ayrıldı.

Esperance ise evinde Township Rollers'ı beklendiği gibi farklı geçti: 4-1.

KCCA, Al-Ahly'ye yaşattığı tatsız sürprizin bir benzerini üçüncü haftada Esperance'a deplasmanda tattırmaya çok yaklaştı. 18 ve 22'nci dakikalarda buldukları gollerle skoru 2-0'a getirerek Tunus'taki tribünleri şoke ettiler fakat bu gollere çabuk reaksiyon veren Esperance 30 ve 33'te bulduğu sayılarla beraberliği yakaladıktan sonra bitime sekiz dakika kala Mejri'nin attığı golle üç puanı kurtardı. Al-Ahly ise KCCA yenilgisinden ders aldığını, evinde Township Rollers'ı 3-0 yenerek gösterdi. Bu maçların rövanşlarında Esperance KCCA'yı, Al-Ahly de Township Rollers'ı deplasmanda tek golle geçti ve böylece gruptaki sıralama beklendiği haline göndü.

GOL KRALLIĞI

1. Anice Badri (Esperance)	8 gol
2. Hamid Ahaddad (Difaa)	7 gol
Lazarous Kambole (ZESCO)	7 gol
Ben Malango (Mazembe)	7 gol

Grup birincisini belirleme ihtimali yüksek olan beşinci hafta maçında Al-Ahly deplasmanda Esperance'ı Azaro'nun 32'nci dakikada attığı golle geçti ve son haftada da KCCA'dan rövanşı evinde 4-3'le aldı. Esperance son hafta Township deplasmanından golsüz beraberlikle dönünce liderlik için hesap kitap yapmaya gerek kalmadı ve Al-Ahly 13, Esperance ise 11 puanla çeyrek finale yükseldi.

B Grubu'nda ise Cezayir'den Setif ve Alger'in yanı sıra Demokratik Kongo'dan Mazembe ve Fas'tan Difaa El Jadidi mücadele etti. Çekişmenin bir hayli yüksek olduğu gruptan 2015 şampiyonu Mazembe yenilgisiz lider çıktı fakat altı maçtan sadece yarısını kazanabildi. İlk üç maçta Setif'i içeride 4-1, Difaa'yı deplasmanda 2-1, Alger'i ise yine içeride 88'de gelen golle 1-0 yenen Mazembe, puanını dokuza yükselttikten sonra frene bastı ve rakiplerinin tamamıyla rövanşlardan 1-1'lik beraberlikle ayrıldı. Yine de toplanan 12 puan grubu birinci bitirmeye fazlasıyla yetti.

Setif ise Mazembe ve Alger yenilgilerinden sonra çıktığı dört maçta iki galibiyet, iki beraberlik aldı ve grubu sekiz puanla bitirdi. Cezayir temsilcisi böylece bu sezon Afrika Şampiyonlar Ligi'nde iki yenilgi almasına rağmen gruptan çıkmayı başarabilen tek takım oldu. Üstelik grup üçüncüsü Difaa'ya iki puan fark atarak... Alger ise beş puanla grubun son sırasında yer aldı.

Son şampiyon Wydad Casablanca'nın Güney Afrika'dan Mamelodi Sundowns, Gine'den Horoya ve Togo'dan Togo-Port ile mücadele ettiği C Grubu'ndaki kaderi de Mazembe'nin B Grubu'ndaki performansını andırdı. Fas temsilcisi her üç rakibini de bir kez yendi ve bir kez de sahadan beraberlikle ayrıldı. Böylece topladığı 12 puan, Wydad'ı grup birinciliğine taşıdı. Horoya ise grupta sadece Togo-Port'u yenebilmesine rağmen bu iki galibiyetin yanına üç de beraberlik ekledi ve dokuz puanla grup ikincisi olarak çeyrek finalin yolunu tuttu. Afrika Şampiyonlar Ligi'ni 2016'da kazanmayı başaran Mamelodi Sundown ise bu kez altı puan toplayabildi ve grup üçüncüsü olarak havlu attı.

D Grubu'nda Tunus'tan Etoile du Sahel, Angola'dan Agosto, Zambiya'dan ZESCO United ve Esvatini'den (eski adıyla Svaziland) Mbabane Swallows mücadele etti. Grubun kâğıt üzerindeki favorisi Etoile du Sahel beklendiği gibi ilk sırayı aldı ancak tıpkı Mazembe ve Wydad gibi onlar da çıktıkları altı maçın yalnızca yarısını kazanabildi. Mbabane Swallows'u iki maçta mağlup eden Etoile, grupta bir tek Agosto'yu devirmeyi başaramadı. Etoile'a iki maçta da direnerek bu karşılaşmalardan birer puan çıkaran Angola temsilcisi, bu iki puana iki galibiyet ve bir beraberlik daha ekleyince dokuz puanla gruptan

çıkmayı başardı. Agosto tek yenilgisini grubun en zayıf halkası Mbabane'den aldı ve grup birinciliğini kaçırdı. ZESCO altı puanla üçüncü, Mbabane ise dört puanla sonuncu olarak bu sezonki Afrika Şampiyonlar Ligi'ne grup aşamasında havlu attı.

Son iki şampiyon yarı final göremedi

Dört çeyrek final eşleşmesinin üçü bir hayli yakın ve çekişmeli geçti. Son şampiyon Wydad Casablanca, Cezayir'den Setif karşısında deplasmandaki ilk maçta 16'ncı dakikada Diomande'a engel olamadı ve kalan dakikalarda ne yaptıysa da skora denge getiremedi. Wydad evindeki rövanşta kalesini gole kapatsa da maçı uzatmaya taşıyacak golü de bulamayınca yarı finale yükselen taraf Setif oldu.
2016 şampiyonu Mazembe'nin de kaderi Wydad'ınkinden çok farklı değildi. Demokratik Kongo temsilcisi, grubunda beklentilerin üzerine çıkarak çeyrek finale gelen Agosto ile deplasmanda golsüz berabere kaldıktan sonra evindeki rövanşın daha 12'nci dakikasında öne geçti. Ama belki de farklı bir galibiyetin kapılarını açabilecek bu gole yanıt 34'te Bokamba'dan geldi ve Agosto 1-1'lik skoru son düdüğe kadar korumayı başararak deplasmanda attığı golün getirdiği avantaj sayesinde adını yarı finale yazdırdı.
İki Tunus temsilcisini buluşturan eşleşmede ise Esperance, Etoilde du Sahel'i konuk ettiği ilk maçın daha ikinci dakikasında Dhaouadi ile öne geçti. Jemal 28'de skora denge getirse de 77'de sahneye çıkan Derbali maçın 2-1'lik skorunu ilân etti.
Rövanşın 87'nci dakikasına gelindiğinde tabela hâlâ 0-0'ı gösteriyordu ve Etoile'a sadece bir gol yetecekti. Ne var ki o gol Esperance'ın kontratağında Coulibaly'den geldi ve maçı 1-0 kazanıp yarı finale yükselen taraf Esperance oldu.
Al-Ahly ise Horoya deplasmanın-

dan golsüz beraberlikle dönünce taraftarlarına gruptaki KCCA yenilgisini hatırlatıp onları tedirgin etti fakat rövanşı 4-0'lık net bir skorla kazanınca kendini affettirdi. Mısırlı favorilere faklı galibiyeti getiren golleri Soliman, Mhareb, Mohsen ve Fathy attı.

Agosto tecrübesizliğinin kurbanı oldu

Yarı finalde Al-Ahly, Setif ile Agosto ise Esperance ile eşleşti. Daha önce Afrika Şampiyonlar Ligi'nde 11 kez oynayan fakat gruplardan sadece dört kez çıkıp çeyrek final dahi göremeyen Agosto, rüya sezonunda yarı finaldeki ilk maçında konuğu Esperance'ı 82'nci dakikada Bua'nın attığı golle 1-0 yenmeyi başardı. Üstelik rövanşta Geraldo'nun henüz sekizinci dakikada attığı golle deplasmanda 1-0'ı da buldular. Ne var ki Belaili ve Yacoubi'nin golleriyle Esperance 2-1 öne geçti. Tabiî ki bu skor da Agosto'ya yarıyordu. Üstelik Bokamba 64'te skora denge getirmeyi de başardı. 73'te Jouini Esperance'ı 3-2 öne geçirdiğinde tura yakın olan taraf hâlâ Agosto'ydu. Ne var ki bitime sadece beş dakika kala gelen Badri imzalı gol Agosto'nun tüm umutlarını yerle bir etti ve Esperance 4-2'lik galibiyetle finale yürüyen taraf oldu.
Al-Ahly ise favori olduğu Setif eşleşmesinde ilk maçı 23'te Soliman, 41'de de Mohareb'in attığı gollerle 2-0 kazandı. Soliman ikinci maçın 61'inci dakikasında Al-Ahly'yi öne geçirdiğinde Mısır temsilcisi art arda dört gol yemediği takdirde finale yükseleceği bir konuma gelmiş oldu. Setif ihtiyaç duyduğu dört golün yarısını Bakir ve Ghacha ile 67 ve 72'de buldu ancak bu sayıların devamı gelmeyince Al-Ahly sekiz kez kazandığı ve geçen yıl final kaybettiği Afrika Şampiyonlar Ligi'nde bir kez daha finale yükseldi.

Esperance'a üç maçta tek galibiyet yetti

Grupta daha önce iki kez karşılaşan Al-Ahly ve Esperance'ı finalde buluşturan eşleşmenin ilk ayağı Mısır'da oynandı. Al-Ahly 34'üncü dakikada penaltı bulurken, Soliman skoru 1-0'a getirdi. 58'de Esperance defansında iki oyuncunun art arda yaptıkları ıskaların faturasını Elsolia kesti. 64'te Al-Ahly taraftarlarını pek ikna etmeyen bir penaltı kararı çıktı ve Belaili farkı bire indirdi. Maçtaki üçüncü penaltı kararı ise Al-Ahly lehine çıktı ve Soliman 11 metreden yine hata yapmayarak takımının 3-1'lik galibiyetini ilân etti.
Tunus'ta oynanan rövanşta Afrika Şampiyonlar Ligi tarihinin en başarılı takımına karşı 3-1'i çevirmek için çıkan Esperance, mucizenin ilk adımının 45+1'de Bguir'in harika plasesiyle attı. Bguir 54'te bir kez daha sahneye çıktı ve altı pasta onu bomboş bırakan rakibini kafayla cezalandırdı. Artık kupa için gol bulması gereken taraf Al-Ahly'ydi. Ne var ki 86'da gelişen kontratakta ceza sahası ön çizgisinden harika bir füze çıkaran Badri, Al-Ahly'nin umutlarını yerle bir eden ve Esperance'a tarihinin üçüncü Afrika Şampiyonlar Ligi şampiyonluğunu getiren isim oldu. Böylece Esperance bu sezonki kupada üç kez karşılaştığı Al-Ahly karşısında aldığı tek galibiyetle yedi yıllık Afrika Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu hasretini dindirdi.

İbrahim Koçyiğit

Siftahı Kashima yaptı

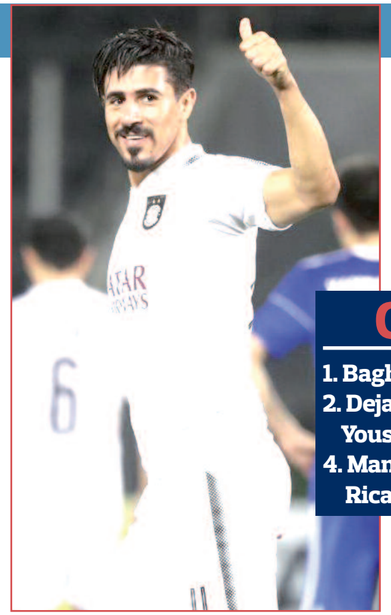
Tarihlerinde ilk kez Asya Şampiyonlar Ligi'nde final oynayan Kashima Antlers ile Persepolis'in düellosunu, sportif direktörlüğünü Zico'nun yaptığı Japonya temsilcisi Kashima kazandı.

Asya kıtasının kulüp seviyesindeki en prestijli organizasyonu olan Asya Şampiyonlar Ligi'nde 37'nci sezon (bugünkü isim ve formatıyla 16'ncı sezon) geride kalırken, Japonya temsilcisi Kashima Antlers, kendisi gibi turnuvada ilk kez final oynayan İran devi Persepolis'i mağlup ederek şampiyonluğa ulaştı.
20 farklı ülkeden 46 takımı buluşturan 2018 Asya Şampiyonlar Ligi sezonu 16 Ocak'ta başladı ve 3 ile 10 Kasım'da iki maç üzerinden oynanan finalle sona erdi. 140 maçta toplam 418 gol atılırken maç başına neredeyse 3 gol ortalamasına ulaşıldı. Maç başına seyirci ortalaması ise 14 bin 220 oldu.

Gruplarda tek takım tulum çıkardı

Ön elemeyi bay geçenler ve bu turda rakiplerini saf dışı bırakanları buluşturan grup aşamasında, 32 takım dörderli sekiz grupta mücadele etti.
Suudi Arabistan'dan Al-Ahli, Birleşik Arap Emirlikleri'nden (BAE) Al-Jazira, Katar'dan Al-Gharafa ve İran'dan Tractor Sazi'nin mücadele ettiği A Grubu'nun lideri Al-Ahli oldu.
Al-Gharafa'yı iki maçta da yenememesine rağmen bu iki beraberliğe diğer rakiplerinden aldığı dört galibiyeti ekleyen Al-Ahli, 14 puanla grup birincisi oldu. Al-Jazira ve Al-Gharafa sekiz puanla ikincilik mücadelesi verirken, gruptaki iki galibiyetini de Al-Gharafa'dan aldığı için Al-Jazira son 16 takım arasına kaldı.
B Grubu'nda da birincilik kâğıt üzerindeki favoriye giderken

ikinciyi ikili averaj belirledi. Katar temsilcisi Al-Duhail; İran'dan Zob Ahan, Özbekistan'dan Lokomotiv Taşkent ve BAE'den Al-Wahda karşısında çıktığı altı maçı da kazandı ve bu sezon Asya Şampiyonlar Ligi'nin grup aşamasında tulum çıkaran tek ekip oldu. Altı maçta iki galibiyet, bir beraberlik ve üç yenilgi alan iki takımdan Zob Ahan, Lokomotiv'i ikili averajda ardında bırakarak B Grubu'ndan son 16'ya kalan diğer takım olmayı başardı.
İran'dan Persepolis, Katar'dan Al-Sadd, Özbekistan'dan Nasaf Qarshi ve BAE'den Al-Wasl'ı buluşturan C Grubu'nda Al-Wasl beklendiği gibi herkese üçer puan dağıtınca sıralamayı diğer üç ekibin birbirleriyle oynadığı maçlar belirledi. Persepolis hem Al-Sadd hem de Nasaf Qarshi'yi birer kez yenip Nasaf'tan bir de beraberlik çıkarınca 13 puanla grubu birinci bitirdi.
"Xavi'nin takımı" Al-Sadd da diğer iki güçlü rakibini birer kez yendi ve 12 puanla grup ikincisi oldu.
Nasaf Qarshi ise diğer yedi grubun altısında kendisini son 16'ya taşıyabilecek 10 puanı toplamasına rağmen yanlış gruba düşmüş olmanın bedelini ödedi.
D Grubu'nda İran temsilcisi İstiklal; BAE'den Al-Ain, Katar'dan Al-Rayyan ve son finalist unvanlı Suudi Arabistan'dan Al-Hilal karşısında çıktığı altı maçın yarısını kazandı, diğer yarısından beraberlikle ayrıldı ve böylece topladığı 12 puanla grubu ilk sırada bitirdi. Al-Ain ise iki galibiyet, dört beraberlik alarak 10 puan topladı ve bu sene grup aşamasını yenilgisiz bitiren tek ikinci olarak adını son 16 turuna yazdırdı. Son finalist Al-Hilal ise bu sezon çıktığı altı maçın hiçbirini kazanamadı ve topladığı iki puanla son sırayı alarak erkenden havlu attı.
Devasa bir alana yayıldığı için eşleşmelerin de coğrafi kriterler göz önüne alınarak yapıldığı Asya Şampiyonlar Ligi'nde kıtanın doğusundaki ekipler E, F, G ve H gruplarında buluştu. E Grubu'nda Güney Kore'den Jeonbuk Hyundai Motors; Çin'den Tianjin Quanjian, Japonya'dan Kashiwa Reyseol ve Vietnam'dan Kitchee ile oynadığı altı maçta 22 gol attı ve Tianjin deplasmanı haricindeki tüm maçlarını kazanarak 15 puanla grup birincisi oldu. Lideri devirebilen tek takım Tianjin Quanjian ise 13 puanla grubu ikinci bitirdi.
Kashiwa Reysol dört, Kitchee ise üç puan toplayabilince gruptan çıkmanın kıyısına dahi yaklaşamadı.
Çin'den Shanghai SIPG, Güney Kore'den Ulsan Hyundai, Avustralya'dan Melbourne Victory ve Japonya'dan Kawasaki Frontale'in yer aldığı F Grubu'nda birincilik 11 puanla Shanghai'ya gitti. Ulsan Hyundai dokuz puanla grup ikincisi oldu. Melbourne Victory ise son 16 turunu sadece bir puanla ıskaladı. Grupta çıktığı altı maçın yarısından beraberlik, diğer yarısından ise yenilgi alan Kawasaki ise son sırada kaldı.
G Grubu'nda Çin'den Guangzhou Evergrande, Japonya'dan Cerezo Osaka, Güney Kore'den Jeju United ve Tayland'dan Buriram United kozlarını paylaştı. Altı maçta hiç yenilgi almayan ve üç galibiyet, üç beraberlikle 12 puan toplayan Guangzhou beklendiği gibi grubu birinci bitirdi. Grubun sürprizi ise Buriram'ın dokuz puan toplayarak ikinci sırayı alması ve Cerezo Osaka'yı bir puan farkla ekarte ederek adını son 16 turuna yazdırması oldu.
Güney Kore'den Suwon Samsung Bluewings, kâğıt üzerindeki en dengeli grup olan H Grubu'nda Japonya'dan Kashima Antlers, Avustralya'dan Sydney FC ve Çin'den Shanghai Shenhua ile girdiği düelloda iki yenilgi birden almasına rağmen topladığı 10 puanla birinci sırayı almayı bildi. Kashima Antlers ise liderden bir maç az kaybetmesine rağmen bir maç da az kazandı ve dokuz puanla grup ikincisi oldu. Shanghai Shenhua ise beş puanla grubunun son sırasında kaldı ve bu sezon Asya Şampiyonlar Ligi'nde gruptan çıkamayan tek Çin temsilcisi oldu.

Çekişme artıyor

Son 16 turundaki sekiz eşleşmenin sadece birinin galibi rakibini rahat geçti. Grubunda tulum çıkaran Al-Duhail, Al-Ain karşısında önce deplasmanda 4-2 kazandı, ardından evinde rövanşı 4-1 alarak adını çeyrek finale yazdırdı. Ne var ki

GOL KRALLIĞI

1. Baghdad Bounedjah (Al-Sadd)	13 gol
2. Dejan Damjanovic (Suwon)	9 gol
Youssef El-Arabi (Al-Duhail)	9 gol
4. Mame Baba Thiam (İstiklal)	7 gol
Ricardo Goulat (Guangzhou)	7 gol

diğer takımlar için çeyrek final bileti almak o kadar kolay olmadı. Örneğin Persepolis, Al-Jazira deplasmanında 90+6'da yediği golle 3-2 kaybettikten sonra evinde kendisine 2-1'lik galibiyeti ve turu getiren golü ancak 89'uncu dakikada bulabildi. Al-Sadd ise evinde Al-Ahli'yi 2-1 yendikten sonra deplasmanda 2-2'yi 70'te yakaladı ve adını son sekize yazdırdı. İki İran temsilcisini buluşturan eşleşmede de İstiklal, Zob Ahan deplasmanında 90+3'te yediği penaltı golüyle 1-0 kaybettikten sonra evinde 3-1 galip gelerek yola devam etti.

"Doğu yakasında" da hiçbir eşleşmede iki galibiyet birden çıkaran olmadı. Jeonbuk Hyundai Motors, Buriram United deplasmanında 3-2 kaybettikten sonra rövanşı 2-0 kazandı. Suwon Samgung Bluewings de Ulsan Hyundai'ye deplasmanda 1-0 kaybedip rövanşı 3-0 aldı. Kashima Antlers, evinde 3-1 yendiği Shanghai'a deplasmanda 2-1 kaybetse de yola devam etti. Tianjin Quanjian ise evinde golsüz berabere kaldığı Guangzhou Evergrande ile deplasmanda da 2-2 beraber kaldı ve dışarıda attığı bu iki gol sayesinde adını çeyrek finale yazdırdı. Çeyrek finalde en rahat tur atlayan ekip Tianjin'i içeride 2-0, deplasmanda ise 3-0 yenen Kashima Antlers oldu. Suwon Samsung Bluewings ise Jeonbuk deplasmanında 3-0 kaybetmesine rağmen rövanşı aynı skorla kazandı ve eşleşmeden de penaltı atışları sonunda galip ayrıldı. Batı kanadında ise Al-Sadd, İstiklal'i deplasmanda 3-1 yendikten sonra evinde kendisine yetecek skoru 2-2 ile buldu. Öte yandan Persepolis, Al-Duhail deplasmanında tek golle kaybetmesine rağmen rövanşta 3-1'le rakibine bu sezon Asya Şampiyonlar Ligi'nde aldığı ilk ve son yenilgiyi tattırarak yarı finale yükseldi.

Persepolis yarı finalde de Al-Sadd ile oynadığı ilk maçı bitime dört dakika kala Alipur'un penaltıdan attığı golle kazandı ve bu sayede rövanşta oluşan 1-1'lik beraberlik onlara yaramış oldu. Bu, İran temsilcisinin tarihinde ilk kez Asya Şampiyonlar Ligi finali oynayacağı anlamına geliyordu.

Kashima Antlers ise Suwon Samsung Bluewings'i ağırladığı ilk maçın ilk altı dakikasında iki gol yemesine rağmen geri gelmeyi bildi. 21'de farkı Jang ile bire indirdiler, Serginho 84'te skora denge getirdi, 90+3'te ise Uchida tribünlerde ufak çaplı bir depreme neden oldu. Kashima deplasmandaki ikinci maça 25'te Yamamoto'nun attığı golle iyi başlasa da Lim, Jo ve Damjanovic'in gollerine engel olamayınca 60'ncı dakikada 3-1 geriye düştü. 64'te Nishi maçı uzatabilecek golü atıp Kashima'yı biraz olsun rahatlattı. Serginho ise 82'de skoru 3-3'e getirdi ve uzatmaların oynanmasına gerek kalmadan Kashima Antlers'i tarihinde ilk kez Asya Şampiyonlar Ligi finaline taşıdı.

Kupa Japonya'da kaldı

Asya Şampiyonlar Ligi'nde finale yükselen beşinci İran takımı Persepolis ile yedinci Japonya takımı Kashima Antlers arasındaki ilk randevu 3 Kasım'da Kashima'da oynandı. 35 bin taraftarın izlediği karşılaşmanın ilk yarısı golsüz sona ererken, 58'de ceza sahası ön çizgisinden şık bir şut çıkaran Leo Silva, ev sahibi ekibi öne geçirdi. 70'te bu kez Serginho sahneye çıktı ve savunmanın arkasına sarkarak Kashima'nın rövanşa 2-0'lık avantajla başlamasını sağlayan golü attı.

Bir hafta sonra Tahran'da oynanan rövanşta rakip kaleyi daha fazla yoklayan taraf beklendiği gibi Persepolis oldu ancak bu pozisyonların hiçbiri Kashima kalecisini terletmeye yetmedi ve karşılaşma başladığı skorla sona erdi. Böylece Kashima Antlers tarihinde ilk kez Asya Şampiyonlar Ligi'nde zafere ulaştı ve bu ay Birleşik Arap Emirlikleri'nde oynanacak FIFA Kulüpler Dünya Kupası'nda mücadele etmeye hak kazandı.

UEFA 3. Video Yardımcı Hakem Kursu Riva'da düzenlendi

UEFA 3. Video Yardımcı Hakem Kursu, dünyanın en önemli VAR merkezinin de içinde bulunduğu TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde verildi. 20-23 Kasım 2018 tarihlerinde düzenlenen kursa, FIFA kokartlı hakemlerimizden Hüseyin Göçek'in de yer aldığı UEFA'nın çeşitli kategorilerinden hakemler katıldı. Teknolojisi ve mimarisiyle IFAB'ın beğenisini kazanan TFF VAR Merkezi'nde hakemler dört gün boyunca VAR eğitimi aldı. UEFA Hakem Kurulu Başkanı Roberto Rosetti ve UEFA Hakem Kurulu üyelerinin yanı sıra seminerde eğitimcilerden

Bertino Cunha Miranda, Mike Van der Roest ile MHK Üyesi ve VAR Koordinatörü Murat Ilgaz eğitimler verdi. Seminere katılan üst düzey hakemler, saha ve salon çalışmalarını da Riva'da gerçekleştirdi. Online test maçları ile VAR uygulamaları gerçekleştiren hakemler ayrıca sahada ve VAR merkezinde yapılan simülasyon eğitimlerinden geçti.

Kursun kapanışında bir konuşma yapan UEFA Hakem Kurulu Başkanı Roberto Rosetti, TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde gerçekleşen kursa ev sahipliği ve misafirperverliklerinden dolayı Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve Yönetim Kurulu üyeleri ile MHK Başkanı Yusuf Namoğlu'na teşekkür etti. Riva'dan unutulmayacak anılarla ayrıldıklarını belirten Rosetti, dört günlük kursun verimli geçmesi için Türkiye Futbol Federasyonu tarafından tüm imkânların sağlandığını ifade etti. Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nin organizasyonlar için her türlü imkânı sağladığını ve dünyaya örnek bir tesis olduğunu anlatan Rosetti, buradan tüm katılımcıların yeni kazanımlarla ve memnuniyetle ayrıldıklarını söyledi. Rosetti, bir sonraki

VAR eğitim kursunun iklim şartlarına göre Riva'da veya Antalya'da yapılacağını da sözlerine ekledi. UEFA Hakem Kurulu Başkanı Roberto Rosetti ve tüm katılımcılar, MHK Başkanı Yusuf Namoğlu tarafından Riva'dan özel olarak uğurlandı.

Riva'da çalışmak harika

UEFA'nın Video Yardımcı Hakem Kursu için ülkemize gelen UEFA Hakem Kurulu Başkanı Roberto Rosetti, önümüzdeki sezondan itibaren uygulamaya koyacakları sistemi TamSaha için değerlendirdi. İtalyan futbol adamı, bu çalışma için Türkiye'nin seçilmesiyle ilgili olarak, "Türkiye Futbol Federasyonu hakemler için her şeyi yapıyor. VAR merkezi olsun, sahalar olsun, tesisler gerçekten yüksek kalite standartlarına sahip. Bu yüzden hem VAR merkezinde hem de sahada bu projeyle ilgili çalışmak gerçekten harika" dedi.

Ege Ersöz

IFA Video Yardımcı Hakem Proje Liderliği ve MHK Danışmanlığının ardından UEFA Hakem Komitesi Başkanı olarak görev yapmaktasınız. En son yaptığımız röportajdan bu yana 10 ay geçti ve bu süre zarfında Video Yardımcı Hakem belki de beklenenden daha çok yol kat etti. Öncelikle burada düzenlenen Video Yardımcı Hakem eğitim seminerinin yapılış amacını bize anlatır mısınız? Hangi hakemler bu eğitimde yer almakta?

Öncelikli hedefimiz, gelecek sene UEFA Şampiyonlar Ligi play-off müsabakalarından itibaren hayata geçirilecek olan Video Yardımcı Hakem uygulamasının kullanılmadığı ülkelerdeki hakemlere gerekli eğitimi vermek. Üçüncüsünü gerçekleştirdiğimiz bu kursta VAR sisteminin uygulanmadığı ülkelerden 17 hakem yer almakta. Bu kursa prosedürleri ve protokolleri daha iyi anlamaları için yardımcı hakemleri de dâhil ettik. Teorik oturumlarla beraber sahada simülasyon görevi gören eğitimler gerçekleştiriyoruz.

Önümüzdeki sezondan itibaren VAR uygulaması 2019 UEFA Süper Kupası, 2019-2020 Şampiyonlar Ligi, UEFA EURO 2020 ve 2021 UEFA Uluslar Ligi'nde kullanılacak. Bu şampiyonalar pek çok ülkede yer alacak sistemin uygulanması için hummalı bir çalışma yapılması gerekmekte. 2018 FIFA Dünya Kupası'nın ardından UEFA ile yeni bir çalışma içerisindesiniz. Bu çalışmalar nasıl gidiyor ve şu an hangi seviyede?

Bildiğiniz gibi bu uzun bir süreç. Ancak bu tip bir uygulamayı hayata geçirebilmek için öncelikli olarak kaliteli hakemlere ihtiyacınız var ve çok çalışmanız gerekiyor. Saatler süren eğitimlerle Video Yardımcı Hakemin hangi durumlarda müdahale edeceğini net bir şekilde tanımlayarak tutarlı yaklaşım sergilemeniz gerekiyor. Bunun için yoğun çalışmalarımıza devam ediyoruz. Dünya Kupası'nda merkezi sistemle çalışmıştık. Örneğin İtalya'da merkezi sistem yok. Türkiye ise merkezi sistemle çalışan ülkeler arasında yer alıyor. Bunlarla ilgili çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Bu sistemin kusursuz biçimde işlemesinin VAR projesinde yer alan tüm aktörlerin kalitesine bağlı olduğunu da belirtmek isterim.

Spor Toto Süper Lig'deki VAR uygulamasını ne sıklıkla takip ediyorsunuz? Hakemlerimizin bu uygulamada gösterdikleri performans hakkında ne düşünüyorsunuz? Türkiye'nin VAR performansı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Tabiî ki bu projeyi hayata geçiren tüm ülkelerdeki ligleri takip etmeye çalışıyorum. Türkiye de bu konuda çok iyi iş çıkarıyor diyebilirim. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı ve çalışanları bu uygulamadan pozitif sonuç alabilmek adına çok büyük bir çaba sarf etti ve halen etmekte. Bu zor bir süreç olsa da çok iyi bir şekilde ilerliyoruz. Ancak gelişime her zaman yer olduğunu da belirtmek isterim.

TFF Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp Merkezi'nde yer alan VAR merkezi sistemi hakkında görüşleriniz neler? Bu semineri burada yapılmasında etkili olan unsurlar nelerdi? Diğer ülkelerdeki tesislerle karşılaştırdığınızda, Riva VAR merkezi hangi yönleriyle öne çıkıyor?

Türkiye Futbol Federasyonu hakemler için her şeyi yapıyor. VAR merkezi olsun, sahalar olsun, tesisler gerçekten yüksek kalite standartlarına sahip. Bu yüzden hem VAR merkezinde hem de sahada bu projeyle ilgili çalışmak gerçekten harika.

Hocaların hocasıydı

Onu kaleciliğinden çok teknik adamlık yıllarındaki performansıyla hatırlayacağız. Millî Takımlar, Beşiktaş ve Trabzonspor başta olmak üzere farklı mecralarda teknik direktörlük yapan Metin Türel, Türk futboluna pek çok teknik adam kazandırdığı için "hocaların hocası" unvanını taşıyordu.

Millî Takımımızın eski teknik direktörlerinden Metin Türel'i 17 Kasım günü kaybettik. Türk futboluna önce kaleci, ardından teknik adam ve eğitimci olarak devam eden Metin Türel, "hocaların hocası" unvanıyla biliniyordu. 1977–1978 yıllarında A Millî Futbol Takımımızı çalıştıran, 2002–2003 yıllarında A2 Millî Takımı Teknik Direktörlüğü yanı sıra TFF ARPEG Teknik Direktörlüğü görevlerinde bulunan ünlü teknik adam, Beşiktaş ve Trabzonspor başta olmak üzere çok sayıda takımda görevde alırken, Galatasaray, Vefa, Şekerspor, İstanbulspor, PTT, Eyüp ve Taksim'de de kaleci olarak forma giymişti. Rahmetli Türel'in hikâyesini, 24 Mart 2018'de Dinyakos'ta yayınlanan röportajının izlerini takip ederek hatırlayalım...

Galatasaray Lisesi'nden Galatasaray'a

1937 yılında İstanbul'un Fatih ilçesinin merkez semti Yavuz Selim'de dünyaya gelir Metih Türel. Futbol topuyla da Yavuz Selim İlkokulu'nun bahçesindeki maçlarla tanışır. Semtin köklü kulübü Yavuz Sultan Selim'de de amatör olarak futbol oynamaya başlar. 1948'de ilkokulu bitirip Galatasaray'ın orta kısmına girer. Ünlü lisenin Ortaköy'deki binasında yatılı okumaktadır. Sınıf arkadaşlarından biri de daha sonra Beşiktaş Başkanı olacak ve o gün geldiğinde kendisini siyah-beyazlı takımın teknik direktörlüğüne getirecek olan Mehmet Üstünkaya'dır. Jimnastik derslerine Galatasaray'ın eski sol açığı Mehmet Ali Gültekin, Türkçe derslerine ise yine Galatasaray'ın eski millî oyuncularından Muslihittin Peykoğlu girmektedir. Mehmet Üstünkaya gibi Beşiktaşlılar ve birkaç Fenerbahçeli dışında tabiî olarak okulun tamamına yakını Galatasaraylıdır ve Metin Türel'in kalbindeki sarı-kırmızılı ateş de o yıllardan itibaren yanmaya başlamıştır.

Metin Türel, ilk gençlik yıllarında Galatasaray B takımında...

Önce santrforluğa heveslense de bu alandaki tek becerisi iyi şut atmakla sınırlı olduğundan kalecilikte karar kılar ve 12–13 yaşından itibaren üç direğin arasında durmaya başlar. O dönemde ortaokulda futbol oynamalı yasak olduğundan kaleyle buluşması da lise dönemine rastlar. Turgay Şeren ve Coşkun Özarı mezun oluktan sonra Galatasaray'ın lise takımında kalecilik yapar. Fenerbahçe Stadı'nda Haydarpaşa Lisesi'ni 2-0 yenerek şampiyon oldukları yıl takımın kalesini Metin Türel korumaktadır. Bir yandan da Yavuz Sultan Selim'de oynayan Metin Türel'i, Selimiye ile oynadıkları maçta Gündüz Kılıç görür ve beğenir. Bir de Galatasaray liseli olduğunu öğrenince derhal kulübe gelmesini ister. Böylece 1953 senesinde Galatasaray'da futbola başlar ancak talihsizliğe bakın gibi önünde Turgay Şeren gibi dev bir isim vardır. Tam beş yıl Turgay Şeren'in yedeği olarak kalır ancak bir maçta Fenerbahçe'yi karşı oynar ve geleneklere göre "Galatasaraylı olmayı" başarır.

İstanbul'un semtlerinde...

Galatasaray Lisesi'nden mezun olduğu yıl, Galatasaray takımından da ayrılır Metin Türel. 1957–58 sezonunda Eyüp'ün, 1958–59 sezonunda ise Taksim'in kalesini korur. 1948'de girdiği Galatasaray Lisesi'nden 1957'de mezun olduktan sonra Ankara'da Mülkiye'ye yazılsa da okulun ağırlığını görünce Yüksek Gazetecilik Okulu'na geçmeyi tercih eder. 1958–59 sezonunda, Ankara profesyonel mahalli liginde mücadele eden PTT'ye transfer olur. O sezon önce mahallî ligde şampiyon olan PTT, baraj maçlarını geçerek Millî Lig'e yükselir. 1960–61 sezonunda da PTT'de oynayan Metin Türel, 1961–62 sezonunda İstanbulspor'a gelse de önündeki bir başka dev isim yüzünden oynama fırsatı bulamaz. O dönemde 19 yaşında olsa da "Arap" lâkabıyla ünlenen Yılmaz Urul'u yedek bırakmak kolay iş değildir çünkü. 1962–63 sezonunda ikinci kez PTT'ye gider. 1963–64 sezonunda ise bir kez daha İstanbulspor'a döner. Yılmaz Urul askere gitmiş, Metin Türel'in de önü açılmıştır. Üç sezon geçirdiği İstanbulspor'dan 1965–66 sezonunda Vefa'ya transfer olur. Yeşil-beyazlı forma altında, eski Galatasaylı oyuncular Candemir Berkman, Büyük Ahmet ve Ergun Ercins'le birlikte Ignace Molnar'ın öğrencisi

Metin Türel, dönemin güçlü takımlarından İstanbulspor'un kalecisi....

olur. Bir oyuncu için koordinasyonun önemini o yıllarda Molnar'dan öğrenir. Son olarak 1967–68 sezonunda Afyonspor'da yardımcı antrenör olarak görev yaparken bazı maçlarda kaleye geçer ve aktif futbol hayatına veda eder Metin Türel.

Vefa'da dikkat çeken bir teknik adam

Ertesi sezon A takımını Cihat Arman'ın çalıştırdığı Vefa'nın genç takımına antrenör olarak gelir. Takımın durumu iyi değildir. Metin Türel'i önce Cihat Arman'ın yardımcısı yaparlar, sonra da takımı tek başına ona teslim ederler. Vefa o sezon kümede kalsa da ertesi sezon takımın başına Yugoslav Lazar Tasiç getirilir. Fakat Tasiç'le takımın kanı uyuşmaz. Sekiz hafta geride kaldığında Vefa'nın tek beraberlikle 1 puanı vardır. Önceki sezondaki başarısı hatırlanınca Metin Türel yeniden göreve çağırılır. Özellikle deplasmanda kazanılar maçlar sayesinde Vefa ligde kalınca Metin Türel'in ismi de bir yıldız gibi parlamaya başlar. O sayede Futbol Federasyonu tarafından 1971 yılında Millî Takım Teknik Direktörü Coşkun Özarı'nın yardımcılığına getirilir. O dönemde Federasyon tarafından eğitime gönderildiği Macaristan'da antrenman biliminin inceliklerini öğrenir.

Beşiktaş'ta iki kupa

Metin Türel, 1973–74 sezonun başında Beşiktaş'tan kendi tâbiriyle "hiç ummadığı" bir teklif alır. Galatasaray Lisesi'nden sıra arkadaşı Mehmet Üstünkaya, başkanı olduğu Beşiktaş'ın teknik direktörü olmasını ister kendisinden. O sezonu Fenerbahçe hem ligi hem de Türkiye Kupası'nı kazanarak tamamlar ancak Türel'in Beşiktaş'ı da altı sezon sonra ligde ikinci sırayı almayı başarır. Siyah-beyazlı takım, bu ikincilik sayesinde kupa finalisti Bursaspor ile Başbakanlık Kupası maçı oynama hakkını elde eder. 5 Haziran 1974 günü Ankara 19 Mayıs Stadı'nda oynanan maç Beşiktaş adına müthiş bir geri dönüşe sahne olur. 10'uncu dakikada Vahit Kolukısa ve 21'inci dakikada Tezcan Ozan'dan yediği gollerle 2–0 geriye düşen siyah-beyazlılar, 30'da Vedat Okyar'ın penaltısıyla farkı bire indirip 69'da Ahmet Yılmaz'ın golüyle 2–2'yi yakalar ve müsabakayı uzatmalara taşır. 115'inci dakikada Niko Kovi ile gelen gol ise Beşiktaş'ın 3–2'lik galibiyetini tesciller ve Başbakanlık Kupası'nı İstanbul'a getirir. Şimdi sırada Cumhurbaşkanlığı Kupası vardır. Kupanın bir ucundan lig ve Türkiye Kupası şampiyonu unvanlı Fenerbahçe, diğer ucundan da Başbakanlık Kupası sahibi Beşiktaş tutmaktadır.

Başbakanlık Kupası maçından üç gün sonra 8 Haziran'da yine Ankara 19 Mayıs Stadı'nda sahnelenir bu büyük hesaplaşma. Didi'nin Fenerbahçesi Ilie Datcu – Niyazi Gülseven, Yılmaz Şen, Kâmil Güvenal, Alpaslan Eratlı – Selahattin Karasu, Ziya Şengül, Önder Mustafaoğlu – Mustafa Kaplakaslan, Osman Arpacıoğlu, Cemil Turan on biriyle sahadadır. Metin Türel'in Beşiktaş'ı ise Sabri Dino – Ahmet Börüteçene, Vedat Okyar, Lütfü Isıgöllü, Zekeriya Alp – Kahraman Kartaloğlu, Sanlı Sarıalioğlu, Tuğrul Şener – Ahmet Yılmaz, Mesut Şen, Dorde Milic on biriyle çıkar yeşil zemine. Beşiktaş o gün 20'de Ahmet Yılmaz, 36'da Lütfü Isıgöllü ve 72'de Mesut Şen'in golleriyle 3–0'lık net bir galibiyet alıp Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı yedi yıl sonra ve tarihinde ikinci kez kazanmayı başarır. Siyah-beyazlı takımın üçüncü Cumhurbaşkanlığı Kupası için 12 yıl beklemek zorunda kalacağı hesaba katıldığında, Metin Türel'in bu başarısının değeri biraz daha iyi anlaşılır.

Millî Takım'ın başında

1977 yılında Metin Hocayı Millî Takımımızın başında görürüz. 1978 Dünya Kupası elemelerine Coşkun Özarı ile başlayan ay-yıldızlılar ilk maçında Malta'yı 4–0 yener ama sonrasında Federasyon Başkanı Hasan Polat'ın istifa kararını, Coşkun Hocanın da ayrılığı takip eder. Deplasmandaki Demokratik Almanya maçına geçici olarak Doğan Andaç yönetiminde çıkıp 1–1'lik beraberlikle dönen Millî Takımımız, akabinde Metin Türel'e emanet edilir. Ay-yıldızlılar, Metih Hoca yönetimindeki ilk maçlarına Bulgaristan karşısında çıkar. 16 Şubat 1977 tarihinde İnönü Stadı'ndaki bu Balkan Kupası maçını Şenol Güneş – Turgay Semercioğlu, Fatih Terim, Erol Togay, Alpaslan Eratlı – Kemal Batmaz, İsa Ertürk, Mehmet Özgül – Ali Kemal Denizci, Necmi Perekli, Cemil Turan on biriyle oynayan Millî Takımımız, rakibini Ali Kemal Denizci ve Cemil Turan'ın golleriyle 2–0 yenmeyi başarır. Ancak Balkan Kupası'ndaki 4–0'lık Romanya, özel maçtaki 2–1'lik Finlandiya ve Dünya Kupası elemelerindeki 1–0'lık Avusturya ve Çekoslovakya yenilgileri ağızların tadını kaçırır. Balkan Kupası'ndaki 3–1'lik Bulgaristan ile Dünya Kupası elemelerinde iç sahadaki 1–0'lık Avusturya ve 2–1'lik Demokratik Almanya mağlubiyetleri yolun sonunun göründüğüne işarettir. Millî Takımımız eleme grubunu 3–0'lık Malta galibiyetiyle tamamlayıp Balkan Kupası'nda Romanya ile 1–1 berabere kaldıktan sonra özel maçlarda İrlanda Cumhuriyeti'ne 4–2, İtalya'ya 1–0 ve Sovyetler Birliği'ne de 2–0 yenilince Metin Türel dönemi sona erer ve takım Sabri Kiraz'a emanet edilir. Metin Hocanın A Millî Takım defteri, 13 maçta iki galibiyet, bir beraberlik ve 10 yenilgiyle kapanmıştır.

Türel, Milli Takım'daki görevine Coşkun Özarı'nın yardımcısı olarak başlamıştı

Gençlerbirliği'nde tarihi zafer

Sonrasında bir kez daha Beşiktaş, ardından Zonguldakspor, Karagümrük, üç kez Gençlerbirliği, Trabzonspor, Adana Demirspor, Zeytinburnu, Antalyaspor, Samsunspor ve İstanbulspor'da görev yapan Metin Türel, 1986–87 sezonunda Gençlerbirliği ile bir Federasyon (Türkiye) Kupası kazanır. Mücadeleye beşinci kademeden başlayıp sırasıyla Zonguldakspor, Bursaspor, Trabzonspor ve Malatyaspor'u eleyerek finale kadar gelen Gençlerbirliği'nin rakibi Eskişehirspor'dur. Metin Türel'in takımı, 13 Mayıs 1987 günü Ankara 19 Mayıs Stadı'nda oynanan finalin ilk ayağında Okan Gedikali – Eyüp Taş, Gökhan Gedikali, Hasan Hacıhasanoğlu, Şirin Berber – Zlatko Krmpotic, Avni Okumuş, Özcan Duman – Halil İbrahim Eren, Osman Özdemir, Harun Erol dizilişiyle sahada yer alır ve Eskişehirspor'u Harun'un iki, Avni, Özcan ve Halil İbrahim'in de birer golüyle 5–0 mağlup eder. Rövanşı Eskişehirspor 2–1 kazansa da kupa Metin Türel'in öğrencilerinin ellerinde tarihlerinde ilk defa yükselir.

Aktif teknik direktörlük görevini 2001 yılında İstanbulspor'da sona erdiren Metin Türel'in ismi, Adana Demirspor'daki emeklerine karşılık, Yüreğir'de yapılan bir spor tesisine verilir. Teknik adamlığı süresince pek çok futbolcunun ve antrenörün yetişmesinde büyük emeği olan Metin Türel, 2002–2003 yıllarında A2 Millî Takım Teknik Direktörlüğünün yanı sıra TFF ARPEG Teknik Direktörlüğü görevlerinde de bulunur ve eğitim çalışmalarına ağırlık verir. 81 yaşında hayata gözlerini yumduğunda da Türk futbol ailesi Metin Hocasına saygı vazifesini yerine getirir. Vefat ettiği günün akşamında oynanan Türkiye-İsveç maçı öncesindeki saygı duruşu, o hafta oynanan profesyonel lig maçlarının tümünde tekrarlanır. Levent Camii'nde kılınan cenaze namazında da Şenes Erzik, Fatih Terim, Abdullah Avcı, Mustafa Denizli, Samet Aybaba, Rıza Çalımbay gibi futbol ailesinin önemli şahısları Metih Hocaya son görevlerini yerine getirir.

Mekânın cennet olsun hocaların hocası!

(Fotoğraflar Dinyakos'tan alınmıştır)

İspanya'da çifte sınav

Ümit Millî Takımımız, 13-20 Kasım tarihleri arasında yaptığı İspanya kampı sırasında iki özel karşılaşmaya çıktı. İlk müsabakada İskoçya'yı 2-0 yenen ümitlerimiz, ikinci maçında Norveç'e 3-2 mağlup oldu.

Teknik direktör Vedat İnceefe yönetiminde yeni oyuncularla oluşturulan Ümit Millî Takımımız, 13-20 Kasım tarihleri arasında İspanya'nın Murcia şehrinde kampa girdi. Ümitlerimiz kamp çerçevesinde 17 Kasım'da İskoçya, 20 Kasım'da da Norveç'le iki özel maçta karşı karşıya geldi.
İskoçya önünde ilk 11'de başlayan Yusuf Yalçın Arslan, Kadir Kaan Özdemir, İlker Yüksel ve Halil İbrahim Dervişoğlu ile ikinci yarıda oyuna dâhil olan Murat Sağlam, Can Coşkun, Gökay Güney, Berat Ayberk Özdemir, Oğulcan Ülgün, Hikmet Çiftçi, Doğukan Sinik, Hüseyin Atakan Üner ve Muhammed Enes Kiprit'in ilk kez ümit millî olduğu maçı takımımız Altay Bayındır - Yusuf Yalçın Arslan (Gökay Güney dk. 58), Kadir Kaan Özdemir (Oğulcan Ülgün dk. 83), Mert Yılmaz (Murat Sağlam dk. 73), Abdurrahim Dursun (Can Coşkun dk. 83) - Muhayer Oktay (Ahmet Canbaz dk. 73), Abdülkadir Ömür (Hikmet Çiftçi dk. 58) - Halil İbrahim Dervişoğlu (Muhammed Enes Kiprit dk. 46), Güven Yalçın (Doğukan Sinik dk. 58), Yusuf Sarı (Hüseyin Atakan Üner dk. 83) - İlker Yüksel (Berat Ayberk Özdemir dk. 73) kadrosuyla oynadı. Pinatar Arena'daki müsabakada gollerimizi 87'nci dakikada Ahmet Canbaz ve 90'ıncı dakikada Muhammed Enes Kiprit atarken, İskoçya'dan Ryan Porteous da son dakikada kırmızı kart gördü.

İskoçya maçının ardından bir değerlendirme yapan teknik direktör Vedat İnceefe, hem sonuçtan hem de takımın performansından memnun olduğunu söyledi. Maçın sert ve zorlu geçtiğine değinen İnceefe, "Fizikî yönden kuvvetli olan rakibimizi pas yaparak çözdük ve oyunun hâkimiyetini hep elimizde tuttuk. Böyle olunca da kazanmasını bildik. Bu kampa jenerasyon değişikliğinden dolayı yeni ve geniş bir kadroyla geldik. İkinci yarıda da bu kadronun tamamına şans vererek mevcut durumlarını gözlemleme şansı bulduk. 13 oyuncum ilk kez Ümit Millî Takım forması giydi. Kolay bir durum değildi ancak bu kadar değişikliğe rağmen tüm takım tempoyu düşürmeden sürdürebildi. Maçın önemli kazanımlarından birinin bu olduğunu düşünüyorum" dedi.
Ümit Millî Takımımız, 20 Kasım'da Murcia'daki La Manga Stadı'nda Norveç'le oynadığı ikinci özel maçtan ise 3-2 yenik ayrıldı. Kaleci İrfan Can Eğribayat'ın ilk defa Ümit Millî olduğu maçı takımımız İrfan Can Eğribayat (Altay Bayındır dk. 46) - Gökay Güney (Yusuf Yalçın Arslan dk. 77), Kadir Kaan Özdemir, Murat Sağlam (Mert Yılmaz dk. 46), Abdurrahim Dursun (Can Coşkun dk. 77) - Muhayer Oktay (Atakan Rıdvan Çankaya dk. 77), Abdülkadir Ömür (Güven Yalçın dk. 46) - Ahmet Canbaz (Berat Ayberk Özdemir dk. 77), Yusuf Sarı (Hüseyin Atakan Üner dk. 69), Halil İbrahim Dervişoğlu (Hikmet Çiftçi dk. 69) - Muhammed Enes Kiprit (İlker Yüksel dk. 56) kadrosuyla oynadı. 3 ve 22'nci dakikalarda Tobias Heintz ve Nico Mickelson'den yediği gollerle 2-0 geriye düşen ümitlerimiz, 26'ncı dakikada Halil İbrahim Dervişoğlu ile farkı bire indirirken, Norveç 68'inci dakikada penaltıdan Birk Risa ile skoru 3-1 yaptı. 75'inci dakikada İlker Yüksel'in golü ile farkı bir kez daha bire indiren ümitlerimiz, ilerleyen bölümde başka gol bulamayınca müsabaka Norveç'in 3-2'lik üstünlüğüyle sona erdi.
Ümit Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle:
Kaleciler: Altay Bayındır (Ankaragücü), İrfan Can Eğribayat (Adanaspor). Defans: Mert Yılmaz (Bayern Münih II), Murat Sağlam (Wolfsburg II), Gökay Güney (Galatasaray), Kadir Kaan Özdemir (Konya Anadolu Selçukspor), Yusuf Yalçın Arslan (Niğde Anadolu FK), Abdürrahim Dursun (Kırklarelispor), Can Coşkun (SV Wacker Burghausen). Orta Saha: Abdülkadir Ömür (Trabzonspor), Atakan Rıdvan Çankaya (Altay), Oğulcan Ülgün, Hüseyin Atakan Üner (Altınordu), Berat Ayberk Özdemir (Gençlerbirliği), Hikmet Çiftçi (FC Köln II), Muhayer Oktay (Fortuna Düsseldorf II), Ahmet Canbaz (Eintracht Braunschweig), Yusuf Sarı (Clermont Foot Auvergne 63), Güven Yalçın (Beşiktaş), Doğukan Sinik (Antalyaspor). Forvet: İlker Yüksel (SpVgg Greuther Fürth II), Halil İbrahim Dervişoğlu (Sparta Rotterdam), Muhammed Enes Kiprit (Hertha Berlin).

U19 Millî Takımı Elit Tur'da

Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nun 5. Grup maçlarına ev sahipliği yapan U19 Milli Takımımız, İzlanda yenilgisiyle kötü başladığı müsabakaları, Moldova ve İngiltere maçlarını kazanıp mutlu sonla noktaladı. Grubunu ilk sırada bitiren U19 Millî Takımımız, Elit Tur'da mücadele etme hakkını kazandı.

5. Grup							
Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Türkiye	3	2	0	1	5	2	6
İngiltere	3	2	0	1	7	2	6
İzlanda	3	1	1	1	4	5	4
Moldova	3	0	1	2	1	8	1

Teknik direktör Şenol Ustaömer yönetimindeki U19 Millî Takımımız, 2018-19 UEFA U19 Avrupa Şampiyonası Eleme Turu 5. Grup'taki maçlarını ilk sırada tamamlayarak Elit Tur'a yükseldi. Antalya'daki Emir Hotels Arslan Zeki Demir Spor Kompleksi'nde oynanan 5. Grup maçlarına ev sahipliği yapan U19 Millî Takımımızın rakipleri İngiltere, İzlanda ve Moldova'ydı. Gençlerimiz, ilk iki sırayı alan takımların Elit Tur'a yükseleceği gruba 14 Kasım günü İzlanda müsabakasıyla başladı ve 2-1'lik yenilgiyle kötü bir giriş yaptı. Hırvatistan Futbol Federasyonu'ndan Mario Zebec'in yönettiği maçta Berke Özer - Onur Taha Takır, Şahan Akyüz, Ogün Çalışkan, Süleyman Luş - Abdussamed Karnuçu, Atalay Babacan - Recep Gül (Berkin Taşkın dk. 59), Okan Mete Yılmaz (Burak Temir dk. 46), Yunus Akgün - Ömer Uzun (Emre Sabri Aydınel dk. 59) kadrosuyla mücadele eden U19 Millî Takımımız, 39'uncu dakikada Brynjolfur Darri Willumsson ve 84'üncü dakikada Andri Lucas Gudjohnsen'den yediği gollere 90+3'te Yunus Akgün'le cevap verebilince sahadan 2-1 yenik ayrıldı. Grubun diğer maçında İngiltere, Moldova'yı 4-0 mağlup etti.

İzlanda yenilgisiyle ilk iki sırada yer alma şansını zora sokan U19 Millî Takımımız için grubun zayıf halkası Moldova karşısında mümkünse farklı kazanmak elzem hale gelmişti. Gençlerimiz, İsveçli Glenn Nyberg'in yönettiği 17 Kasım'daki maçta Moldova'yı 3-0 yenerek İngiltere ile oynaya-

cağı son maça umutlu girdi. Moldova önünde Berke Özer - Onur Taha Takır, Şahan Akyüz, Ogün Çalışkan, Süleyman Luş - Abdussamed Karnuçu, Berkin Taşkın (Egehan Gök dk. 74) - Yunus Akgün (Okan Mete Yılmaz dk. 46), Atalay Babacan (Umut Güneş dk. 61), Recep Gül (Burak Temir dk. 86) - Ömer Uzun (Emre Sabri Aydınel dk. 46) kadrosuyla mücadele eden U19 Millî Takımımız, ilk yarıyı 6'ncı dakikada Ömer Uzun'un golüyle 1-0 önde tamamladı. 35'inci dakikada Vlad Vladimir Sobraneschi'nin kırmızı kart görmesiyle Moldova'nın 10 kişi kalması, ikinci yarıda gençlerimizin işini kolaylaştırdı. 49'uncu dakikada Berkin Taşkın ve 74'üncü dakikada Şahan Akyüz'ün attığı gollerle 90 dakika 3-0 üstünlüğümüzle sona erdi. İngiltere ise İzlanda'yı 3-1 mağlup ederek 6 puanla ilk sıraya yerleşti ve gruptan çıkmayı garantiledi.

U19 Millî Takımımızın son maçı İngiltere ileydi ve ilk iki sırada yer alabilmek için 20 Kasım'daki müsabakayı mutlaka kazanmamız gerekiyordu. Portekizli Fabio Verissimo'nun yönettiği, TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas ile Genç Millî Takımlar teknik sorumlularının da takip ettiği maçta Berke Özer - Onur Taha Takır, Şahan Akyüz, Ogün Çalışkan (Erdem Seçgin dk. 46), Süleyman Luş - Abdussamed Karnuçu, Berkin Taşkın (Atalay Babacan dk. 65) - Yunus Akgün, Umut Güneş (Okan Mete Yılmaz dk. 65), Burak Temir (Recep Gül dk. 46) (Berkehan Biçer dk. 84) - Ömer Uzun kadrosuyla mücadele eden U19 Millî Takımımız, güçlü rakibini 72. dakikada Onur Taha Takır'ın attığı golle 1-0 yenerek 6 puana ulaştı ve ikili averajda üstünlük sağladığı İngiltere'nin önünde grup birincisi oldu. Moldova ile 1-1 berabere kalan İzlanda ise 4 puanla üçüncü sırada kaldı.

U17 ve U19 Millî Takımlarımızın Elit Tur'daki rakipleri 6 Aralık 2018 Perşembe günü İsviçre'nin Nyon şehrindeki UEFA merkezinde gerçekleştirilecek kura çekimi sonrası belli olacak.

U19 Millî Takımımızın Avrupa Şampiyonası Eleme Turu kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle:

Kaleciler: Berke Özer (Fenerbahçe), Doğukan Özkan (Beşiktaş), Muhammet Taha Tepe (Altınordu).

Defans: Berkehan Biçer, Onur Taha Takır, Şahan Akyüz (Altınordu), İsmail Çokçalış (Bursaspor), Muhammet Ömer Çakı (Fenerbahçe), Ogün Çalışkan, Süleyman Luş (Galatasaray).

Orta Saha: Abdussamed Karnuçu, Atalay Babacan, Recep Gül, Yunus Akgün (Galatasaray), Berkin Taşkın, Egehan Gök (Altınordu), Bünyamin Balcı (Antalyaspor), Erdem Seçgin (Beşiktaş), Okan Mete Yılmaz (Bochum), Umut Güneş (Stuttgart).

Forvet: Burak Temir (1461 Trabzon), Emre Sabri Aydınel (Borussia Dortmund), Ömer Uzun (Bochum).

Kafkas: "İki kategoride de Elit Tur'a kalmanın mutluluğunu yaşıyoruz"

U17 Millî Takımımızın ardından U19 Millî Takımımızın da Elit Tur biletini alması üzerine bir değerlendirme yapan TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, büyük mutluluk duyduğunu söyledi. Bu tür organizasyonların genç oyuncularımızın uluslararası tecrübe kazanması açısından son derece önemli olduğuna dikkat çeken Kafkas, hedeflerinin iki kategoride de Avrupa Şampiyonası finallerine katılmak olduğunu belirtti.

Son dönemde gençler düzeyinde turnuvalara damga vuran İngiltere'yi geçmelerinin ciddi bir başarı olduğunu vurgulayan Kafkas, Millî Takımlarımızın tur atlamasında emeği geçen herkese teşekkür etti. Kafkas, Genç Millî Takımlar olarak asıl amaçlarının A Millî Takım'a oyuncu kazandırmak olduğunu sözlerine ekledi.

Ampute Millî Takımımız dünya ikincisi

Bir yıl önce İstanbul'da düzenlenen organizasyonda Avrupa şampiyonu olmayı başaran Ampute Millî Takımımız, Meksika'daki 2018 Dünya Kupası'nda da ikinciliği elde etti. Finale gelene kadar 22 gol atıp kalesinde sadece üç gol gören ay-yıldızlılar, Angola ile golsüz berabere kaldığı finalde şampiyonluğu penaltı atışlarıyla kaçırdı.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında desteklediği, Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesindeki Ampute Milli Takımımız, Meksika'da düzenlenen 2018 Ampute Futbol Dünya Kupası'nda ikinci oldu.
Dünya Kupası organizasyonuna 24 takım katıldı. Takımlar, altı grupta dörderli olarak eşleşti.
A Grubu'nda İngiltere, Meksika, İrlanda Cumhuriyeti ve Uruguay; B Grubu'nda İtalya, Fransa, Arjantin ve Gana; C Grubu'nda Kolombiya, Polonya, Japonya ve Kosta Rika, D Grubu'nda Haiti, Angola, İspanya ve Ukrayna, E Grubu'nda Rusya, Brezilya, Nijerya ve El Salvador; F Grubu'nda da Türkiye, Kenya, ABD ve Liberya yer aldı. Grup maçları, tek maçlı lig usulüyle oynandı.
2017 yılını Avrupa şampiyonluğuyla tamamlayan Ampute Millî Takımımız, Dünya Kupası'nda F Grubu'ndaki ilk maçında Kenya'yı 4-1 yendi. San Juan de los Lagos kentinde oynanan maçta millîlerimize galibiyeti getiren golleri Rahmi Özcan, Şeyhmus Erdinç, Serkan Dereli ve Fatih Şentürk kaydetti. Grubun diğer maçında ise ABD, vize problemleri nedeniyle Meksika'ya gelemeyen Liberya karşısında hükmen 3-0 galip ilân edildi.
A Grubu'nda İngiltere, Uruguay'ı 5-0, Meksika, İrlanda Cumhuriyeti'ni 3-1, B Grubu'nda da İtalya, Gana'yı 3-0 yenerken, Fransa-Arjantin maçı 1-1 sonuçlandı.
C Grubu'nda Polonya, Kolombiya'yı, Japonya da Kosta Rika'yı aynı skorla 1-0 mağlup etti.
D Grubu'na Angola, Ukrayna'yı 4-0, Haiti, İspanya'yı 2-0, E Grubu'nda ise Brezilya, Nijerya'yı 6-0, Rusya da El Salvador'u 4-0 yendi.
İkinci gün maçlarında Türkiye, Liberya karşısında hükmen 3-0 galip ilân edilip gruptan çıkmayı garantilerken, Kenya da ABD'yi 2-1 mağlup ederek avantaj sağlardı. A Grubu'nda İngiltere, İrlanda Cumhuriyeti'ni 3-0, Meksika, Uruguay'ı 2-0; B Grubu'nda İtalya, Fransa'yı 2-1, Arjantin, Gana'yı 3-0; C Grubu'nda Kolombiya, Japonya'yı 3-0, Polonya-Kosta Rika'yı 1-0; D Grubu'nda Angola, İspanya'yı 1-0, Haiti, Ukrayna'yı 2-1, E Grubu'nda da Rusya, Nijerya'yı 3-0, Brezilya, El Salvador'u 1-0 mağlup etti.
Millî Takımımız, gruptaki son maçında ABD karşısına çıktı. Rakibi karşısında çok üstün bir oyun sergileyen Ampute Millî Takımımız, Rahmi Özcan(2), Fatih Şentürk, Barış Telli ve Muhammet Yeğen'in golleriyle rakibini 5-1 yenmeyi başardı. Öte yahdan A Grubu'nda, İngiltere, Meksika'yı 3-0, İrlanda Cumhuriyeti, Uruguay'ı 4-1, B Grubu'nda İtalya, Arjantin'i 1-0, Fransa, Gana'yı 3-0, C Grubu'nda Japonya, Polonya'yı 2-0, Kolombiya, Kosta Rika'yı 2-1, D Grubu'nda Haiti, Angola'yı 2-1, İspanya, Ukrayna'yı 5-0, E Grubu'nda Nijerya, El Salvador'u 1-0 yenerken, Rusya ile Brezilya da 0-0 berabere kaldı.
Bu sonuçların ardından gruplarını ilk iki sırada tamamlayan İngiltere, Meksika, İtalya, Fransa, Kolombiya, Polonya, Haiti, Angola, Rusya, Brezilya, Türkiye ve Kenya'nın yanı sıra en iyi üçüncüler konumundaki Japonya, Uruguay, İrlanda Cumhuriyeti ve İspanya da ikinci tura yükseldi.
Ampute Millî Takımımızın ikinci turdaki rakibi, A Grubu'nu bir galibiyet, iki yenilgiyle tamamlayan İrlanda Cumhuriyeti oldu. Rakibi karşısında baştan sona üstün bir futbol sergileyen ay-yıldızlılar, Serkan Dereli (2), Şeyhmus Erdinç ve Savaş Kaya'nın golleriyle 4-0 kazanarak çeyrek finale yükselmeyi bildi. İkinci turda rakipleri karşısında başarılı olan İngiltere, Brezilya, Meksika, İspanya, Polonya, Angola ve Rusya da Dünya Kupası'nda son sekiz tam arasına kaldı.
Ampute Millî Takımımız, çeyrek finalde de başarılı performansını sürdürüp Rusya'yı 5-1'lik skorla saf dışı bıraktı. Bu maçtaki gollerimizi Barış Telli, Muhammet Yeğen, Şeyhmus Erdinç, Serkan Dereli ve Rahmi Özcan kaydetti. Millî Takımımızın yanı sıra İspanya'yı eleyen Meksika, Polonya'yı eleyen Angola ve 2017 Avrupa Şampiyonası'nda final oynayan İngiltere'yi eleyen Brezilya yarı finale çıktı.
Ampute Millî Takımımızın bariz üstünlüğü yarı finaldeki Meksika müsabakasında da devam etti. Millîlerimiz, rakibini Rahmi Özcan, Savaş Kaya, Barış Telli ve Serkan Dereli'nin golleriyle 4-0 yenerek, yarı finalin diğer ayağında Brezilya'ya üstünlük sağlayan Afrika temsilcisi Angola ile birlikte finale yükseldi.

Son derece çekişmeli geçen finalde iki takım da normal sürede ve uzatma bölümünde gol atmayı başaramayınca Dünya Kupası'nın sahibini belirlemek için penaltı atışlarına geçildi. Barış Telli, Muhammet Yeğen, Fatih Şentürk ve Rahmi Özcan penaltıları gole çevirirken, son penaltıda Osman Çakmak'ın atışını kaleci kurtardı. Angola ise tüm penaltı atışlarını gole çevirerek 5-4 üstünlük sağladı ve dünya şampiyonu oldu.

A Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	3	3	0	0	11	0	9
Meksika	3	2	0	1	5	4	6
İrlanda	3	1	0	2	5	6	3
Uruguay	3	0	0	3	1	11	0

B Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	3	3	0	0	6	1	9
Fransa	3	1	1	1	5	2	4
Uruguay	3	1	1	1	4	2	4
Gana	3	0	0	3	0	9	0

C Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Kolombiya	3	2	0	1	5	2	6
Polonya	3	2	0	1	2	2	6
Japonya	3	2	0	1	3	3	6
Kosta Rika	3	0	0	3	1	4	0

D Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Haiti	3	3	0	0	6	2	9
Angola	3	2	0	1	6	2	6
İspanya	3	1	0	2	5	3	3
Ukrayna	3	0	0	3	1	11	0

E Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Rusya	3	2	1	0	7	0	7
Brezilya	3	2	1	0	7	0	7
Nijerya	3	1	0	2	1	9	3
El Salvador	3	0	0	3	0	6	0

F Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Türkiye	3	3	0	0	12	2	9
Kenya	3	2	0	1	6	5	16
ABD	3	1	0	2	5	7	3
Liberya	3	0	0	3	0	9	0

Ampute Millî Takımı zaferini TFF'de kutladı

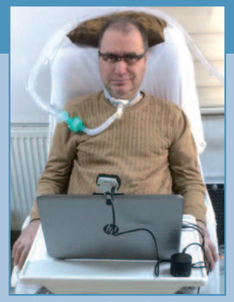
Türkiye Futbol Federasyonu, "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında desteklediği dünya ikincisi Ampute Millî Takımımızı Riva'da konuk edip, tarihi başarılarından dolayı kutladı. Meksika'nın San Juan de los Lagos şehrinde düzenlenen Dünya Kupası'ndan ikinci olarak dönen millîler, Hasan Doğan Millî Takım Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde bütün TFF personeli tarafından alkışlarla karşılandı. TFF Başkanvekili Ali Dürüst, Engelli Federasyonlarından Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu ile Genç Milli Takımlardan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar da 2017'deki tarihi Avrupa şampiyonluğunun ardından Türkiye'ye dünya ikinciliği gururu yaşatan Ampute Millî Takımımızla öğle yemeğinde bir araya geldi. Millî Takım'ı eşsiz başarılarından dolayı kutlayan Ali Dürüst, Cengiz Zülfikaroğlu ve Mustafa Çağlar, ay-yıldızlılara çeşitli hediyeler takdim etti.

Gönülden Kaleme

İsmail Gökçek

Mecburen, mecburiyetten

Mazhar-Fuat-Özkan bizim durumumuzu özetleyen şöyle bir şarkı yapmış, "Mecburen, mecburen, mecburiyetten." Cumhuriyetin kurulduğu ilk yıllarda üretimin önemi fark edilmiş, her alanda hummalı bir çalışma başlatılmış, Türk mühendisler yerli otomobil üretmiş ve havacılığa büyük önem verilmişti. Zaman içinde bu seferberlikten vazgeçilmiş, üretim toplumundan hızla tüketim toplumuna geçilmişti. Evet, zorda kalmadığımız sürece plan-program yapmıyoruz, gözümüzün önündekini görmüyoruz. Örneğin 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı sırasında batılı devletlerin silah dâhil uyguladıkları ambargo neticesinde, savunma sanayiinde bağımsız olmanın önemini fark ettik ve hızla yerli sanayiye yöneldik; özetle insanımıza güvendik. Geldiğimiz noktada millî silah sanayimizle dışa bağımlılığımız azaldı. Çıkarma gemimizin olmadığı günlerden, başta donanmamız olmak üzere, kendi tankımızı, insansız hava aracımızı yapar duruma geldik. Mecburiyetten insanımıza güvendik ve bir plan-proje çerçevesinde oldukça yol aldık.

1971-72 sezonunda son maçta kaybedilen şampiyonluktan sonra kulüp ekonomik olarak dibe vurduğundan biraz da "mecburiyetten" öze dönülmüş ve Trabzonspor 1973-74 sezonunu şampiyon olarak tamamlayarak Birinci Lig'e çıkma başarısını göstermiş, ardından da futbolda Anadolu devrimini gerçekleştirmiştir. Bu örnekte de görüldüğü gibi mecburen insanımıza güvenilmiş, şampiyonluğun İstanbul dışına çıkmasıyla Trabzonspor, Türk futboluna dördüncü büyük olarak adını yazdırmıştır.

Sene 2018... Süper Lig'de UEFA'nın kulüplerimize ekonomik yaptırımlar uygulaması neticesinde, kulüplerimiz transfer kısıtlaması dolayısıyla ellerindeki yerli oyuncuları keşfetmiş, sınırlı sayıdaki oyuncuları A takımda mecburen oynatmak durumunda kalmışlardı. Ozan Kabak, Galatasaray'la ilk on birde çıktığı maçta kalitesini ortaya koymuş ve çok iyi bir 90 dakika çıkarması taraflı tarafsız futbol kamuoyunun takdirini almıştı. Dört gün sonra oynanan Şampiyonlar Ligi maçında Ozan'ın ilk on birde sahaya çıkmasını bekledim ama hoca çıkarmadı. Onun yerine uluslararası maçlarda daha tecrübeli oyuncuları tercih etti. Sonrasında üst üste oynadığı beş maçın üçünde penaltı yaptırmasına rağmen, takımına sağladığı katkıyı gören Fatih Hoca, Ozan'ı ilk on birde oynatmaya devam etti. Şöyle bir beyin jimnastiği yapalım... Elinde stoper mevkiinde oyuncu kalmasaydı, Hoca devşirme bir stoper mi üretirdi yoksa orijinal mevkii stoper olan Ozan'ı mı oynatırdı? Büyük bir ihtimalle Kasımpaşa ve sonrasındaki maçlarda sergilediği oyunlara istinaden, tercihi Ozan olurdu. Şunu da söylemeliyim, Fatih Hoca geçen seneden bu yana tespitleri doğrultusunda istediği stoperleri alabilseydi, Ozan'ın pişmesi gerekçesiyle bir başka takıma kiralık olarak gönderilmesi kaçınılmaz olacaktı. Peki, gençlerimize güvensizliğimiz neden bu kadar had safhada? İlla büyük paralar vererek mi almalıyız ki onlara değer verelim, yaptıkları hatalarda faturayı hemen onlara kesmeyelim. Bakıyorum, maçlarda mevkii ne olursa olsun yerli ya da yabancı, para verilip alınan oyuncuların yaptığı hataların toleransı, genç oyuncuların yaptığı hataların toleransından çok daha fazla. Bunun sebebi, altyapıdan yetişmesi, bizim çocuğumuz olması ve cüzi bir ücrete oynaması olabilir mi? Bizim dönemimizde bir takımın altyapısından yetişmek ve profesyonel takıma yükselmek, "bizim çocuğumuz" söylemiyle her türlü göz ardı edilmek, asgarî ücrete talim etmek demekti. Ancak başka takıma transfer yaparsan kıymetin biliniyordu. Günümüzde durum bizim dönem gibi değil. Ücretler biraz daha mâkûl seviyelerde, fakat güvensizlik halen eksilmeden devam ediyor.

Bu vesileyle altyapılarımızın bir eksiğini daha dile getirmek gerekiyor. Gençlerimize aidiyet duygusunu veremiyoruz ve bu sebeptendir ki profesyonelliğin sadece para kazanmak olduğunu zanneden gençler yetiştiriyoruz. Galatasaray ve Sayın Fatih Terim üzerinden verdiğim bu örnek tüm kulüplerimiz ve hocalar için de geçerli bir durum. Hiçbiri mecbur kalmadıkça genç oyuncuya şans vermiyor. Şunu da göz ardı etmiyorum; altyapılarımızdan yetenekli oyuncuları, ideal yeterlilikte yetiştiremiyoruz. Fakat her şeye rağmen bazı yetenekli genç oyuncular A takıma çıktıklarında hocalar onlara daha fazla şans vermeli diye düşünüyorum. Kulüplerimiz transfer yapamayacak duruma gelmişken ve kurtuluşlarının öz kaynaklara dönmekte olduğu fikri spor kamuoyunda kabul görürken, ortam yerli oyunculara şans vermek için çok müsaitken, hocalarımıza düşen sadece biraz daha cesaret göstermek.

Türk futbolunun ve kulüplerimizin geleceğini kurtarmak adına bu cesarete ihtiyacımız var. Mecburen oynatmak durumunda kalmak yerine, duygusal zekâsı gelişmiş, yeteneklerine güvendiği genç oyunculara şans veren, yapılan hataları tecrübeli oyunculara gösterdiği sabırla hoş gören teknik direktörlerin sayılarının artması dileği ile...

Yaşam sevinciniz hiç bitmesin. Sağlıkla kalın...

Başkan Demirören'den Fuat Oktay'a ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay'a nezaket ziyaretinde bulundu. Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nde gerçekleşen ziyarette Başkan Yıldırım Demirören tarafından Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay'a A Millî Takım forması takdim edildi.

Başkan Demirören, Down Sendromlular Millî Takımı ile bir araya geldi

İtalya'da düzenlenen Avrupa Futsal Şampiyonası'nda üçüncü olan Özel Sporcular Down Sendromlular Millî Takımı, TFF Başkanı Yıldırım Demirören ile bir araya geldi. Konya'da oynanan Türkiye-İsveç millî maçı öncesinde gerçekleşen ve Engelli Federasyonlarından Sorumlu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfikaroğlu'nun da yer aldığı buluşmada millîler, kupayı Başkan Demirören'e verdi. Başkan Demirören, ülkemizde ilk kez 2018 Şubat ayında TFF Engelliler Koordinasyon Kurulu ve Özel Sporcular Federasyonu'nun stratejik işbirliğiyle faaliyete geçen ve katıldığı ilk şampiyonada kupa alan Down Sendromlular Millî Takımı'nı kutladı ve başarı diledi.

Ziraat Türkiye Kupası Finali Sivas'ta oynanacak

Türkiye Futbol Federasyonu, 2018-2019 sezonu Ziraat Türkiye Kupası finalinin Sivas'ta oynanmasını kararlaştırdı. TFF Yönetim Kurulu, 9 Kasım tarihinde yaptığı toplantıda, 16 Mayıs 2019 Perşembe günü yapılacak Ziraat Türkiye Kupası Finali'nin Yeni 4 Eylül Stadyumu'nda oynanmasına karar verdi.Öte yandan 31 Mart 2019 tarihinde yapılacak olan Mahalli İdareler Seçimleri sebebiyle Spor Toto Süper Lig, Spor Toto 1. Lig, TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig sezon planlamalarında değişiklik yapıldı. Buna göre; Spor Toto Süper Lig'de 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 ve 26. hafta karşılaşmaları birer hafta öne alındı. Spor Toto 1. Lig'de 29, 30, 31 Mart ve 1 Nisan'da oynanacak olan 27. hafta müsabakaları, 2, 3 ve 4 Nisan tarihlerinde; TFF 2 ve 3. Lig'de 30 – 31 Mart tarihlerinde oynanacak olan 29. hafta müsabakaları ise 3 Nisan tarihinde oynanacak. Spor Toto 1. Lig, TFF 2. Lig ve TFF 3. Lig'de bir veya bir kaç takımın Ziraat Türkiye Kupası'nda Yarı Finale yükselmesi durumunda, ilgili takımların 2, 3 ve 4 Nisan'da oynayacakları lig müsabakaları daha sonra belirlenecek bir tarihte oynanacak.

Kosova Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısından TFF'ye ziyaret

Kosova Cumhuriyeti Kültür, Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısı Leonora Bunjaku ve beraberindeki heyet, TFF 1. Başkanvekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı'ya nezaket ziyaretinde bulundu. Riva'da gerçekleşen ziyarete, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş'ın yanı sıra Kosova Cumhuriyeti Kültür, Gençlik ve Spor Bakanlığı Müsteşarı Veton Firzi ile Kosova Ulusal Galeri Müdürü Arta Agani de katıldı. Servet Yardımcı tarafından A Millî Takım forması hediye edilen Kosova heyeti, Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni gezip incelemelerde bulundu.

ZTK 5. Eleme Turu kura çekimi yapıldı

Ziraat Türkiye Kupası 5. Eleme Turu kura çekimi; TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Orhan Saka Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Kura çekimine Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, TFF Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Maç Planlama Müdürü Besim Yalçın ve kulüp temsilcileri katıldı. Ziraat Türkiye Kupası 5. Eleme Turu'nda ilk maçlar 4, 5 ve 6 Aralık, rövanşlar ise 18, 19 ve 20 Aralık 2018 tarihlerinde oynanacak.

Ali Düşmez: "Sivas'taki finalin anlamı çok büyük"

TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, kura çekiminde şöyle konuştu: "Sayın Başkanımız Yıldırım Demirören ve Yönetim Kurulumuzun selamlarıyla söze başlamak istiyorum. Güzel oyun tüm hızıyla devam ediyor. Türkiye Kupası spor yaptığım yıllardan beri ilgimi çeken bir turnuva. Son zamanlarda güçlendirmeye çalışıyoruz. Bizim görev süremiz boyunca Türkiye Kupası'nı kazanan takımlar, bulundukları şehirlere çok büyük ivme kazandırmıştır. Ayrıca tarihe mâlolan çok önemli izler bırakmıştır. Maddi ve manevi şartların iyi olması için Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu olarak elimizden geleni yapıyoruz. Beş ligin katılımıyla ilk 4 turu bitirdik. 5. Tur'da dört ayrı lig var. En alt ligden en üst lige kadar 44 maç canlı yayınlandı. Final maçının nerede oynanacağı önceki hafta açıklandı. Müsabaka Sivas'ta oynanacak. Tabiî ki bizim Sivas'ı seçmemizde bir anlam var. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna basamak temsil eden Kurtuluş Savaşı'nın başlangıcı Sivas'ta 4 Eylül 1919 yılında gerçekleştirildi. Biz de 2019'da bu finali, Sivas Kongresi'nin 100. Yılı sebebiyle Sivas'ta oynatmak istedik. Cumhuriyetimizin kuruluşundan bugüne kadar aşamalarının gözler önüne serilmesi için böyle bir karar aldık. Bu finalin ülkemize çok değişik anlamlar yüklediğini düşünüyoruz. Bu turnuvada en iyi olan kazansın diyorum. Bu kura çekiminin tüm camialara hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum. Bu turnuvada Türkiye Futbol Federasyonu ve Türk Futbolu'na destek olan Ziraat Bankası ve Turkuvaz Medya Grubu'na teşekkür ediyorum."
Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı da kura çekimindeki konuşmasında "Umarım Fair-Play çerçevesinde iyi bir turnuva olur. Herkese bol şanslar diliyorum" ifadelerini kullandı

ZTK 5. Tur Eşleşmeleri

Antalyaspor-Darıca Gençlerbirliği
Sivas Belediyespor-Trabzonspor
Çaykur Rizespor-Balıkesirspor Baltok
Nazilli Belediyespor-Göztepe
Gençlerbirliği-Hatayspor
Adana Demirspor-Medipol Başakşehir
Boluspor-Van Büyükşehir Belediyespor
Altay-Kayserispor
Ümraniyespor-1461 Trabzon
Menemen Belediyespor-Kasımpaşa
Fenerbahçe-Giresunspor
Fatih Karagümrük-Akhisarspor
Aytemiz Alanyaspor-Kahramanmaraşspor
BB Bodrumspor-MKE Ankaragücü
Evkur Yeni Malatyaspor-Etimesgut Belediyespor
Keçiörengücü-Galatasaray

Kafkas, Avrupa Futbol Antrenörleri Dernekleri Birliği Sempozyumu'na katıldı

Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği (TÜFAD) tarafından düzenlenen 39'uncu Avrupa Futbol Antrenörleri Dernekleri Birliği (AEFCA) Sempozyumu, Antalya'da yapıldı. Organizasyonun açılışında Türkiye Futbol Federasyonu adına bir konuşma yapan Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, sempozyumun antrenörlerin birbirine aktaracağı deneyimler açısından önemli olduğunu belirtti. Antrenörlerin futbol dünyasının en mühim aktörleri arasında yer aldığına dikkat çeken Kafkas, "Futbolun gelişiminde antrenörlerin payı çok büyük. Bu organizasyonun mesleğimizin gelişimine katkıda bulunacağına, öğreneceğimiz çok şey olacağına inanıyorum" dedi.

Açılışta TÜFAD Başkanı İsmail Dilber, AEFCA Başkanı Walter Gagg ve UEFA Teknik Eğitmeni Laszio Szalai de konuştu. Daha sonra TÜFAD Onursal Başkanı Özkan Sümer'in de yer aldığı törenle konuşmacılara plaket verildi. Tolunay Kafkas'a plaketini AEFCA Başkanı Walter Gagg takdim etti. TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, organizasyonda "Türkiye'deki Genç Futbolcu Gelişimi ve Genç Millî Takımlara Yansımaları" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi. Sempozyumda ayrıca Fransız teknik adam Gerard Houllier ve Hırvatistan Millî Takımı Teknik Direktörü Zlatko Dalic de sunum yaptı. Sempozyuma 70 ülkeden 150 antrenör katıldı.

Hakemlere özel eğitim

Merkez Hakem Kurulu tarafından Kavacık Limak Otel'de Süper Lig hakemlerine, Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde de A Klasman hakemlerine eğitim semineri verildi. Süper Lig ile A Klasmanı Hakem ve Yardımcı Hakemlerinin yıl içindeki periyodik eğitimleri yanı sıra Merkez Hakem Kurulu'nun 2. Lig, 3. Lig ve BAL organizasyonlarında görevli hakemlere, iki ayda bir 8 bölge merkezinde verdiği eğitim programlarına yeni bir uygulama eklendi. MHK Üyeleri ve eğitimcileri ile öncelikle FIFA Hakemleri olmak üzere Süper Lig Hakemleri tarafından 81 ili kapsayan 13 il merkezinde B Klasman, C Klasman ve Bölgesel Hakemlere farklı bir eğitim programı uygulanacak, bu program benzer şekilde aynı kategorideki yardımcı hakem ve gözlemcilere de tekrarlanacak. "12.Kural, Elle Oynamalar, Ofsayt, Çatışma Yönetimi, Yer Alma, Bariz Gol Şansının Engellenmesi ve Umut Vadeden Atağın Engellenmesi" konu başlıklarını kapsayan eğitim programının ilk gününde Süper Lig Hakemlerinden Bülent Yıldırım İstanbul'da, Fırat Aydınus da İzmir'de eğitim verdi. İkinci günde ise MHK üyelerinden Metin Tokat, Adana; Erol Ersoy, Diyarbakır; Kadir Tozlu ise Samsun'da hakemlere eğitim verdi.

Türk hakemler İtalya-ABD maçında VAR uyguladı

FIFA kokartlı hakemlerimizden Cüneyt Çakır ve ekibi, resmi organizasyonlarında VAR sistemine geçme hazırlıkları yapan UEFA'nın Video Yardımcı Hakem (VAR) sistemini uyguladığı İtalya ile ABD arasındaki özel müsabakayı yönetti. Belçika'nın Genk şehrinde oynanan müsabakada Çakır'ın yardımcılıklarını Bahattin Duran ve Tarık Ongun yaparken, müsabakanın 4. hakemi olarak Alper Ulusoy görev aldı. UEFA tarafından Türk hakemlerinin ilk kez VAR ve AVAR olarak atandığı müsabakada, Video Yardımcı Hakem (VAR) Halis Özkahya, Video Yardımcı Hakem Asistanı (AVAR) ise Barış Şimşek oldu. Cüneyt Çakır, İtalya'nın Amerika Birleşik Devletleri'ni 1-0 mağlup ettiği karşılaşmada VAR uygulamasına başvurmadı.

Servet Yardımcı'dan Cüneyt Çakır'a ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı, Cüneyt Çakır ve ekibine moral ziyaretinde bulundu. Servet Yardımcı, UEFA Şampiyonlar Ligi'nde Wembley Stadyumu'nda 28 Kasım akşamı oynanan Tottenham-Inter maçı öncesinde Cüneyt Çakır ile yardımcı hakemler Bahattin Duran, Tarık Ongun, dördüncü hakem Mustafa Emre Eyisoy, ilâve yardımcı hakemler Hüseyin Göçek ve Barış Şimşek'le bir araya gelip başarı diledi.

UEFA Çalışma Grubu Toplantısı İstanbul'da gerçekleştirildi

"Futbolda Fitness" temalı UEFA Çalışma Grubu Toplantısı İstanbul'da gerçekleştirildi. Ev sahibi TFF'nin yanı sıra Arnavutluk, Bulgaristan, Gürcistan ve Litvanya federasyonlarından temsilcilerin katıldığı organizasyonda UEFA'nın fitness eğitmenleri Sigmund Apold-Aasen ve Prof. Dr. Werner Helsen, spor bilimciler Chris Barnes ile Nichol Forbes, UEFA Teknik Eğitmeni Kris Van Der Haegen, UEFA Antrenör Eğitimi Uzmanı Jozef Zahorsky ile fiziksel gelişim ve fitness antrenörü Alper Aşçı eğitmen olarak yer aldı. TFF Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenen toplantının ilk gününde eğitimlerin yanı sıra ülke federasyonları sunumlar gerçekleştirdi ve grup çalışmaları yapıldı. Bunların yanında katılımcılar Beşiktaş Kulübü'nün Nevzat Demir Tesisleri'ni ziyaret etti. Heyet burada teknik direktör Şenol Güneş, teknik kadro ve futbolcular ile bir araya geldi. İkinci gün ise teorik eğitimlerin yanı sıra saha çalışmaları yapıldı. Toplantının son gününde ise Medipol Başakşehir Teknik Direktörü Abdullah Avcı, "Teknik Direktör Atletik Performans Antrenörünün Analizlerinden Nasıl Yararlanır?" başlıklı bir sunum yaptı. Ayrıca katılımcıların yer aldığı çalışma grupları çeşitli video analizleri gerçekleştirdi.

Ardahan'da ilk TFF C Kursu düzenlendi

Ardahan'da 2-12 Kasım tarihleri arasında ilk kez TFF C Kursu gerçekleştirildi. Kursa 30 kursiyer katılırken, Ömer Kaner ve Murat Kaya eğitmenlik görevini üstlendi. Geçtiğimiz günlerde Doğu Anadolu'da bir dizi ziyaret gerçekleştiren TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, Ardahan'a da gitmiş, kentte bir TFF C Kursu yapılması yönündeki talebe olumlu cevap vermişti.

Psikolojik Performans Danışmanlığı Sertifikasyonu Kursu İstanbul'da yapıldı

TFF Futbolda Psikolojik Performans Danışmanlığı Sertifikasyonu 2018 - 2019 Dönemi 1. Basamak Kursu, Wyndham Grand İstanbul Europe Hotel'de yapıldı. 09-11 Kasım 2018 tarihleri arasında gerçekleşen ve TFF Sağlık Kurulu üyesi Prof. Dr. Bülent Bayraktar'ın açılış konuşması yaptığı kursa, 28 kursiyer katıldı.

Spor Toto Gelişim Ligleri workshoplarının Ankara etabı tamamlandı

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından ilki Malatya'da, ikincisi İzmir'de düzenlenen Spor Toto Gelişim Ligleri workshop programlarının üçüncüsü Ankara'da yapıldı. Spor Toto Gelişim Ligleri organizasyonunda 3. Bölge'de yer alan İç Anadolu Bölgesi kulüplerinin U14-U15-U16-U17-U19 yaş grubu teknik sorumlularının katılımı ile gerçekleşen eğitim programı üç gün sürdü. TFF'nin Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlenecek İstanbul etabı ile workshop programları tamamlanacak.

Beslenme Uzmanlığı Sertifikasyonu Kursu verildi

TFF Futbolda Beslenme Uzmanlığı Sertifikasyonu 2018 - 2019 Dönemi 1. Basamak Kursu, Wyndham Grand İstanbul Europe Hotel'de yapıldı. 60 kursiyerin katılımı ile 09-11 Kasım 2018 tarihleri arasında gerçekleşen kursun açılış konuşmasını TFF Sağlık Kurulu üyesi Prof. Dr. Bülent Bayraktar ile Türkiye Diyetisyenler Derneği Başkanı Prof. Dr. Muhittin Tayfur yaptı.

10 Kasım'da Atatürk'ü andık

Plaj Futbolu Millî Takımı ile U15, U19 ve Down Sendromlular Millî Takımları, Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün aramızdan ayrılışının 80. yıldönümü nedeniyle kamplarda anma töreni düzenledi. Plaj Futbolu Millî Takımı, Kavacık Limak Eurasia Luxury Hotel'de, U15, U19 ve Down Sendromlular Millî Takımları da TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde saat 09.05'te saygı duruşunda bulundu ve İstiklal Marşımızı söyledi. Türkiye Futbol Federasyonu da 10 Kasım'da yayınladığı mesajda şu ifadelere yer verdi: ''İstiklal Savaşı'nın önderi ve Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü aramızdan ayrılışının 80. yıl dönümünde sevgi, saygı ve özlemle anıyoruz. Büyük Önder Atatürk'ün bizlere miras bıraktığı Cumhuriyetimizin yılmaz bekçileri olarak; onun ilkelerine, modern ve çağdaş bir ülke olma hedefine bağlılığımızla, topluma spor kültürünü benimsetme, Türk futbolunu uluslararası düzeyde rekabet edecek seviyeye çıkartma misyonumuzu sürdüreceğimizi bir kez daha vurgulamak isteriz. Bu düşüncelerle, Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları başta olmak üzere, bütün aziz şehitlerimizi minnet ve şükranla anarken aziz hatıraları önünde en içten saygılarımızla eğiliyoruz.''

Kadınlardan Gürcistan'a farklı tarife

Teknik direktör Talat Tuncel yönetimindeki Kadın A Millî Takımımız, Gürcistan'la Tiflis'te oynadığı iki özel maçı da kazandı. 8 Kasım'daki karşılaşma 2-0, 11 Kasım'daki karşılaşma ise 5-0'lık galibiyetimizle sonuçlandı. İkisi de Basa Stadı'nda oynanan maçların ilkinde Millî Takımımız Selda Akgöz, Fatma Işık (Berna Yeniçeri dk. 46), Ebru Topçu, Ebru Uzungüney, Didem Karagenç, Ece Türkoğlu (Gizem Gönültaş dk. 46), Fatma Kara (Medine Erkan dk. 78), Arzu Karabulut (Ecem Cumert dk. 89), Kader Hançar (Derya Arhan dk. 89), Selin Dişli (Sevgi Çınar dk. 78), Melike Pekel kadrosuyla mücadele ederken, ay-yıldızlıları 2-0'lık galibiyete taşıyan golleri 66'ncı dakikada Melike Pekel ve 89'uncu dakikada Ebru Topçu attı. Gürcistan ise Tatia Gabunia, Tamar Kvelidze, Nino Pasikashvili, Tatiana Matveeva, Lela Chichinadze, Khatia Tchkonia, Teona Bakradze, Tamar Tatuashvili, Natia Skhirtladze, Nino Sutidze, Teona Todadze on biriyle sahada yer aldı.

İki takım arasında 11 Kasım'da oynanan maçta Kadın A Millî Takımımızın kadrosu Fatma Şahin (Gamze Nur Yaman dk. 76), Berna Yeniçeri, Ebru Topçu, İpek Kaya (Derya Arhan dk. 67), Didem Karagenç, Ecem Cumert (Başak Gündoğdu dk. 82), Fatma Kara (Busem Şeker dk. 67), Arzu Karabulut (Dilan Aggül dk. 76), Kader Hançar, Selin Dişli (Sevgi Çınar dk. 46), Melike Pekel şeklindeydi. Buna karşılık Gürcistan da Tatia Gabunia, Nino Pasikashvili, Nino Chkhartishvili (Tamar Dolidze dk. 63), Mariam Kalandadze, Tatiana Matveeva, Lela Chichinadze, Khatia Tchkonia (Natela Tsotseria dk. 84), Teona Bakradze, Tamar Tatuashvili (Tamar Kvelidze dk. 46), Nino Sutidze, Teona Todadze (Mariam Danelia dk. 70) kadrosuyla mücadele etti. Henüz 3'üncü dakikada Ecem Cumert'in attığı golle maça adeta 1-0 önde başlayan Kadın A Millî Takımımız, 19'uncu dakikada Nino Sutidze'nin kendi kalesine attığı golle iki farkı yakaladı, 38'inci dakikada Selin Dişli'nin kaydettiği golle de ilk yarıyı 3-0 önde tamamladı. İkinci yarıda da üstün oyunun devam ettiren ay-yıldızlılar, 59'uncu dakikada Didem Karagenç ve 86'ncı dakikada da Kader Hançar'ın golleriyle müsabakayı 5-0 kazandı.

Kadın A Millî Takımımızın Gürcistan maçları kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Fatma Şahin (Beşiktaş), Gamze Nur Yaman (Beşiktaş), Selda Akgöz (Ataşehir Belediyespor). Defans: Berna Yeniçeri (Konak Belediyespor), Didem Karagenç (Beşiktaş), Ebru Uzungüney (TSV Schoot Mainz), Fatma Işık (FV Löchgau), İpek Kaya (FC Metz), Medine Erkan (Kocaeli Bayan FK). Orta Saha: Arzu Karabulut, Derya Arhan, Gizem Gönültaş (Beşiktaş), Busem Şeker, Ebru Topçu (Konak Belediyespor),

Dilan Aggül, Selin Dişli (Bayer 04 Leverkusen), Ece Türkoğlu (Kdz. Ereğli Belediyespor), Ecem Cumert (SV Alberweiler), Sevgi Çınar (ALG Spor), Fatma Kara. Forvet: Başak Gündoğdu (Beşiktaş), Kader Hançar (Konak Belediyespor), Melike Pekel (Paris Saint Germain).

Millîler Tiflis'te 10 Kasım törenine katıldı

Kadın A Millî Takımı, hazırlık maçları için gittiği Gürcistan'da, Türkiye'nin Tiflis Büyükelçisi Fatma Ceren Yazgan'ın davetiyle 10 Kasım Atatürk'ü anma törenine katıldı. Tiflis Devlet Üniversitesi şeref salonunda düzenlenen törende, Millî Takımımızın oyuncuları ile teknik ve idari ekibi, saat 09.05'te Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün fotoğrafı önünde saygı duruşunda bulundu ve İstiklal Marşımızı söyledi.

U16'dan dört galibiyet

Teknik direktör Mehmet Yıldırım yönetimindeki U16 Millî Takımımız, Ukrayna ile İstanbul'da, Moldova ile de deplasmanda oynadığı dört özel maçı da kazandı. Türkiye-Ukrayna arasındaki ilk maç 6 Kasım'da Sancaktepe Stadı'nda oynandı.
Bu müsabakada Atalay Gökçe, Yusuf Erdem Gümüş (Seyhan Yiğit dk. 70), Ahmet Gülay (Furkan Yaşa dk. 80), Emin Bayram (Abdullah Şahindere dk. 78), Ravil Tagir, Bartuğ Elmaz, Abdullah Soğucak, Tuğbey Akgün, Gürol Demirezen (Fehmi Koç dk. 55), Yiğit Emre Çeltik (Süleyman Cebeci dk. 55), Emre Demir (İzzet Karaboğa dk. 70) kadrosuyla mücadele eden U16 Millî Takımımız, 34'üncü dakikada Emin Bayram ve 47'nci dakikada Ravil Tagir'in golleriyle sahadan 2-1 galip ayrıldı. Ukrayna'nın golünü ise 17'nci dakikada Denys Shostak kaydetti.
İki takım arasındaki ikinci maç ise 8 Kasım'da TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde oynandı. Genç Millî Takımlar Sorumlusu ve Futbol Gelişim Direktörü Tolunay Kafkas ile Genç Millî Takım teknik direktör ve antrenörlerinin de tribünden izlediği bu maçı, ay-yıldızlı gençler 55'inci dakikada Ahmet Deha Sarıahmet'in golüyle 1-0 kazandı. Ukrayna'da Eduard Kozik 75'inci dakikada kırmızı kart gördü.
U16 Milli Takımımız, 21 Kasım'da Kişinev'de karşılaştığı Moldova'yı ise 9-2 yendi. Bu maçı Kerem Yusuf Ersunar, Veysi Karaduman (Emre Karagöz dk. 68) Serhat Eşsiz, Murat Şenel (Volkan Ünlü dk. 79), Rojan Sarıbaş (Furkan Yaşa dk. 46), Bartuğ Elmaz, Alperen Soysal (Abdullah Soğucak dk. 46) , Ömer Faruk Beyaz, Cem Dağ (Mert Can Yılmaz dk. 60), Selman Faruk Dibek (Samet Halvacı dk. 46), Ali Sühan Demirel (Gürol Demirezen dk. 60) kadrosuyla oynayan U16 Millî Takımımızı farka taşıyan golleri 20'de Alperen Soysal, 25 ve 56'da Ali Sühan Demirel, 32'de Selman Faruk Dibek, 48'de Abdullah Soğucak, 62, 83 ve 86'da Gürol Demirezen, 68'de Mert Can Yılmaz atarken, Moldova'nın gollerini 16'da penaltıdan Vladimir Fratea ile 88'de Daniel Dosca kaydetti.
İki takım arasında 23 Kasım'da oynanan ikinci maç da gençlerimizin 1-0 üstünlüğüyle sona erdi.
Bu maçta Yılmaz Aktaş, Murat Şenel, Emre Karagöz (Veysi Karaduman dk. 28), Furkan Yaşa, Rojan Sarıbaş, İzzet Karaboğa (Bartuğ Elmaz dk. 46), Samet Halvacı (Alperen Soysal dk. 46), Ömer Faruk Beyaz (Selman Faruk Dibek dk. 73), Abdullah Soğucak, Gürol Demirezen (Cem Dağ dk. 46), Ali Sühan Demirel kadrosuyla oynayan U16 Millî Takımımızın tek golünü 5'inci dakikada Ömer Faruk Beyaz attı.

U15'ler Slovakya ile iki maç yaptı

Teknik direktör Mehmet Hacıoğlu yönetimindeki U15 Millî Takımımız, Slovakya ile deplasmanda oynadığı iki hazırlık maçının ilkini farklı kazanırken, ikincisi de farklı kaybetti.
İki takım arasındaki ilk maç, 13 Kasım'da Bratislava'da oynandı. Bu maçta Sacit Eren Nasuh, Ersin Yılmaz (Egemen Tutar dk. 41), Harun Can Karıksız, Kerem Kök (Mehmet Emin Kaburga dk. 65), Emir Tintiş (Botan Özpolat dk. 55), Buğra Çağlıyan, Mustafa Erdilman (Doğukan Tanış dk. 70), Adem Metin Türk (Uğurcan Şebelek dk. 41), Burak İnce, Yusuf Kabadayı, Melih Bostan (Cemal Azad Demir dk. 41) kadrosuyla mücadelede eden U15 Millî Takımımız, rakibini 6-0 yenmeyi başardı. Takımımızın gollerini 20'nci dakikada Melih Bostan, 30 ve 32'nci dakikalarda Adem Metin Türk, 39'uncu dakikada Burak İnce, 50 ve 72'nci dakikalarda Yusuf Kabadayı attı.
15 Kasım'da Senec şehrindeki National Training Center'da oynanan ikinci maçı ise Slovakya 4-1 kazandı. Gençlerimiz bu maçta Bayram Kılıç, Egemen Tutar, Harun Can Karıksız, Mehmet Emin Kaburga (Kerem Kök dk. 46), Botan Özpolat (Emir Tintiş dk. 46), Doğukan Tanış (Buğra Çağlıyan dk. 46), Mustafa Erdilman, Uğurcan Şebelek (Melih Bostan dk. 46), Burak İnce, Yusuf Kabadayı, Cemal Azad Demir (Adem Metin Türk dk. 46) kadrosuyla mücadele etti. Takımımızın tek golünü 31'inci dakikada Mehmet Emin Kaburga atarken, Slovakya'nın gollerini 7'nci dakikada Martin Repa, 28'inci dakikada Mario Sauer, 35'inci dakikada Viktor Uradnik ve 53'üncü dakikada Leonardo Bortoli kaydetti.
U15 Millî Takımımızın Slovakya maçları kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Bayram Kılıç (Osmanlıspor), Sacit Eren Nasuh (Bursaspor). Defans: Botan Özpolat, Emir Tintiş, Ersin Yılmaz, Harun Can Karıksız (Galatasaray), Egemen Tutar (Beşiktaş), Kerem Kök (Bursaspor), Mehmet Emin Kaburga (Kasımpaşa). Orta Saha: Adem Metin Türk (İstanbul Soma Aslan Gücü), Buğra Çağlıyan (Eskişehirspor), Burak İnce (Altınordu), Doğukan Tanış (Fenerbahçe), Mustafa Erdilman (Antalyaspor), Uğurcan Şebelek (Trabzonspor), Yusuf Kabadayı (Bayern Münih). Forvet: Cemal Azad Demir (Beşiktaş), Melih Bostan (Fenerbahçe).

İbrahim Usta'nın annesi vefat etti

TFF Başkanvekili İbrahim Usta'nın annesi Emine Usta vefat etti. Emine Usta'nın cenazesi 25 Kasım günü Arsin Ulucami'de ikindi namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından Yeşilce Mahallesi'nde bulunan aile kabristanında toprağa verildi. Merhume Emine Usta'ya Allah'tan rahmet; İbrahim Usta ve ailesine başsağlığı ve sabır dileriz.

Antrenör eğitiminde Sürekli Gelişim Programları başlıyor

UEFA Antrenörlük Sözleşmesi şartları gereğince yeniden yapılandırılan Zorunlu Gelişim Semineri uygulaması, gelişimin sürekliliği prensibi ile 3 yıllık sürece yayılarak Sürekli Gelişim Programları şeklinde uygulanacak. Türkiye Futbol Federasyonu'nun kendi bünyesinde sunacağı eğitim programlarına ek olarak, TÜFAD ve yurt genelindeki diğer eğitim kurumlarıyla yapılacak işbirlikleri kapsamında hazırlanacak programlar arasından teknik adamlar kendilerini geliştirecekleri alandaki programları seçebilecek.

Lisans sahibi teknik adamların, lisanslarının geçerli olduğu üç yıl içinde 15 kredilik programa katılmalarının ardından, son lisans geçerlilik tarihleri 3 yıl için uzatılacak.

Bu uygulamaya geçiş sürecinde 2018 yazında yapılan Bölgesel Zorunlu Gelişim Seminerlerine katılamayan teknik adamlar için 31.12.2018 tarihine kadar Zorunlu Gelişim Mazeret Semineri uygulaması devam edecek.

Millî Takım Çocuk Kulübü'ne UEFA'dan özel ödül

Türkiye Futbol Federasyonu'nun Milli Takım Çocuk Kulübü projesi, UEFA GROW özel ödülü aldı. UEFA'ya üye ülkelerin futbolu geniş kitlelere tanıtmak için oluşturduğu yenilikçi projelerini ödüllendirmek amacıyla pazarlama alanında düzenlenen UEFA GROW Ödülleri'ne 44 federasyon toplam 106 proje ile başvurdu. Yarışmada Millî Takım Çocuk Kulübü, jüri özel ödülüne lâyık bulundu. Ödüller, Letonya'nın başkenti Riga'da düzenlenen törenle verildi. UEFA tarafından dördüncü kez ödüllendirilen Türkiye Futbol Federasyonu, 2016 yılında "İnovasyon ve Yaratıcılık" ile "En İyi Marka Aktivasyonu", 2014'te ise "En İyi Marka Aktivasyonu" ödüllerinin sahibi olmuştu. Yeni nesillere Millî Takım coşkusunu doyasıya yaşatarak, onların küçük yaştan itibaren spor ahlâkı edinmelerini sağlamayı ilke edinen Millî Takım Çocuk Kulübü, çocuklarımıza Millî Takım sevgisinin yanı sıra arkadaşlık, birliktelik ve hoşgörü duygularını da aşılamayı hedefliyor.

Bu kara sular, alın terindir. “Hadi rastgele” dersin,
bırakırsın kendini sert dalgalara...

Yüksek dağların alçak gönüllü insanları...
Onlar ki aslında, içilen çayın her yudumunda.

Bir nefesle ateşe hayat vermek kolay mı?
Sendeki o aşk olmasa...

El emeği göz nuru nedir diye sorarsan eğer,
Kayseri, Uşak, Milas seni bekler.

Ay yıldızın heyecanı, bir an olsun kalbinden çıkmaz.
Sen bu kadar emek verirken, biz hakkını vermezsek olmaz!

Ekmek teknesinden halının ilmeğine...
Çayın tutamından alın terine...
Her zerredeki emekler karşılığını bulsun diye
aşkla çalışıyoruz.

Bugün bu ülkenin en sevilen markasıysak
Senin emeğinle, senin aşkına Türkiye!

Koç

MediaCat Lovemarks 2017

“Türkiye’nin Lovemark’ları 2017 Araştırması”, MediaCat önderliğinde, Ipsos tarafından, 15-55 yaş aralığında Türkiye temsili 3014 kişinin (1549 Erkek-1465 Kadın) katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre Arçelik, Beyaz Eşya kategorisinde birinci olarak kategorinin Lovemark’ı olmuştur.

arçelik

Yeniliği aşkla tasarlar